

18, 21, 25, 28

1 Aprile 1955

C E C A

Ogni giorno 120,30 (rip. 13,30)

omelia ceca: seconda domenica del mese (9,00)

nel teatro di Praga (Vittorio Emanuele II)

1	P. Ovečka	La Chiesa e il mistero Paschale
2	P. Pelikán	Per la Domenica delle Palme
3	P. Ovečka	Il S. Padre agli partecipanti del Congresso sulla prevenzione degli infortuni nel lavoro
4	P. Pelikán	Guardiamo il mondo nella Settimana Santa
5	P. Pelikán	L'opera di redenzione di Christo
6	P. Ovečka (Lo Bianco)	Il dolore nella Passione di Christo
7	P. Pelikán	Il Giovedì Santo
8	P. Ovečka	Golgotha
9	P. Pelikán	È risorto!
10	P. Ovečka	Il significato della Risurrezione di Christo (omelia)
11	P. Pelikán	Il messaggio del Sommo Pontefice nel giorno di Pascha
12	P. Pelikán	Il commento al messaggio
13	P. Ovečka	La Chiesa del Silenzio nel Vietnam Sett.
14	P. Pelikán	14. Aprile 1950 (nota di cronaca)
	P. Ovečka	Gli avversari della Risurrezione Padri
15	P. Ovečka	Il capitolo generale dei dominicani
16	P. Pelikán	Gli nuovi Beati Martiri della Cina
	P. Ovečka	Il dolore nella luce del mistero paschale
17	P. Ovečka	La Beatificazione degli Martiri della Cina
18	P. Pelikán	La soppressione delle religioni nella Cecoslovacchia (14. IV. 1950)

P. Pelikán 14 Attualità religiose

P. Ovecka 14 La Chiesa nella Germania Orientale

(08.01.51) Notizie dalle Missioni

(00. P. Pelikán 14 Pio XII. inaugura la Mostra del Fra Angelico

P. Ovecka Per la festa di San Adalberto

P. Pelikán Bonus Pastor

P. Ovecka La Pontificia Academia delle Scienze

P. Pelikán Sommo Pontefice sulla scienza vera

P. Pelikán La filosofia del comunismo

P. Ovecka La consacrazione della gioventù nella Germania Orientale

La conferenza di Bangung (nota di cronaca)

P. Pelikán Attualità per gli sacerdoti

P. Ovecka Perche si apprezzi la bellezza della Verginità secondo la tradizione cristiana

28. IV. 1950 - la soppressione dalla diocesi

greco-cattolica di Prešov nella Cecosl.
(notte) (notte)

(nota di cronaca)

P. Pelikán Il senso del dolore

Radiovaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

přečteme rozhovor:
v dnešním nábožensko vzdělávacím pořadu vám ~~nároku~~ Církev a veli-
konoční tajemství. Dříve si poslechněte zprávy vat.rozhlasu.

Svatý Otec Pius XII. byl ^{na svatopetrském nádvoří} v ranních hodinách přítomen poslednímu postnímu kázání, které ve Vatikáně pronesl ap.kazatel P.Klement di Santa Maria in Punta. Kázání byli přítomni kardinálové, biskupové a prelati římské kurie.

V pondělní sv.Otec s okna své soukromé pracovny pozdravil věřící a poutníky skromážděné na svatopetrském nádvoří a udělil jim své ap. požehnání. Dovídáme se, že sv.Otec tímto způsobem pozdraví římské poutníky vždy ve středu, ^{La v neděli.}

Tuto neděli udělí sv.Otec zvl.audienci mezin.sjezdu pro ochranu před úrazy

Tento sjezd bude zahájen zítra v Rímě. Sv.Otec pronese ke ^{v Miláku} kongresistům ^{príkaz} ~~alokuci.~~

Rektor kat. university B.S.Páně Františkán P.Gemelli zaslal rektoru lovaňské university Msgru van Wayenbergovi telegram solidarity k boji belg.katolíků a studentů za svobodu kat.škol proti socialisticko-liberální vládní ^{mojí koalice.}

V pařížském zimním Velodromu byla sloužena mše svatá, již bylo přítomno na 20.000 věřících z 15 městských okresů. Při mši svaté rozdávalo 50 kněží svate přijímání.

^{Výd. kurie} Oficiální bulentin o slavnostech t.zv. zasvěcení mládeže ve Vých. Německu oznamuje že tato ceremonie se konala min.neděli v řadě měst a vesnic. Účastníkům zasvěcení byla dánna na památku známý protináboženský spis "Vesmír, země člověk". Proti zasvěcení kat.biskupové východního Němcka několikrát ostre protestovali pro otevřený protináboženský charakter obřadů. Biskupové zakázali kat. mládeži účastnit se činně zasvěcení ^{do katechizace} pod trestem zákazu svátosti.

V těchto dnech se začal v Japonsku nový školní rok. Dny zápisu byly novým důkazem, že kat.školy se těší v zemi nejlepší pověsti. Tak na př. Školští bratří v Kagošimě museli odmítnout 512 žádostí o přijetí do koleje La Salle, jezuité v Yokohamě mohli přjmout z 613 kandidátů jen 180, dominikáni v Shikoku z 219 kandidátů jen 110.

V indickém státě Bombay se konal týden malomocných. Nejdoulo bylo vděčně vzpomenuto, ^{co} práce kat.misionářů a sester ^{pro} tyto vydědence společnosti. "R. sestry", piše časopis Nutam Bharat v městě Surat, jsou pravé bohyně dobrotivosti. Vzpomínka na ně je nezapomenutelná. S úctou se skláníme před jejich příkladem sebezapření a před jejich nezništěnou prací ve prospěch našich lidí.

Církev a velikonoční tajemství

Velikonoce, Pascha, znamenají vzkříšení. To pravé vzkříšení vykonal Kristus a jeho plný dosah nám je neviditelný. Jest však jiné vzkříšení věčného Krista na zemi, Církve, a to vidíme ve vnějším chování katolíků se projevují; s druhé strany však jiné fakta se nám zdá, že věc Církve je ztracena v té či oné společnosti, v té či oné oblasti kultury, umění, politického života. Jen víra v Církev, sníží vždy bude vzkříšený Kristus, nám dojde s jistotou a nadějí hledět na ona fakta navenek pesimistická. Jako "Kristus nezemřel, ani Církev nezemře". Pohlédneme-li na velká dění světových dějin na hlavní bohatství lidské kultury, zdá se nám, že postoj Církve vůči nim je odmítavý, ano že je i odsuzuje. Svět k ní vzhlíží snažně, k ní bolestně vystupuje, a Církev však na něj nejříve opatrně hledí a pak se úplně odvrací. Až po letech, snad staletích Církev vítá, sbírá a přijímá plody už dávno uzrálé na výsluní světa. Lidsky řečeno, zpátečnictví, spožitost, opravdový, prvého postoje vůči běhu dějin.

- C. Prý žije spíše z minulosti než aby budovala časnou budoucnost světa. Přichází až už je pozdě, aby pak pokrtila svět, jenž se narodil bez ní. V tom všem musíme vidět něco jiného, odhalit ve víře jistý zákon, jakým Církev působí na dějiny. Podle tohoto zákona pracuje v lidstvu sám Boh. Uvedme příklad. Církev odsuzuje technický pokrok, který se chce odtrhnout od nadpřirozena. Odsuzuje každý pozemský ve světě uzavřený materialismus, každý pokus o spasu člověka člověkem, o štěstí bez Boha. Protože svět práce, Kristu uzavřený, buduje svět, Církev jakoby se vzpírala proti dějinnému faktu a zůstávala mimo to, co dnes píše dějiny. Tato soběstačnost práce nejvyšší jako ~~hranice~~ hodnoty ve výstavbě světa nají marxismus, Církev jej tedy odmítá protože je to pojetí spásy člověka ~~získaném~~ lidskou prací. Církev odsuzuje tento svět nejen protože stojí proti ní, nýbrž protože stojí proti samotnému člověku. Štěstí, jež marxismus slibuje je jen vidina. Církev to ví. Odsuzuje tuto technickou civilisaci, protože se uzavírá duchovnímu světu. Církev nepřijímá, že by člověk byl jen dělníkem. Odsuzuje ji, a člověku připomíná jeho hřích, aby jej pak otevřela milosti.

Toto otevření se světa ~~Církve~~ paprsku milosti /povznesení všech bohatství moderního světa je úkolem Církve dnes. Každý z nás musí k tomu na svém místě přispět. Pokřesťanění moderního světa se připravuje, již se naplňuje.

ve svetle víry
Abychom pochopili co je úkolem a tajemstvím Církve vůči dějinám světa nestačí jen pohled na Církev tváří v tvář světu, jenž Církev obklopuje a do něhož Církev chce proniknout. Třeba jít dále, a odhalit že navzdor všemu zdánlivému neúspěchu Církev žije, roste a se očištěuje. Její dějiny nejsou řízeny jen zevně, tímže ~~musí~~ činit či reagovat na dění ve světě. Církev má svůj vlastní vnitřní životní rytmus; je to tajemství Kristovo jež se v ní naplňuje. A ani dějiny světa nemají v očích věřícího křesťana smysl, nejsou li progr̄etelnostně zaměřeny k tomuto tajemství Krista a Církve.

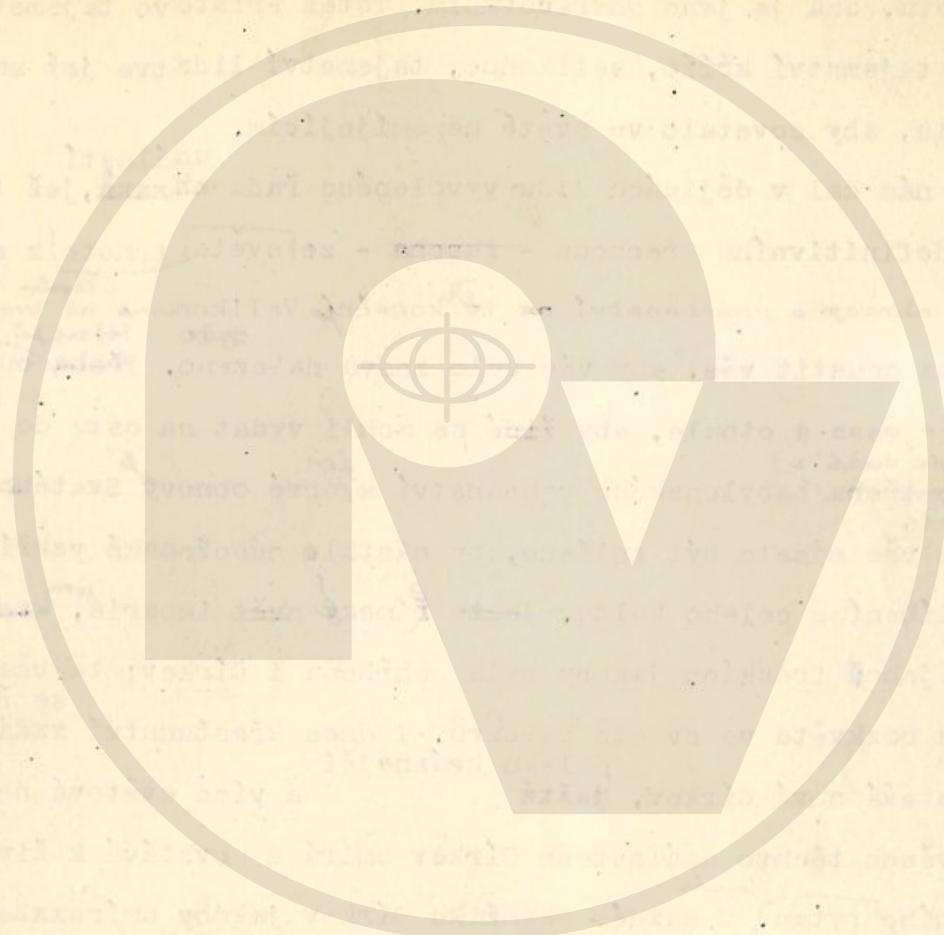
Pohlédněme krátce na trojí vývoj, který se odehrál za posl. 50 let stran Bible, římského papeže a Církve samé. ~~Mnicháckým~~ : ústup od jisté pozemské převahy, a místo toho nastupuje převaha duchovní. Bible i učitelský úřad Církve ponechávají autonomii přírodním vědám a filosofii - v nové kráse a čistotě pak odhalují svou vlastní náboženskou hodnotu. Papež se zříká své časné moci a ponechává státu plnou politickou nezávislosti. V celém tomto vývoji tušíme vnitřní vývojový zákon, jenž se týká života samé Církve ve světě. Dějiny mají za cíl větší očištění Církve. A tento očistný proces je Církev, jež hledá sama sebe. Její pokrok má svůj rytmus. Odpoutává se, aby se obnovila, ztrácí ~~nás~~, aby získala něco daleko cennějšího, umírá, aby povstala k novému životu. Tak se tomu děje ve všech oblastech, o nichž jsme mluvili. Zdá se že vše je skončeno, že život vyhasl, že údy Církve byly rozsekány a zavaleny silami světa a mocí hříchu. A přece vše se rodí znova z dechu Ducha svatého. Můžeme si myslit úchvatnější svedectví přítomnosti Ducha sv. v Církvi než toto ustavičné vzkříšení? Život Církve ve světě má svůj zákon, který platí nejen dnes, nýbrž vždy. Bez ustání, v každém údobí dějin Církev umírá, aby povstala z mrtvých.

V tom se podobá Kristu. Než neřekli jsme dosti. Církev se nejen podobá Kristu, ona je jeho pokračováním. Totéž Kristovo tajemství se v ní naplňuje, tajemství kříže, velikonoc, tajemství lidstva jež umírá pomíjejícímu světu, aby povstalo ve světě nepomíjejícímu.

Bůh nám dal v dějinách lidu vyvoleného řadu ~~xxxix~~, jež tvoří ~~xxix~~ toho-
to definitivního přechodu - Pascha - z ~~sveta~~ tohoto ^{událostí} obraz
dal obrazy a podobenství ~~ne~~ ty konečné Velikonoc na konci dějin, kdy bude
~~Bylo~~ ~~Tak už hů. Bože~~ třeba opustit vše, aby vše bylo znova nalezeno. Třeba opustit ~~č~~ egyptské
hrnce, masa a cibule, aby ~~židé~~ se mohli vydat na cestu do země zaslíbené.
~~u židle mohli~~
~~Bylo~~ třeba babylonského vyhnanství a ~~prv~~ obnovy Svatého města a chrámu -
a to vše muselo být zničeno, aby nastalo náboženské vzkříšení a zvnitření
~~zničení~~ zaslíbení a celeho kultu. Je to Rímské svět imperia, který se zhroutí,
a v jeho troskách jakoby byla pohřbena i Církev; ta však povstává k no-
vému rozkvětu ve světě barbarů. I dnes křesťanství ~~xxix~~ z trosek
daleko krásnější
povstává nová Církev, ~~ještě~~ a více světová než před tím.

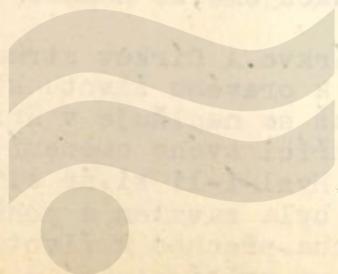
Ve všech těchto událostech Církev umírá a povstává k životu podle veliko-
nočního ^{loučky} rytmu. V každém okamžiku Církev jakoby umírá ~~zavalena~~ nekonečně
mocnějšími silami, stržen vlnami lidí, kteří povstávají proti ní, uvedená
v trosky, vycerpaná, zničená, stržená s trůnu, odmítaná, pkořená, přivedená
na niveč zbraněmi, násilím, rozumovými úsudky, prací, vědou, lidskou zlo-
bou a všemi prostředky tohoto světa. Zítra už zde Církve nebude, říkají lidé
A přece zítra zde Církev stojí zase, a začíná znova své věčné tajemství:
umírá, ale žije dál, ^{u výročí sv. Pavla} je více životná než před tím. Svatý apostol Pavel
cítíl na svém těle a ve svém srdci ten neustálý přechod ze smrti k životu
"Myslí o nás, že jsme podvodníci, a my zatím říkáme jen pravdu; že jsme
lidé úplně neznámí, a zatím se o nás dobře ví, co jsme; zdá se že už už
musíme zemřít, a my zatím žijeme dál. že to na nás přicházejí tresty, a
přece na smrt vedeni nejsme, že jsme smutní, a my se zatím pořád radujeme
že jsme žebráci a my zatím mnoho lidí obohacujeme, že nemáme vůbec nic
a my zatím máme všecko" (2 Kor. 6, 8-10)
Toto tajemství apoštola je i tajemstvím Církve. A Církev strhuje s sebou
do tohoto svého přechodu - Pascha - smrtí k pravému životu každého kres-
ťana. Neboť takové je tajemství člověka, jež se naplňuje v Kristu skrze
jeho Církev. Musí zemřít aby žil. Musí se zříci svého omezení, aby se
otevřel daru Božímu a se stal sebou samým. Myslili si, že si stačí, pak
je mrtev, je méně než človek. Přijme-li, aby byla zavalen a pohřben, vystupu-
je nad sebe sama a žije v Bohu. Jediný Pascha, přechod k životu je pro
něho kříž. A proto Církev svou přítomností ve světě neustále strhuje celé

taj
lidstvo, aby s ní ~~že~~ bylo účastno smrti Kristovy a vešlo jednou do života.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

2) *mele myslitka**Plinio Salgado*

Žijeme v éře vykoupení. Skrze oběť Syna láska Boží jako řeka vstila v svět a není nikoho, v němž by nemohla vytvořit nový řád bytí. Nový oceán vod života se rozpravidil kol Něho, našeho Prostředníka; od něho pak se vylil na zem a zaplavuje naše duše. Všechny je chce proniknout. Tajnými a tajuplnými cestami proniká ke každé duši dobré vůle i k duši pohana, který žije v nepřístupných lesích. Vykoupení se odvozuje od Boha a od člověka. /Lip./

++ Duchovní promluva na neděli Květnou.

*= 2 dny učení
a život*

Současný brazilský spisovatel světového jména - Plinio Salgado vytvořil *Vida de Jesus*, život Ježíšův. Věnoval je své zemřelé choti s touto douškou: "Toto dílo je psáno v takové víře, s jakou jsme ji viděli umírat." Spisovatel tu věrně líčí události ze života Páně, leč v kolorytu dnešní doby, svých citů a zkušeností.

Když v historii Ježíšově dospěl k okamžiku, kdy Syn člověka byl vydán v ruce hříšných - k Velkému Pátku, tu se zastavuje, jakoby nemohl najít vhodné slovo pro svůj další výjev. Ona kapitola na str. 631 je vskutku bez nadpisu. Jen v závorce čteme následující vysvětlení: "Pro tuto bezejmennou kapitolu najdou snad jméno ti, jimž je určena. Tyto dvě stránky - pokračuje Plinio Salgado - jsou věnovány těm, kteří kolikrát - unaveni pokoleni-museli tlouci mna dvěře úřadů a mocných tohoto světa. Těm, kteří veřejně plakali u soudů, - těm, kteří strávili bezesné náci, očekávajíce rozhodnutí spravedlnosti. Těm, kteří se cítili opuštěni, když viděli, jak svět povstal proti jejich nejdrazším a museli slyšet své přátele takto mluvit: nedá se nic dělat, nic naplat." - Těm je tato kapitola věnována. Druzí ji mohou přejít. Tito však pochopí ony řádky a navrch stránky připojí případný titul.

Přemnouhým z vás, milí přátelé ve vlasti je tedy určena tato kapitola. Ona bezejmenná kapitola ve formě dialogu zní takto:

V časných ranních hodinách Jan a Jakub dospěli do Betanie. Tam kol Lazara byli shromážděni Marta, Magdalena, Maria Kleofášova, Salome a Maria, matka Ježíšova. Lazar jde vstříc bratřím hromu //: "Přátelé, řekněte mně pravdu. Je tomu tak, jak mně právě oznámil sluha? - Jan zárcen bolem a nočním bděním, řekl: Zcela tak.

..Jdou nahoru po schodech,které vedou ze sloupořadí.

LAZAR:"Kde je Mistr?"

JAKUB:" Dovedli ho před Piláta."

LAZAR:"A dál?"

JAN:"Je odsouzen."

LAZAR:"Zatajíme to ubohé Matce." Snad Pilát nepotvrdí výrok synedria?"

JAN:"To je naše naděje."

Maria přichází vstříc oněm třema.-"Můj Syn? Kde je můj Syn ? Oni tři neodpovídají.

MAGDALENA:" Povězte to ubohé Matce,co se stalo s Mistrem!"

MARIA:"Neopýdovídáte? Srdce Matky však se nemýlí.Vaše mlčení neošálí té, která v hloubi duše slyší hlas starce Simeona.

JAN:"Nuže,vězte všechno, Matko!"

MARIA:"Zabijí ho. Vím,že ho zabijí. Chci vidět svého syna. Pro mne je stále oním dítkem,které jsem ukolébavkou uspávala.. Vy Ho nazýváte Mistrem a Pánem. Pro mne je stále dítkem Ježíšem, které si hrávalo v dílně Josefově. Pro mne je tím,jenž usínal na mém klíně. Ach blahé časy! Když byl malíčký bránila jsem ho, neboť matky jsou vždy statečné ,jde- i o to,aby chránily svá stvoření, Nyní je mužem;náleží světu a já jsem tak unavena.- Chci ho však vidět.Půjdou nevyššímu knězi a řeknu mu:Nezabíjejte mého syna. Nemám než toho. Budete milosrdni. Slitujte se nad srdcem matčiným."

JAN:"To je nemožno,Matko. Synedrium ho už odsoudilo.

MARIA:~~P~~^ujdu před synedrium. Není možno,aby se neustrnuli

~~před~~ nad slzami matky.

JAN:" Lidé mají srdce tvrdé. Co platí ~~ubohá~~^{srdce} matky před lidským zákonem?

JAKUB:"Už ho dovedli před Piláta. Obžalovali ho ze zločinu, nad nímž synedrium nemůže vynést rozsudek.

MARIA:"Půjdu k Pilátovi. I pohané musejí mít srdce. Půjdem, budu mluvit Pilátovi.

JAN:"To je nemožné,Matko!" Pilát by vás nepřijal.

MARIA v slzách:Bůh mne bude slyšet.Není-li možno už mluvit lidem, žůstává Bůh.

Maria rozepne ruce;její tvář se promění,rozjasní se v extasi. Všichni maně rozepnou ruce.V hlubokém mlčení sotva je slyšet vzlyk Magdaleny.
q.57 abra' uella' ndrou!

Kožnec kapitoly. Není sice v evandeliu,lze ji však číst mezi řádky. Opakujeme slova, která autor PLINIO SALGADO uvedl na počátku kapitoly místo titulu.:"

"Tutto bezejmennou kapitolu....."

46
39
47
123

ústav pro studium
totalitních režimů

--Nedělní zvony -duchovní ~~zprávy~~ promluvu na Květnou neděli.

ZPRÁVY:

†

O neděli Květné-Dom. palmarum budou Sv. Otci věnovány palmové ratolesti a to od správy Palatina a od řádu Kamaldulských, které sídlí v Římě. ~~řádu~~ mšecky v ustavičné klausuře před zhotovené palmy v počtu 300 bude rozdány ve Větších římských basilikách.

Kardinál vrchní penitenciář se svými odznaky kard. Nicola Cannali bude fungovat ve Sv. Týdnu ve Větších basilikách. Zítra v neděli v basilice Later. - ve středu u sv. Panny Marie Větší a ve čtvrtek v basilice svatopetrské.

Sv. Otec zahájí ~~vítal~~ výstavu obrazů Fra Angelica a to 20.IV. Výstava bude umístěna ve Vatikánském paláci u příležitosti pět set letého výročí jeho smrti. ~~bude umístěn~~ v 2. loggi Rafaelově vedle Nikolské kaple, která je zdobena freskami Fra Angelica.

Všem je známo, že před 10 roky byla konference Velkých 3 v Jaltě na Krymu; nedávno byly zveřejněny některé její protokoly. Méně je však známo, že nedlouho potom biskupové USA na konferenci NCWC vyslovili pochybnosti a odvážné kritiky této konference. Tak v protokolech této biskupské konference se praví výslovně: "Je den ode dne jasnější, že dvojí způsob života -pravé demokracie a marxistického totalitarismu je podstatně neslučitelný". Americké biskupové se výslovně zmíňovali o řešení polské otázky na škodu polského lidu a o Baltských Státech - Litvě, Estonsku, Lotyšsku, o nichž na konferenci bylo pomlčeno.

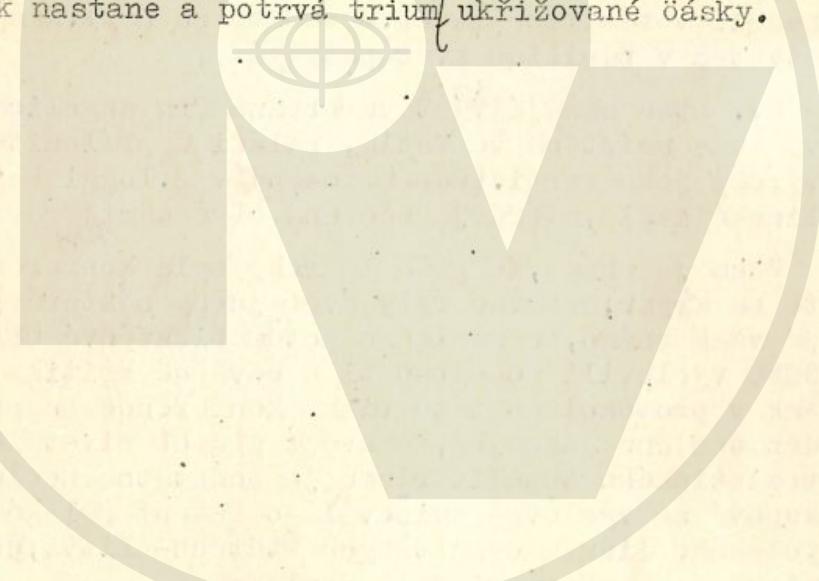
Rímské listy se rozepisují dnes 2.IV. o hrdinném maďarském biskupu ~~etži~~ Aporovi, který právě 10 let tomu na Velký Pátek svým tělem hájil čest žen a dívek, které se utekly do jeho biskupské konference před barbarskými útočníky. Biskup Apor byl zastřelen sovětským vojákem; jeho nejvyšší oběti však nebylo zapomenuto. Byl to poprátka (maďarská) Kárvárie, avšak fyzické násilí nemohlo zabránit tomu, aby 1. mučedník komunistické persekuce nebyl ctěn jako hrdina za čistotu proti brutalitě útočníků. Heslem zavražděného biskupa bylo: Kříž sílí mírného a mírní silného.

A V Bamberku v Bavořích zemřel 29.III.t.r. arcib. Otto Kolb. Byl pohřben na dómě v Bamberku. Byl velmi zasloužilý už za války jako obráče práv Církve proti nacismu a zvláště na poli charity. 226.000 katol. exulantů přijala jeho diecéze. Msgre Otto Kolb závojnásobil svou charitativní činnost. Založil 31 nových asylů pro starce, 4 nemocnice, 4 jednu i pro tuberkulosní, 3 asyly pro uprchlíky, 11 dětských útulků. Zřídil nových 29 far. stanic a 72 nových kostelů. Heslem bamberk. biskupa bylo: Vykupitel a vykoupený-skrze Vykupitele a pro vykoupené.

V telegramu litoměřickému biskupovi Trochtovi k jeho paděstinám, který byl odeslán z USA, sechválí jeho příklad výtrvalosti a mučednického, který všechny dojímá a povzbuzuje k většímu využití sil a pro návrat míru a křesťanského spravedlnosti a lásky do naší zmučené vlasti. Podepsán opat svatoprokopský Ambrož Lev Ondrák jménem celé katol.

2 úryvky z dnešních časopisů před Květnou nedělí: 1: Pod záhlavím doba triumfující nenávisti píše 1 Osserv. R.: "Je jeden

případ, kdy býti nenávidění je důvodem k slávě.:když někdo trpí z lásky k pravdě. V takovém případě čest se pojí k bolesti, k níž jsou odsouzeni následovníci pravdy.-Kristus Pán je velkou obětí nenávisti.Tímto sv. Týdnem začíná doba triumfující.nenávisti. A dále během staletí kolik bylo těch,kterí trpěli jako On a s Ním.. Velký Týden, týden utrpení nevinného. nejlaska- vějšího, nejvýš svatého-týden nenávisti vůči Bohočlověku. Ale jen týden a pak nastane a potrvá triumf ukřižované öásky.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu jsme pro vás připravili zprávy vatikánského rozhlasu, upozornění na naše vysílání o Svatém týdnu, a pak referát: Svatý Otec, v boji proti úrazům při práci. Dnes na Květnou neděli odevzdal sakrista Jeho Svatosti a gen.vikář pro Vatikánské město Msgre Canisius Van Lierde svatému Otci dvě umělecké palmy, které zhotovily římské kamaldulské sestry. Jedna palma je dar sorávy vatikánských paláců a druhá palma je dar sester kamaldulských.)

Svatý Otec Pius XII. pozdravil v poledne s okna své soukromé pracovny poutníky z Italie i z ciziny, kteří ~~xx~~ shromáždili na svatopetrském náměstí provolávali svatému Otci slávu a ho radostně zdravili posvěcenými palmami. Svatý Otec se trval několik minut u okna v hlubokém dojetí nad láskou svých duchovních synů, a pak ~~xxx~~ udělil své ap. požehnání. Bylo jich ~~už~~ ^{mnoha} velkou.

Město Elche ve Španělsku zaslalo sv. Otci uměleckou palmu ozdobenou obrazem P. Marie Nanebevzaté, perlami a drahokamy.

V posledních dnech navštívil Řím francouzský lékař Falleron, který organi-suje na celém světě ~~hnutí~~ proti malomocenství a ve prospěch rehabilitace malomocných. V interview udělém redaktoru kat.misijské kanceláře Fides dr. Falleron prohlásil, že boj proti malomocenství se setkává s úspěchem. Malomocni se již nebojí lékařů ani léků, a sami přicházejí, hned když odhalí svou nemoc, aby byli ošetřeni. Tím se stane, že velké procento nemocných se po letech ošetřování uzdraví. Současně dr. Falleron organizuje boj za rehabilitaci malomocných, aby odstranil jejich nucený život mimo lidskou společnost. Zvláště pochvalně se vyjádřil o pomoci, již mu poskytuje kat.misijská a řeh.sestry. "Je v naší moci, aby malomocenství zmizelo," končil dr. F. Náš atomový věk tak napraví před dějinami svou pověst. Bude věkem, jenž zvítězil nad malomocenstvím."

V červenci t.r. bude zahájen v Nantes ve Francii 42. katxsoc. týden franc.

katolíků. Předmětem diskusí a přednášek bude problem technika šíření naší křesťanské kultury tiskem, filmem, rozhlasem a televizí.

V bohoslovecké kolejí amreické misijní společnosti Maryknoll bude vysvěceno 11. čna 60 novinářů, 23 z nich jsou veteráni druhé světové války, kteří po svém propuštění do civilu se rozhodli studovat na kněze a misionáře. Brzy po svěcení tito býv. misijníci vojáci nastoupí na Kristově frontě, aby bojovali za vítězství Krista Krále na zemi.

Jak se dovídáme, zastupovali 30 států; tedy asi jen kom. země na audienci neříšily.

Svatý Otec v boji proti úrazům při práci.

Včera v sobotu ráno byl na římském Kapitolu zahájen prvý mezinárodní sjezd
ochrany před úrazy při práci. Sešlo se asi 800 oficiálních delegátů z 34
států, také zástupci Ruska, Československa, Maďarska, Japonska, Sp. státu sev.
atd.

K římskému sjezdu však vždy patří audiēnce u sv. Otce. Předsednictvo sjezdu
tedy i tentokrát se obrátilo s touto žádostí do Vatikánu. A dnes ráno bylo
Klementinská aula se naplnila asi 1000 kongresitů a jejich nejblížebuzných
jejich přání splněno. Za radostného a nadšeného volání slávy sv. Otec usedl
na trůnu a k přítomným krátce promluvil. Podáme vám krátký obsah jeho alo-
kuce. Nechť je vám důkazem zájmu a starostlivosti, s jakou sv. Otec vzhlíží
k světu práce, který prý podle marxistů je Církvi cizí a o nějž prý se Cír-
kev nestará. Ne, Církev a sv. Otec se hlásí k světu dělníků a usiluje o to,
aby v bezpečnosti a klidu mohli konat svou práci.

Boj proti úrazům, pravil sv. Otec když byl přál sjezdu hodně zdaru a jeho
účastníky povzbudil k nové obětavé práci pro lidsvto, se rozvinul především
za poslední desítku let. Vedli jej lidé, pracovníkům pracovních
podmínek dělníků. Papežové jako Lev XIII. a Pius XI. svými sociálními encykli-
kami jim dodávali důvěry a udávali směr. Veškerému chvályhodnému úsilí
konec nynější římský sjezd: "chce odstranit zbytečné rozptylování sil
jednotlivé národy poskytnout druhým své zkušenosti a své úspěchy."

"Aniž bychom ztratili se zřetele technické činitele ochrany před úrazy -
činitele tak rozdílné v různých průmyslových odvětvích - nesmíme zapomenout
na lidské pohnutky, jež zde též zasahují. Boj proti úrazům tvoří pokračování
ustavičného úsilí člověka již od začátku světa, aby totiž si vvládl hmotu,
její slepý odpor, její reakce, jež jsou nám příčinou zklamání, jež jsou často
nepředvídané a katastrofální pro člověka, jenž by rád uzavřel hmotu a přiro-
du do sítě svých vynálezů. Každá práce člověka nese s sebou jisté fysické,
ekonomické a mravní nebezpečí; člověk může, ano musí toto nebezpečí přijmout
potud, pokud nepřekračuje meze opatrnosti. Člověk ostatně nachází v tomto
nebezpečí jakousi výzvu k souboji a mocný psychologický podnět. S druhé stra-
ny však nikdo nesmí si zahrávat bez vážného důvodu se zdravím vlastním ani
se zdravím svých bližních, ani nesmí uvádět v nebezpečí život svůj ani
život jiného."

A přece kolik neopatrnosti, kolik zaviněných nedbalostí a dobrovolně připuštěná nebezpečí neškodí pouhému přání vyvarovat se ekonomickému zatížení a hmotným obětem, jež pochází z užití jakýchkoliv ochranných opatření? Návyknost k lehkomyslnosti je všech; aby se lidé vyhnuli ztrátě času a zvýšení výkonnost a zisk anebo prostě aby se nyní žit jakési psychologické úsilí, lidé nedabají na opatrnost a nezachovávají ani ty nejzákladnější ochranná opatření.

Pohlédneme-li však na posledních let sociální vývoj a zamyslíme-li se poněkud, snadno si přiznáme, že ono psychologické silí je udůvodněné a že má svůj užitek. Nikdo dnes nepopírá, jak velký význam mají pracovní podmínky dělníka pro jeho výkon. Jestliže zaměstnavatel si není vědom fyzických a mravních potřeb dělníka, pak tento zatrpkne a povstane proti tomu, kdo pohrdá jeho osobní důstojností. Jak může mít dělník zájem o svou práci a odhadlání svědomitě splnit svůj úkol, když ~~zákony~~ ohrozen, že snad dojde k úrazu, jenž jej samého i jeho rodinu zbaví nutné mzdy? Již s pouhého ekonomického hlediska měly by tyto pohnutky dostatit aby se zaměstnavatle rozhodli zajistit svým dělníkům ~~bezpečnost a hygienu~~ uspokojivé podmínky. Problém ochrany před úrazy je konečně projev sociálního cítění, projev blíženské lásky člověka k člověku, končil sv. Otec svou allokaci. A tak Pius XII. přirovnal cíl kongresu pro ochranu před úrazy při práci k cíli Církve svaté a jejího Božského Zakladatele Ježíše Krista. "Jeho život a smrt byly zcela zasvěceny trpícím lidem, jimž ~~zákony~~ Kristus lék na jejich neduhy. Jestliže jedině Kristus doveď ulehčit tolik běd a těžkostí, jež tíží lidské pokolení, tím že lidem zazáří naděje vycházející z Vykoupení, pak ~~také~~ u Krista třeba hledat i vnitřní sílu, jíž má tolik zaostřebí ten kdo podle Kristova příkladu touží prodloužit mezi lidmi dnešními jeho blahodárnou činnost lékaře a záchrance bližních. Oslavy tohoto týdne, ~~zákony~~ mnohym z vás ty vlastnosti duševní, jež vás pak budou silit ve vaší často těžké a namáhavé práci, předejít úzazům dělníků při práci."

To byly hlavní myšlenky allokuce sv. Otce Pia XII., kterou pronesl při dnešní audienci účastníkům mezin. kongresu pro ochranu před úrazy.

Své posluchače upozorňujeme na mimořádné pořady, které vatikánská rozhlasová stanice bude vysílat o svatém Týdnu a o velikonočních svátcích: Ve středu a ve čtvrtek odpoledne o půl páte, přenosem z opatského chrámu sv. Anselma na Aventinu budeme vysílat temné hodinky. Budou jezípívat (benediktinské) bohoslovci mezinárodní koleje sv. Anselma. Na Velký pátek ráno o půl desáté budete moci sledovat velkopáteční obřady: zpěv pašijí a mše svatou předposvěcených, z téhož kostela sv. Anselma. - Na Hod Boží velikonoční, po obvyklé mše svaté v 9 hodin, bude jako každou druhou neděli v měsíci (sloužené v blízkosti hrobu sv. Petra) česká promluva. O čtvrt na jedenáct přenosem z velechrámu sv. Petra vatikánský rozhlas bude vysílat slavnou pontifikální mše svatou. Ve 12 hodin Sv. Otec Pius XII. s vnější loggií vatikánské basiliky pronese rozhlasem své velikonoční poselství katolickému světu a udělí apoštolské požehnání Urbi et Orbi, městu Římu a celému světu. Na Hod Boží velikonoční večer místo obvyklých vysílání vysílá vat. rozhlasová stanice stanice maximální duchovní oratorium "Svatá Helena" od italského mistra Leonarda Leo, v úpravě (římské) Innuaratu Martia rektora Magnifici hudební akademie svaté Cecilie Guida Queriniho.

Naše česká vysílání v neděli v poledne, v neděli večera a v pondělí v poledne odpadají. - Milovníky hudby ještě upozorňujeme na koncert, který bude v úterý v 6 hodin večer vysílán z Vatikánu z auly della Benedizione.

Tento koncert je dar italské radiotelevizní společnosti sv. Otci. Svatý (koncertu) Otec bude osobně přítomen a zároveň budou hrány skladby, jež si on sam vybral. h. On V Část koncertu bude (vysílána Eurovisí, t. j. televízí všechn západoevropských televizních stanicem).

Naše posluchače upozorňujeme ještě jednou, že příští neděli po mše svaté v 9 hodin s českou promluvou a po pontifikální mše svaté ze svatého Petra svatý Otec Pius XII. rozhlasem promluví k celému katolickému světu a udělí všem své apoštolské požehnání spojené s plnomocnými odpustky. Upozorněte na toto vysílání i své známé.

--Uml. Církev- rozhovor:Pohled na svět v pašijovém týdnu.

Zprávy:

O náboženských událostech v Argentině píše dnešní l' Osse. R. mezi jiným: "Officiální orgán Všeodbor. Sdružení v Argentině hrozí "úskočné" - jak praví - kampani kleru radikálním řezem toho, co je příčinou třenic. Tím míní Církev a dodává, že už je trpělivost vyčerpána. - Tak vedoucí Argentiny pomýšlení na rozluku Církve od státu, reformu ústavy a nastolení sektářského ducha. Tu l' Osserv. R. připomíná slova presidenta Perona z r. 1951: "Nelze vládnout duchem sektářským; tento je nepřítelem dobré vlády, která má mít smysl univerzální. Duch sektářský je hrobem dobré vlády na poli politickém". Jak pravil tehdy ^{mluvil} ~~mluvil~~ ^{vedl} ~~vedl~~ prezident Peron. Po zmínce o zrušení církevních svátků vatikánského denník končí těmito slovy: "Církev v Argentině je bita proto, že hlásá existenci mravního zákona, zavazujícího všechny křesťany."

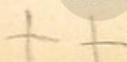
Na franc. státní silnici č. 9. u Salses ve vých. Pyrenejích byl postaven pomník na místě, kde loni 30. VI. Generál Magister řádu ~~čestn.~~ P. se svým sekretářem Martinezem se stali obětí automobilového neštěstí. Obřadu posvěcení pomníku se zúčastnil prefekt vých. Pyrenej, španělský konsul a jiné osobnosti.

^{z. rád} 43 procent mládeže mezi 15 - 24 rokem na území Německa odpovědělo: Ano na otázku, kterou v listopadu položil Výzkumný Ústav Ennuit. Otázka zněla: "Byl jste minulé neděle v kostele na bohoslužbách?" - Z toho počtu bylo 25 procent protestantů a 69 procent katolíků.

Křížová výprava Modliteb za Australii jakožto národ křesťanský byla vyhlášena arcibiskupem z Melbourne Msgr. Mannix. Po celý Příští byly v kostelích promluvy, v nichž se poukazovalo na povinnost zachránit zemi před hrozícími /příp. národními/ nebezpečími, zejména před komunismem. Sám arcib. Mannix v svém pastýřském listě varoval před pádem do barbarství a zval k upřímné obnově života podle zásad evangelia-modlitby a pokání.

Svaz Mezinárodní Ochrany veřejné mravnosti bude konat svůj sjezd v Kolíně n/R 13-15 května. Téma sjezdu: Děti a mládež vůči veřejné mravnosti - kongres chce upozornit na škodlivé vlivy špatných mravů pro mládež.

Úmylus Ap. modlitby na měsíc duben zní: Za kněze a řeholnice, které se venují vyučování a výchově mládeže. - Jestli ve svobodném světě je těžkým úkol náboženské výuky mládeže, tím nesnadnějším je v zemích, kde se mládež soustavně kazí a Bohu odcizuje. Proto celý katol. svět obětuje tento měsíc Bož. Srdci Páně všechny své modlitby, práce a utrpení za kněze a vychovatele mládeže.

Rovnákov Pohled na svět v pašijovém Týdnu.

Dr př. ve vlasti! Začíná pašijový Týden. Jak se nám představuje vývoj mezinárodního dění z tohoto vyššího stanoviska? Přede vás leží na srdci bezbožecká tyranie, materialistický koletivismus, který odvrhl vžitě hodnoty a přeměňuje přírodu t.j. ničí pozumnou přirozenost člověka ~~a to nasilím~~ bezohledným ~~z hlediska~~.

A zdá se vám, že se nic neděje, co by tomu učinilo přítrž. Vaše utopení se prodlužuje, jste netrpěliví a nevíte, koho vinit. Nedávný uprchlík tlumočí ono vaše sklamání doma. Prý se už nevěří v existenci idealistických pohnutek, v politickou solidaritu ideě zpřízněných států, které by pomohly v obnovení demokracie. Ta doba sentimentálně ideových názorů je prý už nenávratně pryč.

Z části má jistě pravdu. To, co se ukázalo slabým, podlehlo, ba co připravilo půdu tyranii, to sotva vrátí bývalý rád. Doba býv. čistě humanitní demokracie se nevrátí. Zvrat je nepravděpodobný; obrat ~~prav~~ je zdlouhavý.

Ath. komunismus je plodem, výrazem ~~po staletí připravované~~ krize laicisačním, sekularisačním vývojem. Ve jménu rozumu, vědy, pokroku lidstvo bojovalo nejprve proti Církvi, pak proti Bohu. Nyní tedy musí pocítit, co se stane s člověkem, když je ponechán sobě samému neb sobě podobnému. - "Komunismus začíná tam, kde začíná a theismus", - napsal Karel Marx. A když Bůh je mrtev, je mrtev i člověk. V dnešním ideovém světovém boji jde o hodnoty ~~lidské~~ božské. Je to vskutku boj Krista s Antikristem, boj Církve Kristovy na záchrannu člověka jako obrazu Božího. A tu nelze očekávat, že přes noc se všechno převrátí. Přerod člověka, obrození lidstva vyžaduje delší doby. - "Lidstvo upadlo v letardii ducha, trpí anemií vule", - tak zněla diagnosa ~~J~~ánpapeže Pia XIII. Lidstvo ~~je třeba musí být~~ vyburcovat z oné letargie.. Západní člověk musí procitnout, uvědomit si nebezpečí, hrozící světu křesťanské civilisaci. Musí dojít k revisi základních pojmu, které byly po drahou dobu vtloukány v mysli západního lidstva, pojmu jako: svoboda, autonomie, humanismus/lidství/, tolerance. Moderní člověk musí zaujmout správný poměr k hodnotám jako je mrvnost, demokracie, lidská práva a k zdroji všech těch hodnot, - k Bohu.

Tento přerod se dokonává, jen že my lidé jsme netrpěliví/a zdá se nám, že Pán Bůh mlčí, že ~~opustil~~^{zůstavil} ten svět, jenž jím pohrdl. Je to však jen mlčení zdánlivé.

Bůh je v tom všem světovém dění. Rídí svět dál skrze druhotné příčiny, ovšem má čas, má své svaté úmysly. Vskutku se děje mnoho zvláště v posledních týdnech. Jsme svědky takového překotného vývoje událostí, že z toho jde až hlava kolem.

Směrodatný římský list končí svou úvahu o politických aktualitách dneška těmito slovy: "Žijeme v období přechodném. Přechází se z jedné periody do druhé; a přechod vždy otvírá srdci naději." Potud vatikánský list. Jedno je jasné. Komunistická tyranie se v Evropě násilným způsobem šířit nebude. Je tedy naděje, že bude ustupovat, jako ~~hnuh~~^{ten}, jehož kulminační bod už přešel.

Není ovšem ve varu jen Evropa. Světový ideový konflikt vzplánuj i na druhé straně ~~Asie~~ v Asii, kde mladý čínský komunismus je odhodlán předělat všecky lidské mozky, jak prohlašuje, a válkou rozhodnout o vládě nad světem. Jiní ovšem, poučeni komunismem evropským, jsou pevně odhodlání postavit mu hráz.

Jak tu stojí věřící křesťan uprostřed ~~toho~~ gigantického boje? Ne jako nezúčastněný divák. Katolík západu je ohrožen a vy doma jste přímo v lisu utrpení ~~uprostřed~~ zvůle a duševního nevolnictví. A ta oběť svědomí a rozumu je ~~čestného~~ člověka obětí nejtěžší. Důvěřujte však, jako my všichni. Bůh je živ a bude žít tedy i člověk. Křesťanské a lidské hodnoty nebudou přemoženy. "a to ručí ten, jenž je na svět přinesl a za ně zemřel." Vím, že Vykupitel můj žije!" Žije a působí, bojuje v nás a skrze nás. Ovšem v dobách triumfujícího materialismu ~~Církev vše počítá~~ jako ~~vezec~~^{ostře} v rozhodujících epokách pro náboženství - s osobními obětmi věřících. Tak pravil Sv. Otec v jednom svém loňském poselství.

Mnoho se děje ve prospěch věci Boží i u vás. Což je málo mučedníků, málo utrpení? A utrpení je poklad, mocná zbraň, vede jistě k vykoupení. I jinak. Nesuštěte jen podle zdání a vnějšku. Církev žije a triumfuje na kříži, v katakombách. Halasná propaganda může být planá a je často známkou slabosti. Mnoho se děje v poslední době i u vás. Jen nezakolídat, nezapřít Krista jako Petr, nezradit jako Jidáš, za nějakých pár stříbrných.

-- Kř nauka -- věroučnou kapitolku o Vykoupení.

Zprávy:

Zítra Sv. Oteč opřijme ve zvláštní audienci lékaře, kteří ho ho ošetřovali za jeho poslední nemoci v prosinci. N pozítří pak v konzistoři sále lékaře - účastníky kongresu, který včera započal na Kapitolu v Římě.

Zítra ve středu 6. IV. budou ve všech větších řím. basilikách velké funkce Sv. Týdne s temnými hodinkami, při nichž se zhasínají svíce po každém žalmu na triangulu před oltářem. Zdejší Matutinum započne všude o půl 5 hod. Zvláště působivé jsou lamentace Jere mi - áše proroka v zpěvu gregoriánském s polyfonními responsoroemi. Síří atmosferu mysticismu a proto není divu, že vždy přivábí řady věřících; rovněž i na Zel., Čtvrtok a na Velký pátek. Vatik. rozhlasem budou vysílány temné hodinky z Anselmiána, ústředního domu benediktinů, rovněž o půl 5 h.

Jak už bylo oznámeno, papež Pius XII. udělí na Boží Hođ 10. IV. o 12 hod. požehnání urbi et Orbi a to z vnější lóže basiliky vatikánské. Před tím pozdraví věřící, shromážděné na náměstí svato-petrském věřící celého světa.

Sabu V Lisaboně se konají hořlivé přípravy k I. nár. kongresu kat. dělnické mládeže, který se bude konat 12-13 dubna. Vyvrcholí velkou nár. poutí mládeže do Fatimy. Po celý týden budou studijní kurzy pro vedoucí a pro kněze-jocisty.

9 zemí se zúčastní 4. mezinář. Týdne náb. filmu, který se bude konat 23-30 dubna ve Vídni. Bude promítáno 7 filmů ^{nář.} všeobecného fásu a 10 filmů dokumentárních a kulturních. Německo bude promítat film: Bratří ve znamení kříže a $\frac{1}{2}$. Až do skonání věků. Dále bude promítán nový film vyrobený ve Španělsku: Souboj srdcí. *Flatolé* představí film o papeži Piu X.: Lidé nehledí do nebe. Další země, které se činně zúčastní jsou: Belgie, Francie, Velká Britanie, Švédsko, USA a Rakousko.

Svrchovaný řád Maltézský rytířů zřídí v Rovníkové franc. Africe 2 obce pro malomocné.

1, 2, 3

++

přinesl Bohu nadbytečné zadostučinění za hříchy lidské.

V této smírné oběti byl sám obětním darem, který přinesl na dřevě kříže. Byl však současně i obětujícím knězem, který dobrovolně přijal svou smrt a nabídl se Bohu jako prostředník za hříchy lidstva. A proto je vpravdě veleknězem N. Zákona, neboť k podstatě kněze náleží pojem oběti a prostředníka.

Smrt Kristova na kříži je NÁMĚSTNÍK zadostučiněním za hříchy lidstva. Za nás, míslo nás přinesl svou oběť kříže, jakožto zástupce všeho lidstva. Vzal tedy všechny hříchy lidské na sebe, stal se vinníkem v očích Otcе nebeského, ochoten dátí mu plné zadostučinění. -Zadostučinění Kristovo bylo úplné, dokonalé a nadbytečné. Bylo dále úplně DOBROVOLNÉ. -"Obětován jest, protože sám chtěl."

Smrt Kristova na kříži byla obětí VÝKUPITELSKOU za hříchy lidské. Kristus Pán si zvolil smrt na kříži, smrt zložince a otroka. Chtěl trpěti a umřítí smrtí nejpotupnější a nejbolehnější, aby nám tak ukázal svou lásku, tíhu hříchu a dal nám příklad nejvzácnějších ctností. Vytrpěl nesmírné bolesti duševní na př.: úzkost, zármutek pošměch, opuštěnost, pomluvy a jiné křivdy. Trpěl nesmírně na svém těle; byl bičován, trním korunován, ukřižován. Trpěl veřejně před očima zástupců celého lidstva.

Trpěl na kříži všechny tresty, které lidé měli za své hříchy vytrpěti a tak vysvodil lidstvo od hříchu i trestů. Svou smrtí na kříži odčinil dokonale a plně urážku Bohu vinnému, která se stala Bohu lidskými hříchy. Svou poslušností k Bohu napravil neposlušnost na nich pravidlů.

Kristus Pán zemřel na kříži za VŠECHNY lidi a za všechny lidské hříchy. Za všechny lidi bez výjimky, nejen za vyvolené, věřící nebo pokřtěné. "A za všechny umřel Kristus", praví sv. Pavel 2.Kor 5. Zadostučinění Kristovo je tak všeobecné jako je všeobecnou spasnou vůle Boží. Smrt Kristova na kříži přinesla spásu i všem těm, kteří před ním zemřeli. Ve Zjevení sv. Jana se praví: Beránka, toho zabitého od počátku světa.".

Smrt Kristova na kříži byla i dílem svrchované záslužným. Hlavní zásluhy jsou: usmíření pokolení lidského s Bohem, schopnost věčného života, milost posvěcující, synovství Boží a právo na věčnou blaženosť. -"Veleben budíž Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, který nás pozehná v Kr. milostném proklenutém duchu v srdci." (at. 151)

~~Kapitola z Vě. uauty;~~O Vykupitelském díle Kristově.

Hlavní účel Syna Božího bylo vykoupení pokolení lidského. Je obohaženo již ve jménu Ježíš, které značí Vykupitel nebo Spasitel. Vykoupiti znamená navrátiti někoho ze stavu otroctví ve stav dřívější svobody tím, že se za něho zaplatí žádaný obnos. Spasitelné dílo Kristovo bylo skutečně dokonáno na způsob výkupu z otroctví hříchu a zlého ducha. V tuto nevoli upadlo lidstvo hříchem Adamovým; ztratilo milost a synovství Boží. Vlastní silou se lidé nemohli vysvoboditi. Proto Otec poslal vlastního svého Syna na svět, aby tento jako ~~zástupce~~^{oběťoval} všeho lidstva se za hřichy pokolení lidského. ~~obětoval~~. Výkupnou cenou, kterou Kr. P. dal za nás, je jeho utrpení a smrt. Vykoupení lidstva je tedy usmíření pokolení lidského s Bohem skrze prostředníka Ježíše Krista.

Dílo vykoupení vzešlo ze svobodné lásky Boží. Bůh mohl také jiným způsobem obnoviti padlé pokolení lidské. Protože však Bůh požadoval usmíření, přiměřené vině, která byla nekonečná, bylo nutné vtělení samého Syna Božího. Kristus Pán mohl dokonati dílo vykoupení, protože byl Bůh a spolu člověk. Jako Bohočlověk byl hlavou veškerého lidstva, druhý Adam. Jako Božská osoba mohl zjednatni Otci nekonečnou čest. Od jeho božské osobnosti dostává jeho lidské utrpení a smrt nekonečnou výkupnou a usmírující cenu. Před tímto tajemstvím božské lásky může lidská moudrost tolik volati slovy apoštolovými: "Ó hlubokosti bohatství a moudrosti a vědomosti Boží!"

Usmířením pokolení lidského s Bohem/Kristus Pán vykonával kněžský úřad. Úkolem kněze je Boha s lidem usmířovati, spravedlnosti Boží uražené hřichem zadostučiniti. To Kr. Pán ~~jednou provždy v nejvyšší míře~~ leknězem Nového Zákona. Vrcholem jehokněžského úřadu byla jeho oběť na kříži. Všimněme si blíže této oběti Kristovy, ~~a kříži~~.

Smrt Kristova na kříži je smírná, vykupitelská a zadostčinící za hřichy pokolení lidského. Byla SMÍRNOU obětí. Vlastně každý úkon poslušnosti Kristovy mohl zjednatni vykoupení pokolení lidskému a to s ohledem na jeho božství. Svou smrtí na kříži však Kr. Pán

V dnešním pořadu uslyšíte český překlad přednášky profesora lékařské fakulty na římské universitě a konsultanta Posv.kongr.obřadů dr. Lo Bianco: Bolesl. Krista Pána při utrpení. Dříve si posl. zprávy v at. rozhl. "Utrpení".

Dnes v odpoledních hodinách v předních římských kostelích byly slavnostním způsobem zpívány temné hodinky, Matutinum tenebrarum Zeleného čtvrtku.

Temnými hodinkami začalo svaté Třídenní, zasvěcené zcela památce Utrpení.

Svatý Otec jmenoval světícím biskupem dicese Mobile Birmingham ve Sp. státech severoamerických Msgra Josefa Durika, kněze slovenského původu.

Rímská ~~bohoslovecká~~ kolej pro bohoslovce z Litvy dostala nového prostektora seminářu a Je jím prefekt Posv.kongr.~~obřadů~~ universit a velký přítel litevského národa, kard. Josef Pizzardo.

V Clevelandě ve Spojených státech severoamerických zemřel 24. března pap. prelát Oldřich Zlámal, farář české osady P. Marie Lurdské. Pan prelát Zlámal se narodil v Kokorách u Přerova. ^{Narodil se v Kroměříži 1. 1. 1904} Byl jedním z nejznámějších česko-amerických kněží. Bylo mu 76 let.

Posvátné kongregaci obřadů byla zaslána akta procesu blahořečení reh. sestry Myriam, ve světe Terezy Damjanovičové, která zemřela r. 1927 Bayonne ve Sp. státech severoamerických, ve věku 26 let. Rodiče sestry Myriam byli ukrajinského původu. Po skvěle vykonaných studiích universitních vstoupila do noviciátu kongregace Sester Lásy, ale brzy zemrela. V aktech blahořečení jsou zaznamenána 4 zázračná uzdravení, vykonaná na přímluvu sl. Boží M. Miriam.

Mexičtí biskupové ohlásili před časem akci za mravní ozdravění obyvatelstva. Tato akce byla všude přijata s velkým nadšením. Zvláštní horlivostí se vyznamenávaly kat. studenti, učitelé a profesori, svou účast přislibila i policie a soudní autority a mexická filmová Liga mravnosti. 100 000 studentů se zavázalo, že ve svých školách budou ze všech sil bránit šíření nemravné literatury.

Nová americká provincie řádu Tovaryštva Ježíšova se sídlem v Milwaukee ve státě Wisconsin založí v nejbližší budoucnosti novou universitní kolej v hl. městě jižní Koreji Seoulu.

Katolická organizace Accion Civica Juvenil ve státě Quatemala se brání článkům nově navržené ústavy, podle níž by kněžím a katolickým spolkům byla zakázána jakákoli politická činnost. Tentýž článek ústavy by bránil kritizovat zákony republiky a vládu s mravního a náboženského hlediska. Accion Civica Juvenil ~~maximálně~~ tyto návrhy praví, že pocházejí od těch živlů, které nebojovaly za osvobození země od komunistické tyranie, a teprve nyní překáží tomu, kteří za svobodu neváhali obětovat i život.

Ministerskemu předsedovi indického státu Travancore Conhin byl odevzданa protestní nota proti násilnému obsazení usedlostí katolických rolníků. Na jejich území má být založena kolonie ~~přistěhovalců~~ hinduismu. Katolíci si musí bez náhrady najít nová obydliště a novou práci. Čin je velkou nepravedlností vůči katolíkům, jimž je ústavou zaručena svoboda náboženství.

Jako lílek, chtěl byť k dnes všemom tělemi mých hravců ~~že jde o vše~~ aby m' : aby nám o tom, i v mém lib. vidě a pohrát jsem opodstatnět ^{vholením} k P.- a o jejich režie na také velké Bolest Krista Pána při utrpení (Prof. Lo Bianco)

Vítězka
Utrpení Krista Pána vyvolává v mysli každého věřícího certi scény jak je vypráví evangelium, ty dramatické události a liturgické jejich oslavu.

Utrpení Krista Pána vyvolává v mysli každého věřícího certi scény jak je vypráví evangelium, ty dramatické události a liturgické jejich oslavu.
Vtiskly se hluboko do našeho srdce již za dnů dětství, a vždy měly pro nás hluboký význam, protože souvisely s rozvojem a zráním našeho vnitřního života. Kromě techto osobních zážitků Utrpení zůstává ústředním bodem lidských dějin; dnes stejně jako včera a před staletími vrhá svůj odraz na život každého z nás i celého lidstva. Je to tajemství božské i lidské, v něm se stýkají bolest a láska.

Život Kristův byl život člověka v plném smyslu slova, protože ~~se~~ On Bohem člověk chtěl nám připodobnit ve všem, i v tom co je nejboleštěji lidského.

Život Krisův je zároveň život Boha, neboť nikdo nemluvil a nejednal jako On. Zjevil se jako pán živlé přírody, jako vládce duší, pán života, vítěz nad smrtí. ~~Toto svou velikostí nám zjevil tajemství svého božského života~~

O utrpení Páně lze mluvit s mnoha hledisek. ~~Tak na př. některí rádi uvažují o rozdrásaném těle Kristově, při tom jim však uniká bolest jeho duše.~~

Tělo Kristovo, praví sv. Tomáš, bylo přístupné utrpení a smrti, a proto i duše musela trpět. Není pochyby o tom, že Kristus zakusil bolest a smutek duše, avšak tato jeho citlivost byla vždy řízena rozumem, jenž nikdy

Kristus předpověděl mnohokrát své utrpení a smrt do nejmenšího podrobnosti; věděl zcela jasné čemu jde vstříc. Poprvé zobrazil tuto tichou mravní bolest Leonardo da Vinci ~~své~~ Včeři Páně. "Jeden z vás mne zradí" - jako bychom slyšeli říci Ježíše. A tato slova znějí jako výcitka apoštolum;

kdo je to? dívají se kolem sebe. ~~Spasitel s rysy bolesti na zamyslene tváři, hledí před sebe, mlčí, ale jeho mlčení mluví o vnitřní bolesti.~~

Ježíš vyšel z večeřadla a odešel do Getsemanské zahrady: božské drama se započalo, jednotlivé scény následují jedna za druhou. Ve stínu oliv padá tváří k zemi, modlí se, bojuje sám se sebou, potí se krví. Krvavý potok je téměř vždy ve vztahu s silným nervovým otřesem. Je pravda božská přirozenost byla posilou lidské přirozenosti ~~v mnoha věcech~~, přece jen pohled na kříž a muka, která na něho čekala, pohled na ukrutnou smrt, stejně

(Tímž může být i mluvící vše)

jako strašná vise dějin lidstva, způsobilo v mysli J. tak silný otřes, tak hluboké vnitřní dojetí, že na tváři i na jiných částech těla vytryskly krev. — Pak byl Kristus zajat. Začíná mučednictví: urážky v synedriu, plivání zákoníků, poličky soudců, lhostejnost zvědavců, od Heanda je vlečen nazpět k Pilátovi. Je bičován. Horibile flagelum, navzal *tento huk* *Jeho* *a říkají* *ří na tělo Krista*. Těchto muk nám v erne odhaluje Turinská rouška: kromě ran vzniklých porušení kůže vidíme i vytržené svaly a kusy masa, ani tvář nebyla ušetřena ran biců. Turinská rouška nám uchovala též otisk tváře — nový to důkaz ukrutnosti utrpení: Kristus Pán byl dokonalý člověk po stránce rozumové — i co do fysické a vnitřní citlivosti. Nebylo u něho necitelnosti způsobené poruchou nervového systému, ani nenastala nějaká srdeční mrtvice, při níž nemocný ztratí cit bolesti. Právě naopak, své bolesti cítil Ježíš s citlivostí větší než jiní lidé.

Ecce Homo: Ježíš stojí s třtinou v ruce, zbičovaný, s trnovou korunou na hlavě. — Přicházíme k závěrečnému aktu tragedie, který ve své ukrutnosti přesahuje naši představivost i po staletích křestanské éry.

Ježíš přišel na popraviště úplně vyčerpán fysicky; bičování odňalo člověku nejen čest a zdraví, nýbrž často i život. Právem nás udivuje, že to, že Ježíš nevydechl pod ranami biců; chápeme též proč mu musel Šimon Cyrenejský pomoci nést kříž. Bál se, že odsouzenec zemře cestou.

Ukřížování samo způsobilo Ježíšovi hluboké těžká poranění; ústní podání a pravděpodobnost nám svorně *vypovídá*, že Ježíš byl přibit na zemi, bylo tedy nutno napnout ramena a celé tělo a přibít je. Bolesti ran hřebu musely být neslychané, protože řbražení zápesti a zanartí nese s sebou stažení svalů na rukou i na nohou. *Bolesti vzniklé* *porušení* *citlivých nervů* *je ukrutná* bolest, a musela být ještě větší, když kříž byl pozdvížen.

S lékařského hlediska by stav Ježíšův velmi vážný; byla asi provedena rozsudka velmi rychlá. Bolest však trvá dál a se proměňuje v pomalou bolestnou agonii. Kristovo tělo — podle turinské roušky se jeho váha odhaduje na 80kg — viselo jen na zápesti a opíralo se o rány v nohou. Protože ramena byla vyzdvižena a rozpjata, nemohly svaly na prsou volně funkcionovat,

M.Po! Končí Želený čtvrtý sv. Týdne a začíná v. Pátek. Dříve než vzpomeneme tklivé nálady těchto ~~úzkých~~ pro křestana tak významných dnů, podáme přehled posledních římských zpráv:-

Zprávy-

Sv. Otec pronesl dnes francouzskou řeč lékařům ~~shromáždě-~~
~~stv.~~ se zemí latinské kultury, kteří konají právě svůj sjezd v Římě. Papež Pius XII promluvil nejprve o pokroku lékařské vědy, která dokonává/třebas na poli chirurgie věci, jež se zdály ještě před 2 stoletími nemožné-tak že až její odvážnost vzbuzuje obavy, že překročí hranice mrvně dovoleného. Lékaři křesťanského založení pokračoval Sv. Otec-zaujímají zvláštní postoj k pacientu. Tento v křesťanském pojetí zaslhuje velký ohled, neboť vyzařuje obraz Boha vtěleného a trpícího. Lékař se tedy neobrací jen k slabému člověku/nýbrž, nýbrž k Pánu všech věcí, který odmění vše dobré, do se prokazuje nejmenšímu z jeho bratří... - "Vám zejména přísluší - pravil Sv. Otec lékařům latinské Unie-zachovat tradici, která je ohrožena pronikajícím materialismem. Stavte se proti tomu, aby lékařská věda se stala pouhou technikou, léčebným uměním bez vyššího činitele. Zachovejte primát duchovna, zdůrazňovaný latinskou kulturou, která má nej-dokonalejší výraz v křesťanském pojetí lidského života." to pravil dnes Sv. Otec lékařům Lat. Unie, dřív než jim udělil své ap. požehnání.

1
Další pořad Vat. 2: Jak jsme oznámili, +Sv. Otec udělí slavnostním způsobem ap. požehnání Urbi et Orbi z vnější lóže basiliky svatopetrské o 12 hod., tuto neděli na Boží Hod velikonoční. Před tím bude mít proslov věřícím, shromážděným na náměstí svatopetrském i věřícím celého věta. Řeč Náměstka Kristova bude přenášena Vatik. na Vr. vln. 41 u. 31, 25, 19 u. rozhlasem s připojením na rozhlasové sítě různých národů. materi.

V týž den na Boží Hod bude v basilice pontif. mše sv o 10.15, rovněž přenášena rozhlasem. Jedna mše sv. bude na náměstí před basilikou o 11.20; sloužiti ji bude Msgr. Traglia, vicegerens Říma.

Sv. Otec posvětil základní kámen k nové národní svatyni, zasvěcené naší Paní Quadalupské, která bude zbudována v Římě na Via Aurelia.

*Záruka na B. (K) v. 1.
 upřímná mluv. v. q.
 v. vlastnosti lidu
 v. Petru, m. náležejí
 č. 1. prov. k. v. m. Záru-
 ka, a. v. v. v. v. v. v. v.
 v. v. v. v. v. v. v. v. v. v.
 v. v. v. v. v. v. v. v. v. v.*

Zmíněný kámen pochází z pohoří Tepeyac ~~bližejšího~~^{města} Mexika, kde ^{je} r.

1531 těžká Panna Maria zjevila domorodci Janu Diegovi.

Zítra na Velký Pátek římští jinoši vykonají za svitu pochodní Křížovou cestu na Palatinu. Začátek o 6 hod. večerní.

Selma Lippard: V Clevelandu ^{v USA} státě Ohio, zemřel 27.III. Msgre Oldřich Zlámal, papež, prelát a duch. správce české osady Panny Marie Lurské.

Narodil se v Kokorách u Dřerova r. 1879. Byl velmi oblíben. Bylo to upřímného náruku, jak sdělují účastníci. "Vše zařídil, o vše všechny se postaral, byl všem vším." Farnost Clevelandskou nyní spravuje jeho dosavadní kaplan Dr Felix Mikula. *Kruce správ*

Dr př! Jak svaté Město prožívá tklivé dny sv. Týdne. Na ulicích Říma panuje velký ruch. Mnoho poutníků v autokarech i pěších ^{na celém světě} projíždí a prochází městem. Aspoň blíže Náměstka Kristova chtějí strávit svátky vykoupení.

Posvátná liturgie Zel. Čtvrtku byla v Římě, podobně jako v celém katol. světě sloužena na památku Ustanovení Nejsv. Svátosti. Dopoledne naposled se rozezvučely zvony ^{římských kostelů} při Gloria. Říká se, že zvony celého světa se odebraly do Říma. I zde umlkly. Po mši sv., při níž byla posvěcena sv. hostie i pro příští den, byly všechny sv. hostie neseny průvodem k postrannímu oltáři, který svou květinovou a světelnou výzdobou představuje Getsemanskou zahradu. Dnes věřící ve velkou počtu je navštěvují ^{v kostelích}. Je to náš Boží Hrob, který zde v Italii není znám.

Po mši sv. na Zel. Čtvrtku se konalo svěcení sv. olejů a byly obnaženy oltáře. Leckde bylo i t.zv. mandatum, umývání nohou, jak to Kristus Pán činil při poslední večeři svým učedníkům. -- V basilice vatikánské kard. arcikněz Bedř. Tedeschini vykonal obřad ~~svatého~~ umývání papež. oltáře při konfessi sv. Petra. Po něm obřad vykonali i kanovníci a představitelé ná. r. kolejí.

Večer Zeleného Čtvrtku je velmi památný a tklivý. Je to noc, v níž Ježíš byl zrazován... - V zahradě božské počal odvrat od Boha. V zahradě začíná božský ~~člověk~~ Spasitel ~~cestu~~ utrpení, která přivede člověka zpět k Bohu. -- "Jedinou hodinu jste nemohli být se mnou?" vyčítal Ježíš svým učedníkům? -- Pro-

to věřící lid pokleká u kaple zahrady getsem^l a koná adoraci nejsv. svátosti-sv. Hodinu. Má být Bož. Trpiteli náhradou za a odprošením za spící apoštoly.

O smrtelné úzkosti Spasitelově vypravuje sv. Lukáš ve svém ev. 22,39.:-----

Dojemná jsou responsoria I. nocturnu v dnešních temných hodinkách. Jakobyhom klečeli vedle Pána a četli v jeho srdci, co jej skličuje a svírá. Modlíme se je rozjímat v naší Gets. zahradě..Kubeš 701.-----

I církevní hudba vyjadřuje úzkost Pána Ježíše, když se počal rmoutiti a teskliv býti. Propast utrpení přikvačila na duši Spasitelovu a zaplavila ji. Muž bolesti nese na svých bedrech tíhu všech hřichů. Aby to svět věděl, Pán se takto modlí: "Otče možno-li, ať odejde kalich tento ode mne, ne však má, ale Tvá vůle se staň... Triumf lásky a odevzdánosti do vůle Boží: "Kalich, který mi dal Otec, zdaliž jej nemám pítí?"

Latinský zpěv vyjadřuje smutek duše Páně... In monte Oliveti.

Kalichovský slouz oběti

Zízra je den oběti, té nejvyšší, pravé jediné. Kristus Pán se stal poslušným pro nás až k smrti kříže. Den oběti, smutku, postu a vzpomínání.: Vlastního Syna neušetřil Bůh, ale za nás všechny jej vydal.

ústav pro studium
totalitních režimů

Radiowatika.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Je Velký Pátek. Nejsvětější den, den utrpení a smrti Páně, den našeho vykoupení a smíření s Otcem. - I my strávíme své vysílání u paty Kristova kříže, v modlitbě a ~~v~~ v posvátném zpěvu. // Dříve několik zpráv a upozornění.

Svatý Otec Pius XII. pozdravil dnes v poledne s okna své soukr. pracovny tisíce poutníků a turistů též z celého světa, kteří ~~do Ríma~~ budou slavit velikonoce. Podobným způsobem ~~pozdravil~~ věřící a požehnal jim ~~téměř denně~~ o svátku tém týdnu; na Zelený čtvrtok dokonce i 8 hod. večer, když se ~~tito~~ vraceli z temných hodinek ve vatikánské basilice.

Jak již bylo oznámeno sv. Otec na Hod Boží Velikonoční přesně ve 12 hodin ~~s vnější loggie svatopetrské basiliky~~ v poledne pronesl své velikonoční poselství katolíkům celého světa a všem udělí ap. požehnání, Urbi et Orbi městu Rímu a celému světu, spojené s plnom. odoustky. Poselství i požehnání bude vysíláno vat. rozhlasem na kr. vlnách 41m, 31m, 25m a 19m. Spolu s vat. rozhlasem budou alocuce a požehnání sv. Otce vysílána celkem 18 rozhl. stanicemi Západ. Evropy, Maroka a ostrova Malty.

Kanadský rozhlas stejně jako NBC, a CBS z Ameriky a BBC z Anglie ~~budou~~ přinesou poselství ~~velikonoční~~ v pozdějších hodinách. ~~v ranních~~ většině římských kostelů, ~~v ranních~~ jako na př. u sv. Petra, u P. Marie Sněžné a u sv.

Pavla za hřebami se konají obřady Bílé soboty již ráno; ~~u sv. XII. apoštola~~ budou udělována i kněžská svěcení; Benediktini na Aventině a z lateránská slavnostní obřady ~~basilika~~ mají ~~obnovené~~ obnovené ~~velikonoční~~ vigiliae.

V ~~nej~~ nejbližších dnech budou zahájeny v Rímě dvě generální kapituly: počínaje příštím pondělím budou zasedat Otcové řádu sv. Dominika, a za 2 týdny bosí karmelitáni. Oba řády si zvolí nového generála.

Z HonkKongu se dovídáme, že do města přišli další misionáři vypovězení z Číny: 6 milosrdných sester a z misijní sestry Františkánky P. Marie, které pracovaly v nemocnici v Šanghaji, a pak 3 verbisté z misie v

~~Yangchewu~~ v provincii Chantung. (po níž bude česká promluva) Naše posluchače upozorňujeme, že na velikonoční nedeli po obvyklé msí svaté v 9 hodin ~~zítra~~, a po pontifikální mši sv. o čtvrt na 11 ~~u sv.~~ sv. Petra promluví sv. Otec Pius XII. k celemu kat. svetu, ve 12 hodin. Upozorněte na toto vysílání své známé. Místo ned večerního vysílání budeme vysílat duch.oratorium "Sv. Helena na Kalvarii". Naše nedělní vysílání polední i večerní odpadají, stejně jako v ~~poledne~~ pondělí; Prav. vysílání zač. v pondělí večer o půl deváté.

mrktu Lennende čís. z 18/56.

Velký pátek na Kalvarii.

"Od šesté pak hodiny stala se tma po vší zemi až do hodiny deváté - A okolo hodiny deváté zvolal Ježíš hlasem velikým: Bože můj, Bože můj proč jsi mě opustil. - A opět zvolav vypustil duši."

Zmrtvých. Bůh umírá. Kalvářská tragedie a vykupitelské dílo člověka je dokonano. Molení dnešní Lidé se rozorčili. Jen příroda truchlí nad smrtí svého Tvorce. Rozpukla se skála, a skulinou stéká krupěj Boží krve na hrob Adamův. Jeho hřích je smyt. - Jen ~~en~~^{XIV}, Vykupitel visí na kříži a svým zrakem plným bolesti hledí před sebe. Vidí malý hlouček svých nejvěrnějších, kteří se nezalekli ani vojáků ani židů. Jejich láска a oddanost je mu poslední útěchou. Kristus vidí i své nepřátele. "Sestup s kříže" vodali na něho před chvílí, a uvěříme v tebe". Ježíš nesestoupil, vytrval, právě tím dokázal, že je syn Boží. A v dálí, v záři ztemnělého slunce-Jerusalem, Svaté město. Lidé můj, co učinil jsem tobě, anebo čím jsem tebe zarmoutil? Odpověz mi! Za to, že jsem tě vyvedl ze země egyptské, tys těžký kříž dal svému Spasiteli. Já jsem tě vyvedl z Egypta, otopiv faraona v moře Rudém, a tys mě vydal do rukou knížat kněžských. Já jsem před tebou otevřel moře, a tys otevřel kopím bok můj. Já jsem tě předcházel v sloupe oblakovém, a tys mě vedl před Pilátův soudný stolec. Já jsem tě sytil manou na poušti, a tys mě bičoval a bil mou tvář. Já jsem tě napájel ze skály vodou spásy, a tys mým rtům podal ocet a žluč hříčkovou. Já jsem pro tebe zhubil zástupy králu kananejských, a tys hlavu moji na posměch bil třtinou hanby. Já jsem ti daroval královské žezlo, tys za to trnovou korunu na hlavu moji vložil. Já jsem tě vyvýšil velikou mocí, a tys rozpjal tělo mé potupně na dřevo kříže. Lide můj, co učinil jsem tobě anebo čím Opule nám - slník můst Beneši: zarmoutil jsem tebe. Odpověz mi

225/A/3 "Stály pak u kříže Ježísova jeho Matka a sestra matky jeho Maria, manželka Kleofášova, a Maria Magdalena. Když Ježíš uzřel matku svou a toho učedníka, kterého miloval, jak tu stojí, řekl své matce: Ženo hle, syn tvůj. Potom řekl tomu učedníkovi: "Hle matka tvá". A od té chvíle přijal ji ten učedník k sobě."

Po tříhodinové temnotě se slunko znova vybralo z mraků. Svými mdlymi pa-
prsky osvěcovalo Golgotu. Pod křížem Matka Bolestná; ý jejím klíně našel
poslední odpočinek zmučený Spasitel. Úplné ticho vládne vůkol. V takové
bolesti ústa nemluví, jen srdce až do hlubin zraněné volá k nebi slovy
prorokovými: "Pohled Hospodine, a popatř, zda jsi kdy komu tak učinil. Umdlely
od slzí oči mé, zkormoutily se ve mně útroby moje. Slyšte, vsichni lidé,
a vás te bolest mou, učiněna jest jako vdova královna národů. O vy zdi
Sionské, prolévejte jako potok slzy dnem i nocí anedejte pokoje zřítelnici
oka svého, protože ve vás byl zabit Spasitel světa". Tento večerní obraz
se stal útočištěm všech trpících. Po dva tisíce let hledají duše zraněné
útěchu u paty kříže a u nohou Matky Bolestné. Co nemohlo dát lidstvu staré
pohanstvo, co mu nemůže zjednat moderní kultura, to najdeme v tomto zasta-
vení, útěchu v bolestech.

(3) Vít. 15. pátek

A hle, jeden muž jménem Josef z Arimatie, muž dobrý a pravedlivý, jenž ne-
souhlasil s rozsudkem a jednáním velerady, přišel k Pilátovi a vyžádal si
tělo Ježíšovo. Sňal je s kříže, obvinul olátnem a položil do hrobu vytesa-
ného ve skále, v němž ještě nikdo neležel".

Svatá Panna odchází od hrobu; srdce jí krvácí, ale nezoufá. Apoštol nás vy-
zývá: "Nebuďte jako pohané, kteří naděje nemají, naděje v budoucí shledání".
Po třech dnech vidí panenská Matka Syna zmrtvýchvstaleho; vzkříšený Vítěz
dává záruku i nám, že vstaneme jednou spolu s těmi, které jsme k hrobu
nesou. Vítězí nevěra, tolíkrát nesou ke hrobu Krista. Ale co platno zapečetit hrob
na věčné časy? Vaše smlouva s peklem neobстоje, po čase Kristus vstává z
mrtvých. Kdysi nesli Církev ke hrobu římskí císařové, protestanté, husité -
a Kristus vstal. Nedávno ji nesli ke hrobu v Mexiku, Španělsku, a po málo
letech slavili radostné Aleluja. I dnes ji nesou ke hrobu, dávají na hrob
pečet. A Když Kristus zase vstane, Kdo odvalí kámen hrobový? Snad ty náro-
dy, jimž Evropa kdysi Krista přinesla? Nevyzpytatelné jsou cesty Páně
Kristus vládne, Kristus králuje, Kristus vítezí.

(4) Kříž 150/4.6

v Rumb. pošt. ČSR,
MUD. Český
v Hradci

~~dúle i pro velkou promluvu~~

Vstal t jest nás milý Spasitel, Aleluja!

~~Aleluia~~ Kristus Pán prošel branou smrti a pronikl do zvláštní krajiny, do světa tajemného. Ukřižován, umřel jest, sstoupil do pekel - do předpeklí - podle theolog. výrazu dle Limbu. Tam na druhé straně živého času - a není času mrtvého, - už Ježíše toužebně očekávaly miliony a miliony ~~duší~~ všech epok a ras. ~~v~~ onom oceánu bez břehů, v krajině bez hranic, ve světle bez slunka. Jako byliny ve svém heliotropismu hledají slunce, tak i ty biliony duší v onom bezedném jíncu nedočkavě vyhlížely toho, jenž byl světlem ~~naše~~. A na druhé straně hrobu už na Velký Pátek byl Limbus proměněn v nebe.

Pro nás zde na světě Aleluja zaznělo až 3. dne za svítání, když Spasitel slavně z hrobu vstal. V našich zemích se oslava vzkříšení anticipuje a to počátkem oné vítězné noci. Naši Věřící ~~naši~~ ^{ne} se snad právě vrátili ze vzkříšení - a jistě bylo slavné jako minulá léta. Jásavé melodie radostnou ozvěnou plní ještě jejich duše: Vstal t jest nás milý Spasitel. - Vstal t jest této chvíle.. - Raduj se nebes -

Jestli poslední dny pašijového Týdne možno shrnout v slovo sv. Pavla: Ponížil sama sebe stav ~~se~~ poslušným až k smrti kříže, - dnešní slavné tajemství Kristovo možno vyjádřit jiným slovem téhož apoštola: Žije Bohu/R, 6, 10/. - Žije. Je v něm život dokonalý, slavný bez slabosti, bez perspektivy smrti.. "Ježiš neumírá a smrt nad nám nebude panovat." ..

Tak tajemství vzkříšení Páně je triumfem života nad smrtí, - toho nebeského nad tím pozemských, onoho božského nad tímto lidským. Jak náhle se změnila situace a naše nálada. Smrt přemožena a život, - a slavný, nesmrtný život začájen.

Stalo se to zvláštní, co tak toužebně očekáváme: náhlý dokonalý přechod od noci k světu - z nejhlubší bolesti k nejvyšší hlaženosti - ze smrti k životu. Byl dokonán zázrak, po němž lidstvo tak často vzýchá. Ano, jen zázrak to může být, nebo jen Bůh sám může ~~v~~ něco takového dokonat. A činí to, ovšem velmi zřídka, když chce vztýčit světelné znamení, které má ozářit staletí a světové prostory. Takový vpravdě bouřlivý převrat byl dokonán v těchto dnech od Velkého Pátku k velikonočnímu jitru, když muka kříže se změnila najednou v triumf vítězství, když z bezútěšné smrti vzešel život věčný.

dokonala'

Ona přeměna byla tak úplná, že strhla sebou i tělo;ano i usmrcené tělo vynesla k zmrvýchvstání-k novému, neskonale lepšímu a dokonalejšímu životu, než byl onen dřívější.

Ukřižovaný Ježíš vstal 3. dne zmrvých i se svým tělem. Velikonoční poselství znamená tedy víc než je~~y~~ potvrzení nesmrtnosti duše. To bylo vlastně známo a jistoty, že duše člověka smrtí nezajde, neobrátí se v nic, že duše spravedlivého, s Bohem spojeného člověka bude dále v Bohu žít v lepším, pravém životě.

Co však je nové, & velké a podivuhodné ve velikonočním poselství, to je onen fakt, že dále žijící člověk, po delší či kratší době ~~je~~^{teu} nabude opět tělesného života, že smrt tedy znamená jen přechodnou episodu, kdy tělesný život na chvíli ~~vyplňuje~~ své funkce přeruší. Jeden z nás, ovšem ten největší ^{lepší} a Bohu nejbližší člověk-už 3. dne znovu se oděl v tělesný život a to v nepospasatelné slávě. I my teď ovšem po velké časové periodě-znovu tělesně začnem žít. Co jsou však časové prostory? Jen chvíle, kdy tělo zesne a rozpadne se v zem. Jako zrno obilné, které jednou, vzbuzeno sluncem, zas. vstane k novému životu, tak je tomu i s našim tělem. Ono ~~jinej~~^{nějaký} zhrzené, jindy zas zboštěné tělo, někdy týrano, jindy hýčkáno, tělo, které velcí lidé dávali všanc pro ideu ducha a srdce-zase vstane, a začne žít.

Křestan nalézá ſt jiné důvody velikonoční radosti. Se vzkříšeným Mistrém je ospravedlněno i jeho poslání, jeho učení, jeho pravda, jeho každé slovo. Křestanská pravda je zmrvýchvstáním jasně prokázána a potvrzena.. Nepřátelé Kristovi budou potřeni a zahanbeni. I tato jistota zaznívá z jásotu velikonočního. Proto vítězný velikonoční jásot dodává síly všem souženým v přechodném utrpení, mužnou odvahou, kteří stojí v boji se zlem za osvobození lidstva a za pravý mír v svobodě.. Nebudou sklamáni, jejich dílo bude korunováno úspěchem, spojí-li své losy s Kristem a půjdou-li jeho cestou. Jas velikonočního jitro je tak mocný, že pronikne až v brlohy vězeneckých cel a vnese tam jas naděje. Pocítí jej i oni mučení a soužení, odsouzení, všichni ti, kteří trpí pro spravedlnost. Není nikoho.., kdo by se nemohl radovat, věří-li jen v Krista P^t. Našeho-ukřižovaného a zmrvýchvstalého-Proto ať jásá každé srdce, pěje aleluja- Raduj se nebes králo no Aleluja!

*+ svatý patří domov svaté Valné
latiny zpívá sbor V. Felim. Br
Macík*

Velikonoční poselství sv. Otce Pia XII. 10. dubna 1955.

Surrexit. Vstal z mrtvých (Mat. 28, 6), tak znělo ono radostné poselství, jež anděl oznamil zbožným ženám u prázdného hrobu Spasitele a svitu velikonočního jitra. Totéž vítězné zvolání stejně jako Kristovo přislíbení, že bude vždy se svou Církví - jak to ostatně prokázala staletí (viz Mat. 28, 20) - chtěli bychom jeho jménem opakovat jako velikonoční pozdravení všem věrom, milovaný synové a dcery, kteří jste se shromáždili zde z města Říma, jehož jsme biskupem, z Italie a z tolika krajů světa. Kéž pronikne do vaší duše blaživá útěcha a nebeský pokoj, vyzářující z Božského Spasitele, když naplní vaši mysl, vaše srdece i vaši vůli. Kristus vstal z mrtvých a žije uprostřed nás. Není jistoty o pravdu, není nic útěšnějšího v tomto našem pozemském vyhnanství nežli tato dvojí skutečnost, která je základem jistoty naší víry a naděje ve všelikou záchrannu.

Kristus vstal z mrtvých. Tato dějinná skutečnost září bez jakéhokoliv stínu pochyb. Její záře je stvrzena živým svědectvím Církve; neboť ta by jistě neodolala tří staletí, kdyby Kristus nevstal z mrtvých.

Kristus žije uprostřed nás. Skutečnost činorodého života v Církvi září ovládajícím světlem. Vy sami jste toho svědky. Tato Církev nemůže být výsledek lidských plánů, protože je nepřítelkou nezřízených náklonností a je protonenáviděna světem. A přece existuje dál; vždyť řeče Žije v ní Ten, jenž obnovuje její životní svěžest a její mládí. sám ~~zůstane~~ a smrtvýchvalý ~~zůstane~~ se v ní skrývá, a neustále vlévá lidstvu nový ~~chony~~ vtělený vnitřní život. Všem, kdo v něho věří, činí účastnými své pravdy, své milosti a svého pokoje.

Pro křesťana osvíceného pravdou smrtvýchvstání víra zmenší život, život plný a opravdový ve společenství s Kristem v Církvi.

Věřící člověk tedy nemůže ve svém nitru odlučovat náboženství od života, aniž by smrtelně rozpoltí vlastní bytost, aniž by jako ~~max~~ zvrátil dílo Boží.

Nechť je tedy vaše víra živá, horoucí a uvedená v praktický život, tak aby náboženství dennímu životu udávalo směr, a život aby byla ustavičným úkonem bohoslužby. Opravdu, čím hlouběji je křesťan zakotven ve víře, tím odhodlaněji bude plnit své životní povinnosti, tím účinnější budou dílo, jeho ~~zkušky~~ když k tomu připraven a povolán, má zastávat vysoké úřady a plnit ty povinnosti, jež směřují k sociálnímu blahu, k veřejnému řádu a k národnímu soužití národů.

Nechť tedy, milovaní synové a dcery, s velikonoční radostí je posíleno ve všech vás pevné přesvědčení, že náboženství je nepostradatelnou podmínkou pravého života, a že jen z účinné součinnosti obou - náboženství i života - vzejde vyřešení malých i velkých problémů, jež tísňivě doléhají na dnešní lidstvo.

Abyste tomu tak opravdu bylo, a aby radost ze zmrtvýchvstání nezanikla večerem tohoto dne, nýbrž se změnila v pevnou naději, k tomu vyprošujeme na Vykupiteli, Vítězi nad smrtí, hojnou jeho milosti.

Nechť naše požehnání doletí ke všem lidem dobré vůle, tak aby vždy více rostl jejich počet a oni byli dobrým kvasem pravdy a spravedlnosti.

Necht dospěje ke všem, ^{kterí} žijí v pravé víře, aby v ní vytrvali, a jí sílení se povznašeli k stále vyšší dokonalosti. Zvláště pak nechť naše požehnání doletí k těm, kteří pro svou věrnost Kristu a Církvi trpí pro následování, k těm, kteří jsou nespravedlivě odsouzeni k nouzi a strádání, k těm, kteří jsou vytrženi z kruhu svých drahých, k vyhancům, k internovaným a k uvězněným. S obzvláštní láskou svého srdce jim žehnáme, aby se zraky upřenými na Božského Spasitele snáseli vždy s vnitřním klidem tak velké nesnáze a aby zůstali duševně nezlomeni. Nechť obětuje svá utrpení právě za své pronásledovatele, aby je tak získali pro Boha. Nechť jejich oběť se stane semenem hojně žně pravého křesťanského štěstí.

Se srdcem plným úzkosti o osud tolika národů, nad nimiž se ještě vznáší mrak nejisté budoucnosti, žehnáme rovněž i všem těm, jichž činnost rozhoduje o blahu lidstva a o záchráně duší, a v jejich rukou spočívá

úžasná moc, buď k tomu cíli přispět anebo jemu zasadit těžkou ránu. Žehnáme jim, aby neuzavírali bránu dílu Božímu, nýbrž ji otevírali dokořán; žehnáme jim, aby na obou zeměkoulích v duchu upřímné ochoty k trvalé dohodě uzavřeli smlouvy, jež až zaručí mír, jež budou začátkem k postupnému odzbrojení a tak ušetří lidstvo zkáz nové války. Žehnáme jim, aby v jednotlivých státech vydávali zákony a nařízení směřující k obecnému blahu, zákony, jež mají v úctě lidskou důstojnost a svobodu k dobrému, zákony, jež podporují sociální spravedlnost a blíženskou lásku, tak aby v jejich zemích mohly plně kvést křesťanské ctnosti, základ to veškerého blahobytu.

Dobре víme, že vědecké bádání zaujímá v životě národů a dokonce i v politice vždy větší a významnější místo. Děkujeme Pánu, že obrátil mysl lidí k pokojným a mírovým plánům. S opravdovým zájmem jsme pozorovali nejnovější objevy, když se totiž po několika pokusech na pevnině podařilo užít atomové energie k pohánění lodi, a tím zapojit tuto sílu do služeb člověka, nikoli k jeho zkáze. Tím více si přejeme, a nebe o to vzýváme, aby v budoucnu člověk dovedl těchto sil stále více užívat k svému prospěchu a je vždy lépe ovládal. Je nám známo, jak takové bádání je zdlouhavé, nesnadné, namáhavé a nebezpečné. A přece povzbuzujeme muže vědy a dobré vůle, aby s chutí a s důvěrou pokračovali v teoretickém i praktickém studiu přístrojů a užitkových hojn tak, aby bylo dosaženo větší produkce této energie, a to snazším způsobem. Uleví se tím tíži potřeb a nedostatku, kde je toho nejvíce zapotřebí. Prosíme vsemohoucího Boha o světlo a o pomoc pro tuto práci, která kromě vědeckého užitku může přispět značnou měrou lidem i mravům. Rovněž však Boha vroucně prosíme, aby tak velká a vznešená snaha nezměnila v démonickou sílu, která by zvrátila vše. S touž důvěrou a zájmem sledujeme i mnohá jiná bádání, jež směřující k studiu účinků ^{jež e} ^é ^v četných nám známých druhů záření mají na rostlinstvo, na jejich růst, plody a na možnosti jejich udržení. Tím se může přispět

k vyřešení problémů výživy, tak významných v životě lidí. I protože
průzkumy vyprošujeme od Pána Boha onu pomoc, bez níž každá lidská
námaha stva

~~námahu~~ je marná. Protože však tato bádání se dotýká žárlivě přírodou
střežené oblasti života, rádi bychom je té jednou důrazně ~~jm~~ upozor-
nilí na možná nebezpečí, jež předvírá genetika. Tato nebezpečí by mohla
nastat, kdyby se sáhlo na tajemství života, a to nějakým neopatrným
zákrokan nebo násilnou přeměnou existenčních podmínek, na příklad
působením činitelů jako zvýšené radikaktivní záření, neznáme totiž
ještě hraniči biologické jistoty. Hrůzy zrůd, a co horšího, neprozkou-
matelné vnitřní narušení pokladu dědičných vlastností by znamenaly, že
sama příroda se vzepřela proti takovému násilnému činu.

Naše lásku lñé požehnání posíláme konečně velkému zástupu chudých a opu-
štěných. Třebas rozptýleni po celém světě, jsou našemu srdci nejblíže.
Zehnáme rodinám, které nemají ani to nejnutnější; zehnáme nemocným,
trpícím v nemocnicích, sanatorích a v klinikách, zehnáme ubohým vězňům
v žalářích, a všem ostatním, jež stihla bolest. Necht jim vzejde hojná
útěcha a účinná pomoc od milosrdenství Božího a od lásky dobrých lidí.
Bůh všé milosti, jenž vás povolal skrze Ježíše Krista k své věčné slávě,
necht vás zdokonalí, utvrdí a upevní. Jemu sláva a moc na věky věku.

Amen. (1 Petr 5,10).

Radiovatikan.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Rím, 10. dubna 1955

ústav pro studium
totalitních režimů

Ve čtvrtek 14. dubna bude v lyžařském rozhlase Čes. R. T. V. hovorový sloužebník mluví o sv. RaVat CECO 12-4-55 ut ^{v Ráji} je Mluvčí Českého rozhlasu a řed. Vojtěch s chov. kódem 105/1 ^{Nový rozhlasový redaktor chov. kódem 105/1}
V dnešním pořadu uslyšíte komentář k velikonočnímu poselství sv. Otce
Dříve několik zpráv vat. rphlasu.

Svatý Otec Pius XII. byl dnes večer přítomen symfonickému a vědeckému ^{oříkání} koncertu, který k jeho poctě uspořádala v sále delle Benedizioni italská radiotelevizní společnost. Byly provedeny skladby, které si sv. Otec sám vybral, a to: Brandenburgský koncert od Jana Šebestiána Bacha, moteto: Beati omnes qui timent Dominum - Blahoslavení kdo se bojí Pána ^{oříkání} Mendel Missa Sollemnis sona, dále Gloria z Beethovenovy ^{míše} in re maggiore, pak Notturno od it. mistra Josefa Martucciho, a konečně symfonické intermezzo ^{oříkání}. Cesta Siegfriedova po Rýnu, z Wagnerovy opery Soumrak bohů. Symfonického koncertu uspořádaného italskou televizní společností ke cti svatého ^{oříkání} se súčastnili též členové fiovského kolegia, diplomatický sbor akreditovaný u svaté Stolice a přední církevní a civilní autority. Koncert byl vysílán rozhlasem a část u svaté Stolice a přední církevní a civilní autority. ^{oříkání} k níž se připojila italskou televizí ~~xxx~~ řada západoevropských telev. stanic.

Rad svatého Dominika má svého nového generála. Generální kapitula, zasedající v místnostech dominikánského papežského atenea Angelicum zvolila včera novým "Magister generalis", generálem Irčana P. Michala Browna. Radu zajímavých podrobností o kapitule a o volbě vám podáme v našem kněžském vysílání ve čtvrtek.

Za rok 1954 bylo v USA vydáno 423 katolických náboženských knih, životopisů svatých, knih dějepisných, ascetických a modlitebních. Byla vydána 2 nová vydání Zlaté knížky Následování Krista. Nejoblíbenějším autorem je novyorský světící biskup a televizní řečník, Msgr. Fulton Sheen.

Organisace Mladá rodina münsterské diecéze pořádá mohutnou akci proti víře v horoskopu. "Kdo spolehá na hvězdy místo na Boha, může

Bavorská rozhlasová stanice uspořádala v postní době serii rozhlasových rozhovorů o Církvi na téma: Uprostřed vás stojí a vy ji neznáte.

Mis. zpráv. služba Fides přinesla zprávu, že 10.000 katolíků v městě Balang v sev. Vietnamu, kteří se chtěli odebrat na jih ^{odle} ženevského úmluvy, byla vojskem zahnáno nazočet, dříve než mohla zasáhnout mezinárodní komise. Komunističtí vojáci použili proti katolíkům i střelné zbraně, takže bylo i ~~mnho~~ mrtvých. ^{km}

Náš komentář k velikon. poselství Sv. Otce.

Dr př! Papež Pius XII proslovil velikon. poselství na Boží Hod 10.1V. z vnější lóže basiliky svatopetrské věřícímu lidu, jehož počet se odhaduje na půl milionu. Poselství Náměstka Kristova prošlo světem 18 rozhl. stanic v Evropě a sev. Africe je vysílalo přímo z Říma. Jiné svobodné stanice podaly jeho obšírný obsah. I toto 12e velikon. poselství Sv. Otce bylo časové jako vždy a znamenalo vskutku pravé slovo Otce Křesťanstva v pravý čas.

Obsahovalo 2 části: část věroučnou a praktickou, jež byla určena všemu lidstvu. V první části papež Pius XII. zdůraznil dějinou skutečnost zmrtvýchvstání; pravdu, nad niž není nic jistějšího, a další těchyplnou pravdu, že Ježíš Vzkříšený Spasitel žije uprostřed nás. Církev je toho živým svědectvím. Neodolala by náporu staletí, kdyby Kristus nevstal zmrtvých. On to jest, jenž žije dál v Církvi, vlévá neustále lidstvu nový, vnitřní život svou pravdou, milostí a pokojem. Tato dvojí skutečnost je pevným základem naší víry a naděje ve všelikou záchrnu.

Sv. Otec naléhá, aby tato víra se projevila i v praktickém životě, tak aby náboženství udávalo směr našemu dennímu životu, ten to pak aby byl ustavičným úkonem bohoslužby. Nejen prostí věřící a poddaní mají podle této víry žít, nýbrž i vládcové národů mají ve světle této víry vést národy k sociálnímu bláhu a k mírovému soužití národů. Pius XII. tuto znovu upozorňuje. Náboženství je nepostradatelnou podmínkou pravého života, bez náboženství nelze vyřešit problémy, jež dnes tak tíživě doléhají na lidstvo.

Své velikonoční požehnání Sv. Otec zasílá všem lidem dobré vše a přeje si, aby se stali kvasem pravdy a spravedlonosti. Věřícím pak přeje, aby v pravé víře vytrvali, v ní sílili a se zdokonalovali. Má na mysli především trpící a pronásledované, jimž volá: "Zvláště pak nechť naše požehnání doletí k těm, kteří pro svou věrnost Kristu a Církvi trpí pronásledování, kteří jsou nespravedlivě odsouzeni k nouzi a strádání, - k těm, kteří jsou vytrženi z kruhu svých druhých, - k vyhnancům, internovaným a k uvězněným. S obzvláštní láskou svého srdce jim žehnáme - pokračuje sv.

Otee aby se zraky upřenými na Božského Spasitele snášeli vždy s vnitřním klidem tak velké nesnáze a aby zůstali duševně nezlomeni. Nechť obětují své utrpení právě za své pronásledovatele, aby je získali pro Boha."

Na to papež Pius XII. se obrací k všedoucím činitelům, kteří rozhodují o blahu národů. V jejich rukou je záchrana neb zkáza lidstva. - Tu hlas Náměstka Kristova, jemuž byla svěřena péče o stádce Krisptovo, mohutní; chví se obavou a zodpovědností: "Se srdcem plným úzkosti o osud tolika národů, nad nímž se vznáší mrak nejis-té budoucnosti" ^{vold} - Sv. Otec ~~se~~ obrací ^{je} k těm, v jichž rukou je úžasná moc". - Udává směrnice velkým na obou stranách zeměkoule, aby v duchu upřímné ochoty k trvalé dohodě uzavřeli smlouty a zaručili mír, pak ^{aby} postupně odzbrojovali a tak ušetřili lidstvo zkázy nové války.. Dalším krokem je zákonodárství, jež má v úctě lidskou důstojnost a svobodu k dobrému, - sojičální spravedlnost a vzájemnou lásku. -- K tomu cíli, jistě za dnešních okolností tak těžko dosažitelnému, ale nezbytnému, - Sv. Otec ~~zehná~~ ^{zehná, nechte}

Zaujímá rovněž stanovisko k vědeckému badání na poli atomové energie. Jeho slova jsou úchvalou i výstrahou. Ony objevy skýtají beze vší pochyby velké možnosti pro život národů, budou-li vynaloženy k mírovým účelům, k prospěchu lidstva; tam mohou ulevit tříši potřeba a nedostatku, tam, kde je toho nejvíce zapotřebí. ~~E~~ Tomu cíli Pius XII svolává světlo a pomoc Všemohoucího pro tuto práci. Zároveň však vroucně prosí Boha, aby tato tak velká a vznesená snaha se ^{neobrátila} nepronášela v démonickou sálou, která by zvrátila veškeren řád.

Uvolnění atomové energie bude mít na rotlinstvo a živočištvo nesporně velký vliv a to různými druhy záření. Může to být vliv blahodárný i neblahý. Učencům ještě není s dostatek jasný jich dosah. Předvídal i velká nebezpečí na poli genetiky. Nejde tu o nic menšího než o oblast života, samou přírodou tak žárlivě střeženého. Neopatrnným zákrokem, násilnou přeměnou existenčních podmínek, zvýšením radioaktivního záření mohlo by dojít k narušení pokladu dědičných vlastností, což by mohlo mít za následek dokouci monstruosní porody.

Potud napomenutí Sv. Otce k opatrnosti v užití těchto revolučních sil atomového věku.

Na vrcholu své moci, autority a životní zkušenosti Náměstek Kristův řekl světu, co má na srdci: svá přání, pokyny a napomenutí. Vzpomíná ještě na své milované dítky, zvláště na chudé a trpící a nemocné. Slyšte jeho závěrečné věty: "Naše láskyplné požehnání posíláme konečně velkému zástupu chudých a opuštěných. Třebas rozptýleni po celém světě, jsou našemu srdci nejblíže. Žehnáme rodinám, které nemají ničeho; žehnáme trpícím v nemocnicích, v sanatoriích, na klinikách. Žehnáme mužům věznům v žalářích a všem ostatním, jež stihla bolest. Necht jim vzejde hojná útěha a účinná pomoc od milosrdenství Božího a od lásky dobrých lidí.".

Nástupce sv. Petra slovy téhož apoštola končí své poselství, pronesené pevně a láskyplně tak jako dřív ^{v letech plných náruží} před svou nemocí: "Bůh vší milosti, jenž vás povolal skrze Je. Kr. k věčné slávě, necht vás zdokonalí, utvrdí a upevní! Jemu sláva a moc na věky Amen."

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V ndešním pořadu jsme pro vás připravili zorávy vat. rozhlasu, rozhovor o situaci Církve v sev. Vietnamu a nakonec list z kalendáře: 14. duben 1970
Papežský ceremonář Msgre Dante oznámil, že příští neděli večer, sv. Otec Pius XII. sestoupí do vatikánské basiliky, aby uctil 56 nových blahoslavených: 4 kněží z rádu T. Ježíšova a jejich 52 druhů, mužů i žen i dětí, kteří byli pro víru usmrčeni v Číně r. 1900 za t. zv. boxerského povstání. V neděli ráno bude za přítomnosti nejvyšších vat. osobností v basilice sv. Petra přečten dekret, jímž se povoluje kult těchto mučedníků a večerní pobožnosti k jejich cti se súčastní sám sv. Otec.

Substitut statního sekretariátu Msgre dell'Acqua odevzdal sv. Otci prvou kopii knihy "Činnost sv. Stolice za rok 1954". Kniha podává přehled neúnavné činnosti sv. Otce ^{za uplynulý rok} ~~stejne~~ ^{za} ~~jako~~ ^{právnu} všech orgánů závislých na sv. Stolici, a to na poli náboženském, sociálním, charitativním, kulturním i co do církevní discipliny. V uvodním článku je upozorněno na to, že min. rok byl rok mariánský.

Tradičních kajících průvodů, které se ve španělských městech konají o svatém týdnu se letos súčastnilo více cizinců než předcházející léta. V Madridě bylo zbožně přítomno přes půl milionu lidí ~~xix~~^{xx} průvodu, v němž krácelo 10.000 kajícníků. Na hl. náměstí ve Valladolidu 30.000 lidí shádovalo rozjímání o posl. slovech Krista Pána na kříži. V Barceloně jeden kajícník nesl kříž 90kg těžký v průvodu 1500 věřících křížovou cestou dlouhou 14km.

Mis. zpr. služba Fides uvádí jména dalších 2 čínských kněží, odsouzených do koncentračního tábora. Je to jezuita P. Cheng, který ^{v kurařinu} neohroženě vybízel věřící k věrnosti Církvi a svatému Otci, ~~anak~~ dp. Zao, odsouzený na 17 let nucených prací. Dp. Zao mohl být okamžitě propuštěn na svobodu, kdyby ^{svobodil} souhlasil spolupracovat s čínskou národní schismatickou církví, jejímž vůdcem je exkomunikovaný kněz ~~Lyn~~ ^{býv. gen. vikář} nankinské diecéze Ap. vikáři Kamerunu v západní Africe vydali společné prohlášení, jímž vyjadřují svou solidaritu s úsilím o politickou nezávislost země. Církev uznává legitimitu nároků kamerunského národa. Vybudovat naši zemi, ~~xxxi~~ učinit ji silnou, dát jí úcast na požehnání civilisace a kultury, zlepšit hygienické podmínky, vyrovnat se technickému pokroku v jiných zemích, to vše Církev povaluje za oprávněné, pokud se zachovává spravedlnost, pravda, opatrnost a láska."

Církev v sev. Vietnamu.

Situaci Církve v sev. Vietnamu bychom mohli charakterisovat krátkou větuou:
 (katolíky i kněze)
 Komunisté vábí, slibují - aby si pak začali svou ^{radou} ^{mimori} obvyklou politiku.

V provinciích, které obsadili ženevské smlouvy, jsou podle vyprávění uprchlíků ze severu, jak je referuje misijní zpravodajská služba Fides, kostely otevřeny, kněží smějí vykonávat své funkce, a věřící mohou do kostela.

Na některých místech je k tomu vybízejí i komunisté, kteří se nabízejí, že pomohou při opravách kostela. V ap.vikariátě Hung Hoa kněží si mohli vykonat společnou schůzku s duchovními cvičeními, směli navštivit svého biskupa. To bylo některým kněžím odcíráno po léta. Biskupové sev. Vietnamu se mohli sejít na společnou konferenci v Hanoi, k žádosti o povolení k cestě museli přiložit dlouhé curriculum vitae, a to takové, které by se komunistům líbilo. V provinciích, v nichž komunisté jsou pány již delší dobu, a kde od r.1952 zařílo otevřené pronásledování Církve: zatýkání kněží, obtěžování kostelů škola náboženských budov, toto pronásledování jakoby náhle ^{mnogo} zmizelo. Kněží bylo propuštěno z vězení, a smějí se více méně volně pohybovat.

Tím vsak není řečeno, že vše je ideální a bez incidentů: V městě Thai Binh na př. komunisté zakázali jednomu knězi zpovídat. Když však jednou katolíci ve velkém počtu žádali o zpověď, tu náš kněz beze všeho usedl do zpovědnice.

Trvalo to jen krátce, a komunistický funkcionář vtrhl do kostela. Veřejně začal útočit na kněze. Rozkázal mu, aby okamžitě vstal a odešel ze zpovědnice. Tu však požádal o zpověď bratr komunista. Nastala nová hádka. Nakonec komunista ustoupil, a jeho bratr poklekl, aby se vyzpovídal, on a po něm další.

Jak si vysvetlit tuto mírovou náboženskou politiku? Je to jistě způsob dočasné taktiky, jak si ji vyžádalo několik posledních událostí. Předně masový útek obyvatelstva ze severu na jih; celý svobodný svět byl tím překvapen.

Sotvaže byly podepsány ženevské smlouvy, katolíci se vydali na cestu. Opustili vše: domy, rýžová pole, dobytek. Tento odchod znamená pro Vietmanské velkou škodu lidského ^{přemyslu} materiálu. Všemi prostředky - po zlém i po dobrém - hledí oměn pochod zastavit. A protože bezesporu v jeho ^{ředních} řadách ^{v ille blito pochode}

přesvědčit jak je,
jdou katolíci, proto třeba ~~náboženství~~
kým režimem bude vládnou náboženská svoboda.

Druhý důvod je přítomnost členů mezinárodní kontrolní komise. Je pravda že málo účinná, přece však brání komunistům dělat, co by chtěli. A nezapomeňme ani na přítomnost cizinců: třeba zachránit tvář, a učinit dobrý dojem. — Nikdo však nepochybuje, že se zde jedna o způsob taktiky, a to dočasné; ani komunisté se tím netají. Jak ve Vietnamu tak i v celém svobodném katolickém světě se ví, jakým terorem vládli komunisté na území, kde byli pány: téntýž osud čeká území, jež připadlo komunistům nyní. Ostatně boj proti náboženství a zvl. proti katolické Církvi již začal. Na řadu přišla mládež. Téměř každý

~~ve školách~~ večer musí chodit na schůzky, jež trvají pozdě do noci. Tam se jim vštěpuje ~~nebezpečí~~ ~~jiného~~, jak se chovají rodiče; odmeněny jsou děti, které skutečně udají své rodiče; ty děti, které odmítají jsou trestány.

Rodiče tedy s bolestí vidí, jak jim unikají jejich děti, meně a méně jsou ochotny ~~že~~ modlit jak doma tak i v kostelích. Je téměř nemožné shromáždit děti na katechismus. Dříve se ~~to~~ konaly večer, snad právě proti konají nyní večer své schůzky komunisté. "S vietnamskými si neucházíme svou víru," vyprávějí katoličtí uprchlíci, "naše děti ztratí Boha. Proto jsme uprchli." A jedna mladá matka s podobnou hrdinností praví: o svém dítěti sesláblém strádáním na útěku a v táborech: "Je možné, že mi zemře, ať se děje vůle Boží, vím však že půjde jeho duše do nebe; kdybychom zůstali na severu, moje dítě by ~~se~~ ~~nouz~~ asi zemřelo též, ale tam by ztratilo i nebe."

Toto vyprávění nám podává pravý smysl útěku katolíků: Opouštějí vše, aby na jihu mohli svobodně modlit, a nelitují, že opustili, bez nenávisti vzpomínají na své pronásledovatele: "Měli jsme ještě rýži na tento rok. Chtěli jsme ji soálit před odjezdem, ale neučinili jsme tak. Pán Bůh ji dal, bylo by tedy hřích ji spálit. Nechali jsme rýži pro ty, kdo přijdou po nás."

Mluvili jsme o zasedání ordinářů sev. Vietnamu. Současne však bylo konána konference katolických a vlasteneckých kněží, bez vedomí ordinářů. Dokonce i falšovali podepis ap. vikáře z Bašmínu Msgra Doana ~~na pozvánce~~, který o nicem nevěděl. Na konferenci se mluvilo málo o náboženství, jen o nutnosti založit jednotnou nár. frontu. Sám Ho Chi Minh vlastenecké kněze pozdravil, ujišťoval je náboženskou svobodou; ~~ještě~~ však ~~spojnat~~ jeho slova s chystanými procesy proti kněžím, prý kulakům...?

V dnešním pořadu pro kněze uslyšíte rozhovor: "Odpůrci Zmrtvýchvstání Páně a pak referát Generální kapitula řádu dominikánů. Dříve vám podáme něk. spr.

Svatý Otec Pius XII. udělil v neděli 24. dubna zvl. audienci papežským akademikům a všem vědcům, kteří se súčastní studijního týdne, pořádaného Papežskou akademii věd. ~~XIX~~ Na zasedání studijního týdne se bude diskutovat o problemu mikroelementů, t.j. těch chemických prvků, jež se vyskytuje v nepatrném množství v organismech rostlin i živočichů. Při audienci v neděli 24. dubna sv. Otec pronese příležitostnou alocuci.

Katolíci jak v Berlíně tak i v ~~xx~~ Sovětském pásmu německa se súčastnili (Obřadu Svatého týdne) v mimořádně velkém počtu. To byla jejich odpověď na veškero úsilí komunistů donutit mládež k účasti na t.zv. zasvěcení a k profanaci křest. svátků.

V Krakově se konala konference o situaci polské mládeže. Podle článku v časopise ~~Tygodnik powszechny~~ komunisté otevřeně přiznali svou porážku v boji o mládež. Zvláště byly kritizovány pracovní metody Svazu polské mládeže, jeho stranický a sektářský duch a strach před jakoukoliv otevřenou diskusi. Stranický fanatismus prý zatlačil do pozadí velká díla polské literatury jako na př. Mickiewicze.

(a nahradil je podrůmernými díly sovětských spisovatelů anebo spisy ideo-fundací) logů sovětské revoluce. Mluvilo se též o neoprávněném pronásledování některých studentů: tak na př. jeden jen steží byl přijat na krakovskou univerzitu, protože jeho otec, remeslník byl zabit r. 1939 Němcí; jiná studentka je bila dlouho šikanována komunisty jenproto, že její sestra byla řeholnicí v Rímě. Takové ústrky, jak bylo poznamenáno, mají velmi špatný vliv na tajemník zemského

V Kordobě v Argentině se vzdal svého úřadu ~~XX~~ (soudu na znamení //Jako katolík nemohu zastávat tento úřad, pravil.) svého protestu proti náboženské politice pres. Perona. Podle Associated Press podal dimisi ministr vnitřního obchodu z podobných důvodů.

Gen. představený společnosti zámořských misií Msgr. Lemaire vyzývá všechny misionáře vypuzené z Číny, aby ze všech sil šířili pravou znalost komunismu (na dálém východě), a tak probouzeli svědomí svobodného světa před nebe zpečím, jež mu hrozí. "Komunismus nás vyhnal z Číny. My jej známe, stejně tak jako jeho satanskou nenávist a jeho hřichotlivost. V nás musí najít své rozhodné nepřátele. Naší zbraní je pravda. Jí strhneme masku lži, kterou komunismus již učinil tak mnohokrát." *Na*

RaVat CECO 14-4-55

Generální kapitula dominikánského řádu začala v pondělí ráno mší svatou k Duchu svatému. Sloužil ji prefekt Posv.kongregace konsistoriální kard.Piazza. O duchu řádu a významu kapituly promluvil latinsky k delegátům P.Ludvík Fanfani. ~~Všech členů~~ členů kapituly bylo 107, byly zastoupeny všechny provincie dostaly x až na země za železnou oponou, pokud tyto neměly svého mimořádného zástupce. Vříve než kapitula přikročila k projednávání jiných otázek tykajících se celého řádu, měla zvolit nástupce tragicky zemřelého P.Emanuela Sareza. 30.VI.1951.

Hned v pondělí ráno byl zvolen novým generálem Magister generális, Irrčan P.Michael Browne. P.Browne má 68 let, v řádě prožil 52 let; je znám pro celém světě, a to jednak svými vědeckými spisy z oboru filosofie i theologie, jednak jako profesor papežského atenea Angelicum, od r.1919 až do 1951; devět let, r.1932-41 byl dokonce rektorem. R.1951 byl jménován Magister

Sacri Palatii Apostolici - Magister posvátného apoštolského paláce, t.j.

teologickým poradcem samého sv.Otce. P.Browne bude spravovat celou řeholní rodinu sv.Dominika, asi 9.000 členů, mužské větve, a ženská větev, druhým od dneška pánem sv. W. Piu XII. R.1951 byl jménován Magister s. Browne řádu sv.Dominika. Dalším zasedáním generalní kapituly předseda již on jako Bývalému generálnímu vikáři řádu P.Terentiovi McDonaldovi a celému řádu zákoníků Pius XII.

zaslal u příležitosti kapituly apoštolský list sám sv.Otec. xxxi je nejdříve upozorňuje na význam kapituly a volby generála. Pak se obraci k celému řádu. Podle pokynů svého sv.Otce Dominika se mají věnovat usilov-

ně studiu věd; vzorem a příkladem nechť jim zde jsou sv.Albert Veliký a jeho žák sv.Tomáš. Záky svatého Tomáše v plném smyslu slova mají být

členové řádu kazatelského: uchránit nauku Církve a ji bránit proti bludům, které by se i v našem věku vyskytly; nemají při tom ani opomíjet lidskou

vědu, nýbrž ji vykládat a osvětlovat ve světle teologie. S vědou mají spojovat vždy lásku, protože jen lásku vzdělává, jak praví sv.Pavel, a to

zvláště když káží slovo Boží věřícím. ani pokoru a poslušnost nemají opomíjet. Své zalíbení projevil sv.Otec závěrem nad tim, že kapitula bude jednat Presvatého o prostředcích jak dnes šířit spolky sv.Růžence a Jména Ježíšova.

Členům kapituly a celému řádu sv.Dominika posílá sv. Otec nakonec své ab.požehnání.

Odpůrci Zmrtvýchvstání Páně.

N. H. Theologickou novinkou na literárním trhu je kniha Andrese Fernandeze. Vyšla právě ve Španělsku ve II. vydání pod názvem: *Vida de Nuestro señor Jesucristo*. V těchto dnech stát. nakladatelství italské ji vydalo pod názvem: *Vita di Gesù Christo - Život Je. Kr.* Současné přípravuje se i anglický překlad.

Autor tohoto nového života Kristova - býv. dlouholetý rektor pap. bibl. Institutu v Římě, který konal podrobné studie ve svaté Zemi, ^{Tedy} je nad jiné ~~sk~~ tomu úkolu povolán. Jeho vědecká kniha je psána jasně a střízlivě; na rozdíl pak od jiných ^{dél} ~~epušta~~ ^{provněž} vylezkou k boholidské osobě Ježíše Krista. Hodí se tedy nejen k studiu, nýbrž i za duchovní četbu a k meditaci.

Z ilustrované knihy o 600 stránkách velkého formátu s četnými poznámkami uvědeme jeden časový odstavec: Jak dnešní nepřátelé křesťanství vysvětlují tak jasný fakt Zmrtvýchvstání Páně? Vědec se nezabývá nejapnými námítkami námítkami zásadních odpůrců, všímá si pouze oněch seriosnějších. Tak praví na str. 520.:

"Někteří, aby se zbavili nepříjemného a podle jejich zdání "neudržitelného" zázraku Zmrtvýchvstání, vymysleli hypotesi, v podstatě touž jako kdysi předáci židovští, -že totiž sv. tělo Kristovo bylo v noci ukradeno a přeneseno na neznámé místo. Hrob Kristův se pak stal cílem zbožných poutí se strany obdivovatelů Názaretského, aniž se myslelo na jeho zmrtvýchvstání. Tak Francouz Albert Reville.

Jiní popřeli to, co bylo nezbytnou podmínkou zmrtvýchvstání - smrt Kristova. Byla to prý jen zdánlivá smrt. Když Ježíš byl snát z kříže, nacházel se ve stavu katalektickém; z něho pak se probral následkem ostré vůně vonných mastí. Tuto hypotesu s plnou rekonstrukcí faktu Friedrich Spitta-Göttingen nazývá striktně vědec-kou.

Konečně jiní zavrhuji takové hypotesy jako absurdní a nedůstojné seriosního člověka. Stanovili podle jejich mínění pravdu vědeckou a ^{zařazenou} ~~podstatnější~~ na zásadách psychologie. Je to t.zv. teorie visionářská. - Apoštoli nechtěli klamat, nýbrž ^{byli oklamani} oklamali sami sebe. Probravše se z prvního zděšení, začali si připomínat Mistrový

zázraky. Ve své lásce a obdivu, který chovali ke Kristu, nemohli připustit, že by jejich Mistr zmizel navždy. Podrážděná fantasia, spojená s touhou po jeho přítomnosti, si ho představovala jako živého. To skončilo přesvědčením, že Kristus vskutku zmrtvýchvstal. Byli také přesvědčeni, že Ježíš se jim zjevil. Tak prý povstala víra ve Zmrtvýchvstání.

Tuto teorii zastával A. Guignebert ve svém díle :Jesus, vyd. v Paříži r. 1947. Hlavní ideou jeho teorie bylo, že víra v Ježíšovo zmrtvýchvstání se zakládá na zjeveních, jimž apoštoli upřímně věřili a tak si vsugerovali, že ho vidí. Ve skutečnosti však neviděli nic. Tato teorie, ač zdánlivě představena v šatě vědeckém, nemůže obstát stejně jako ony předešlé. Vskutku spocívá na písku; obsahuje řadu předpokladů bez jakéhokoliv dějinného neb psychologického základu.

Apoštoli vůbec nechovali naději ve zmrtvýchvstání. Zjevení, s nímž přišly svaté ženy, nazvali fantastickými halucinacemi. Až do konce se zdávali uznat evidentní fakta. Jak možno připustit, že ti skeptikové, nevěřící, ustrašenci, (se) najednou nadchli a podlehli sugesci do té míry, že sami stvořili pravdu o zmrtvýchvstání? A to s takovou pevností a vytrvalostí, že za ni obětovali i vlastní život?

Teorie Guignebertova je ve flagrantním rozporu s nejzákladnějšími zásadami psychologie, -práví Andrès Fernandez. Svědectví ve prospěch zmrtvýchvstání je toho druhu, jeho okolnosti jsou takové, že jedině racionalistický apriorismus je může zavrhnout. V každé duši, dobře disponované však stvoří nezvratné přesvědčení o jejich dokonalé pravosti a historičnosti. Negace věřících, jejich libovolné manipulace, vzájemně si odporující a se vylučující, jsou toho nejlepším potvrzením; *dokladem*.

Jásavě
Můžeme tedy zvolati ~~je jásat~~ se sv. Pavlem: v listě Z.Kor.15/: "Kristus vstal zmrtvých jako prvořína těch, kteří zemřeli. Poněvadž skrze jednoho člověka přišla ~~nest~~ smrt, též skrze člověka přichází vzkříšení zmrtvých. -Není tedy marné kázání naše, není tedy marná víra naše."

Tak Andrès Fernandez ve své nové knize Život P. N. Je. Kr. končí svou kapitolu o zmrtvýchvstání Páně.

V dnešním pořadu uslyšíte rozhovor o nových ~~blahoslavených~~^{českých} mučednících, z Číny. Dříve několik zpráv vat. rozhlasu.

Včera ve čtvrtek ~~běla~~ ^{lucie} děci římské odbočky Apošt. sv. Cyrila a Metoděje a mezinárodní mariánské akademie ~~sloužena~~ ^{byla} mše svatá za pronásledovanou Církvi a zvl. za kard. Stepinace a trpící charvatské katolíky. Mši svatou sloužil rektor kolejí pro bohosloce z Charvatska Msgre Magjerec.

V Rímě bude zahájen zítra 8. mezinárodní kongres Dějin náboženství. Budou přítomni zástupci všech vědeckých akademíí evropských a řady významnějších universit, jako chicagské, jerusalemské, tokijské atd. Kongres chce mít "bytostí" vědecký nekonfesionální ráz. Ústřední téma je "Posvátný ráz svrchované".

Dnešní l'Os. Romano podává krátký komentář na zprávu argentinské vlády, že ve státních školách bude "na čas" zastaveno vyučování náboženství. Vat. deník vyzvedá, že to byl Peron, jenž před lety na žádost kat. rodičů znova zavedl náboženství do škol, protože, abychom uvedli slova samého Perona: "vyučování náboženství vstěuje (základní zásady) ^{dítě} ^{člověk} jež jsou podstatou intelektuální a fysické výchovy národa". Dnes, zdá se, Peron své mínění změnil, protože už pomocí katolíků nepotřebuje. Zrušení náboženství bolestně raní katolíky, protože jsou popíráno to, co se včera uznávalo a zač se bojovalo.

na Hod Boží velikonoční
V Novém Yorku ~~zemřel franc. jezuita~~ P. Teilhard de Chardin, jeden z nejslavějších pracovníků v katolickém evolucionismu. P. Teilhard byl odborníkem v geologii a paleontologii, z velké části přispěl k objevení a prostudování ^{cesty} Homo Sinensis, neboli Sinantropus, významného ~~to~~ předhistorického člověka. Třeba byl velkým příznivcem evolucionismu, ~~protože~~ vždy hájil vyuvinutí se osobního Boha Stvořitele, který organismu, jak jej poskytla příroda, vdechl nesmrtevnou duši.

V serii protináboženských spisů vydaných v Polsku figuruje kniha Nowického "Cesta do sveta středověkých zázraků". Její autor Nowicki, je znám svou protináboženskou tendencí. Kniha byla vydána ve velkém nakladu a sám ministr kultury a umění ji doporučil. Netreba připomínat že t. zv. důkazy v knize jsou buď zcela vymyšleny anebo je to falšování událostí, tak aby se hodily autorove tendenci. Podobně jako letiště v Rímě, Aténách, Shannonu v Irsku a v Novém Yorku bude mít i pařížské letiště svou kapli.

Noví blahoslavení čínští mučedníci.

25. května 1900 bylo ve vatikánské basilice prohlášeno blahoslavenými 13 čínských mučedníků, kteří prolili svou krev pro Krista v letech 1814-56: 4 Evropané a 9 Číňanů. Uplynulo jen 22 dní, a nová krev křesťanů ~~se~~^{v čínském lese} se zbarvené stránky do čínské půdě. ~~Martyrologium~~ čínské církve byla zapsána nová jména, řadě z nich nejvyšší autorita přizná korunu mučednické ~~trí~~^{už tří} a dá do rukou palmu 4 kněžím. V neděli 17. dubna se dostane cti oltáře dalším 56 křesťanům, ~~z kterých~~ je zuitům a pak 52 mužům i ženám, jinochům, dívkám i dětem, kteří se stali obětmi pronásledování t.zv. boxerů, v červnu, červenci a srpnu 1900.

Posledním důvodem tohoto pronásledování byla nenávist vůči cizincům.

A přece Církev, universální a nadnárodní, již dávno v Číně zdomácněla.

R. 1692 byl vydán první dekret svobody, jenž dovoloval "synům nebes" vyznávat jejich víru a misionářům volně kázat evangelium. Jakékoliv pronásledování ~~za~~^{pokrač. 1. 1900} přestalo ~~za~~^{už} r. 1842. Tehdy se otevřely brány čínské zdi všem misionářům, kteří volně pracovali, především pod ochranou francouzského konsula v Pekinu.

Než nebyli to jen cizinci, kteří kázali Krista: r. 1591 byl vysvěcen na kněze (první Číňan) r. 1685 dokonce i na biskupa. R. 1900 bylo v Číně 400 domorodých kněží, kteří se ~~částečně~~^{zájemně} starali o 742.000 katolíků. Kat. Církev se stávala ooravdu čínskou Církví. Snad právě proto ~~čínský~~ chystal odvěký nepřítel novou bouři. Chtěl zničit Církev, ale zatím jí dodal nové síly, neboť krev ~~mučedníků~~^{XXXIII}, sémě nových křesťanů, psal již dávno Tertullián.

Boxeré byli jedna z tajných anarchistických společností; plným jménem se jmenovala Ihokuan: "Zařatá pěst za spravedlnost a rovnost". Všechny tajné společnosti bývaly v Číně zakázaný, tentokrát sama císařovna Tsu hsi se stala ~~jejich~~^{jejich} ochránkyní, protože chtěla použít jejich služeb; ~~XXVII~~^{XXVIII}: "Nenávist, vyhlazení Evropanů a křesťanů". Členové sekty "Zařatá pěst", neboli Boxeré věděli, že nebudou za své násilnosti potrestáni, a proto se chystali k útoku. Zesílili svá obvyklá cvičení zdatnosti a dvednosti, jimž říkali "cvičení v boxu". Kromě tělecných cvičení učili se i ne-

návisti "Starší bratří", kouzelníci přicházeli ze severu na tajné schůzky do pagod, a s tajnými znameními v ruce obnovovali své přísahy věrnosti a nenávisti. Přísaha byla stvrzena vlastní krví, aby pak šli prolévat krev

někdy zde
byly vyhnáni

znamení k útoku jim dal výnos císařovny: ~~aby~~ všichni křesťané byli vyhnáni ze světic, jejich domy spáleny. Kdokoliv by je neudal, bude stížen týmiž tresty. Křesťanům se nabízí milost, ~~polohu~~ uznají-li že se dali oklamat a svést, a ~~nikam~~ ~~že~~ Krista. Pak ~~se~~ ^{byl} boxeri ve skupinách rozutekli po čínském venkově, na honbu po křesťanech - ~~zde~~ západu. Všech obětí této zbesilé nenávisti mezi křesťany se čítá na 30.000. Skupina 56 mučedníků, jíž bude v neděli přiznána čest oltáře, položila své svedectví životem v sev. Číně, v někdejší ap. vikariátu Sien Hsien. Květoucí tato mísce měla asi 50.000 křesťanů, s 50 misionáři. Čtyři přední misijní stanice spravovali franc. jezuité) P. Ignác Mangin ~~zde~~, Pavel Denn, P. Remigius Isoré a P. Modestus Andlauer.

Jako P. Isoré dlel
(První byli usmrčeni P. Andlauer a Isore. ~~Takto~~ 17. června návštěvou u svých řádových spolubratrů. Když se doveděl, že do kraje vpadli boxeri, chtěl odejít ~~do svého faru~~ na svou stanici. Cestou se zastavil u svého přítele P. Andlauera v místě U-i. Téměř současné ~~dobyli~~ města boxeri; osvobodili své zajatce, a když se doveděli, že v městě jsou dva evropští misionáři, bez váhání obklíčili faru. P. Isoré ~~odesli~~ do kaple: tam je nasli boxeri, a bez jakéhokoliv slova na místě probodli. Jejich hlavy byly useknuty a na výsřahu a na znamení vítězství vystaveny na městské bráne. ~~Byly umístěny~~

O měsíc později položili život pro Krista P. Mangin a Denn. Jejich misijní stanice Ču kia Ho byla z návodu civilních autorit promeněna v místo, kam se asi 3.000 hlavně žen a dětí uteklo ~~zde~~ z okolí. ~~Fak~~ bylo město oblézeno boxery. 5 dní se bránilo; když však se k boxerům přidalo i vlastní vojsko, které práve bylo v oči, město padlo. Asi 1300 žen a dětí se uteklo do kostela, aby tam očekávali násilnou smrt. P. Mangin a Denn seděli před oltářem, kolem nich na kolenu katechisté; kněží se předmodlivali, udělovali poslední rozhřešení, a nabádali křesťany k odevzdání do vůle Boží. I vrahové žasli nad tímto divadlem. Pak se ozvaly prvé výstřely z pušek. P. Mangin znova nabádal ke klidu. "V několika minutách budeme všichni v nebi". P. Denn začal Konfiteor, všichni pokračovali. Nové rány z pušek. Prvý byl zasazen P. Denn. Ještě naposled povstal, aby přijal poslední rozhřešení. Nový výstřel a P. Denn byl mrtev.

af. Neugra

Potom

Když byl zasažen P. Mangin, poklekl před křížem k poslednímu rozhovoru s umírajícím Kristem. Pohled na prvé dvě mrtvoly jej zvýšil krvelačnost vrahů. Začali střílet do masy přítomných. Pak kolem kostela nakladli slámu a vše zapálili. ~~§~~ ^t praskání plamenů a ~~s~~ ^{na} padající ~~strop~~ se míšily poslední modlitby ~~mm~~ Trosky kostela se staly jejich hrobem. Po roce pohřbeny v byly jejich ostatky ~~rozvedené~~ ¹³⁷⁰ 57 rakvích a na místě mučednické postaven nový kostel.

Spolu s 4 kněžími bude prohlášen blahoslavenými jejich 52 druhů, kteří rovněz prolili krev pro Krista, za onech 2 hrozných měsíců. 16 dospělých mužů, 17 žen, 5 jinochů, 10 dívek a 4 děti. Některí byli ještě katechumeny křest krve je přivedl ke Kristu. "Může člověk se zříci svého otce?" Ani já nemohu zapřít svého Boha", volá 19-tiletý Petr před smrtí. "Málo záleží na tom, zemreli tělo, stačí, bude-li zachráněna duše", praví 61-tiletý Pavel Kue. Najdeme mezi mučedníky i čínskou Anežku - Annu Wangovou, která se zasvětila Bohu, akterou mučednická smrt vysvobodila od sňatku s ~~pohanem~~ ^{Cain} Weitsunem. S tváří obrácenou k nejbližšímu svatostánku sklonila hlavu řeptajíc svatá jména vdechla naposled.

1900

Na svátek Nanebevzetí P. Marie se sklenula nad čínskou Církví duha míru. Nebyla vyhlazena. Z zeme skropené ~~zaxváděním~~ krví mučedníků vyrostli noví křesťané. Již po 7 letech bylo v Číně milion katolíků, a dnes je jich více než 4 miliony. "Až svět pozná dějiny mučedníků za boxerského povstání, užasne, uvidí, jak znova nastala doba prvotné Církve," pravil Msgr. Lécroat. 56 nejkrásnějších krvavých květů bude povýšeno na oltář. S hrdostí k nim bude vzhlížet celý katolický svět, jako k svým vzorům věrnosti a statečnosti až do krve. A oni budou v nebi přímluvci. Budou se přimluovat především za svou Čínu, dnes znova zmítanou protivenstvími a pronásledovaním Církve. A jistě nezapomenou noví blahoslavenci ani na jiné zeme, kde se též platí utrpením a nejdnotou i životem za věrnost Kristu a Církvi, světové, nadnárodní.

Skrytý význam výroku o myslí svatého mučedníka. Skrytý význam výroku o myslí svatého mučedníka.
Kromější fáze významu ^{ochrany} bude význam. svatého mučedníka, a to jeho mučení. v 10 hod., kdy bude den svatého - tedy i sv. vlastence sv. Ioh. / sv. Vojtěcha. W. Pa.

+ --Nedělní zvony **+** duch. promluvu : *Výkoupaní bolesti*.

Zprávy:

Papež Pius XII. jmenoval 14 nových vědců světového jména členy

Papež Akademie věd. Tak doplnil počet 70. Z nich každý má křeslo ^{zaujata} ~~zaujata~~ č. 1, 2, 58 - 67 - 38 - 45 - 29 - 65 - 48 - 19 - 8 - 52) označené jménem číslem. Tito učenci jsou podle abecedního pořadu:

Naléhavý **+** Zítra v neděli bude slavný obřad blahořečení služebníků Božích:

Lva Ignáce Mangina a Pavla Denna, kněží T.J.-Petra ~~✓~~; jinucha, **X**

Anny Wang, panny a 52 druhů; kněží, čínských věřících, mučedníků; *všichni*

~~byli~~ zavražděni ~~✓~~ in odium fidei - pro víru - za pronásledování Boxersk-
narušných místec)

ho r. 1900 v Číně. -- Obřad v bazilice vatikán, započně o 10. hod

za přítomnosti kardinálů a hodnostářů z Kongregace obřadů a mno-

ha poutníků zvláště z Francie. -- Sv. Otec sestoupí do baziliky ~~✓~~

uctít nové blahoslavené o 6. hod večer. Jak dopolední tak i odpo-
lední obřad bude vysílán Vat. rozhlasem. -- Byli zavražděni v ob-

ci Ciu Kja Hao v kostele, kam se uchýlili před pronásledovateli.

Z nich bylo 16 mužů, 5 jinochů, 10 dívek a 4 děti; z toho někteří
catechumeni. -- Pronásledovaná Čína bude mít nové přímluvce v
nebesích.

L Z PRAHY přicházejí zprávy o novém dalším pronásledování kato-
líků v ČSR. Oblastní kom. důvěrníci mají povinnost oznamovat ~~✓~~
jména těch, kteří chodí do kostela. Ti pak jsou navštěvováni ~~✓~~
zvláště agitatory a "přesvědčování"

++

ústav pro studium
totalitních režimů

Duchovní promluva: (bolest je vykoupena bolest).

Vykoupení naše je dokonáno zmrtvýchvstáním Páně. Je všeobecné a vokonalé. Tu se námáne vnučuje otázka: Je lidstvo vykoupeno také z bolesti? Ovšem! – A přece utrpení trvá dál, zaplavuje lidstvo jako dřív. – I smrt zůstává jako dřív! Je však odňat její osten. Tak i bolest je přemožena; dostává vyšší smysl. Její bezútěšnost minula. Kříž je ozářen světlem velikonočního jitru. – Rozjímejme o tomto tak časovém a složitém problemu bolesti!

Vskutku problem bolesti je velmi složitý. Už od nejstarších dob moudrost lidská uvažovala o bolesti, – o její podstatě, jejím původu, – o jejím významu a nutnosti bolesti, – o nesmyslnosti a nepožádatelnosti bolesti (a zas také o její kráse a vzácnosti a zvláště o její kvantitě). – Vskutku bolest se skrývá i pod květy a barevami, skrývá se i pod úsměvy. „Každý člověk má svou bolest. Předmětem důverného sdělení, – můžeme být jisti – je tajné utrpení. – Vyplnit, vyhostit bolest – to byl sen lidstva od chvíle, kdy toto opustilo brány pozemského ráje. A když toužilo, vzdychalo po Vykupiteli, i v tom toužebném očekávání se cítila naděje po vykoupení z bolesti.

Křesťanství vskutku podává řešení, přináší vykoupení, nikoli ovšem tak, jak by si naše netrpělivost přála. Jinak by Kristus Pán neřekl: „Kdo chce přijíti za mnou, vezmi kříž svůj a následuj mne!“ Netěšil by učedníky slovy: „Vybudete plakati a svět ge bude rádovat..“ Ve všech křesťanských obcích pak se stalo přislovečním slovo apoštola Pavla: „Koho Bůh trestá, toho miluje.“ Křesťanství si nemohlo vzít za úkol bolest odstranit, když jeho vyznavači byli tak nadšenými milovníky kříže! – Jak by také utrpení mohlo být vynášeno mistry duchovního života? – Na druhé straně pak jestli utrpení je tak vzácné, proč hrdinové křesťanské lásky se snažili s takovou horlivostí mírniti lidskou bolest? A proč Kr. Pán sám při posledním soudu – jak jej předpověděl – přikládal takovou důležitost útěše v bolesti: Nah jsem byl a připděli jste mne – v žaláři jsem byl a navštívili jste mne? – Z toho je patrné, že ~~je~~ bolest není tak jednoduchý.

Už pojed bolesti je složitý. Co je bolest, odkud pochází, jaké

zdroje

jsou její příčiny a zdroje? Různé a jakoby sobě navzájem odporu-
jící.-Tělesné utrpení a nemoc, rány a krveprolévání, strach před
smrtí.-~~český však~~^{Dále:} /duševní utrpení: opuštěnost, nuda, zhrzená lás-
ka, zklamané přátelství. Utrpení z nedostatku a na druhé straně
z epikurejské přesycenosti. Nemalé utrpení působí nedosažitelný
ideál, marná námaha, bezvýslednost práce. Konečně vnitřní utrpení
svatých-těch, kteří hledají Boha, mučednictví, podlost pronasledo-
vatelů. To vše je bolest. Různé jsou její podoby jako jsou různé
její zdroje. Některé bolesti vyvěrají z hlubokosti, jiné sestupu-
jí s výše. Abychom pochopili vykoupení bolesti, musíme sestoupit
k jejím zdrojům.

Ze Zjevení a ze zkušenosti víme, že mnohé bolesti mají původ
v hříchu. Hřich ničí mladost člověka, jeho léta a ~~děsy~~^{Zivot} naděje, na-
ruší ~~radost~~. Zabíjí radost tím, že budí v srdci výcitky, v duši
pocit nízkosti a nudu, nekonečnou únavu. Žádný pocestný není tak
nesmírně unaven jako hříšník. A kdyby aspoň trpěl sám! Strhuje
však sebou i nevinné. Jeho bolest se šíří jako ~~prouď~~ jedovatý proud.
Kolik bolestí si působí lidé svými hřichy proti lásce a sprave-
dnosti-víc než jimž působí nepřátelské síly přírodní. A je to
bolest trpká, poněvadž napuštěna jedem a zkázou, která se roznáší
dál.

Každé utrpení však nepochází z hříchu."Nezhřešili ani tento čle-
~~p~~ ani jeho rodiče, nýbrž aby se na něm zjevily skutky Boží", pra-
vil Kristus Pán, dřív než ~~slepého~~ oči narození uzdravil. -Už naše
přirozenost je příčinou bolesti. Svět rostlinný a živočišný je
založen na utrpení. A k oběma patří člověk. Viditelné stvoření
svádí neustálé, dravé boje o svou existenci: takový je organický
život: bezohledné uplatňování sebe. A toho je člověk účasten, pokud
je spiat s přírodou a žije ve společnosti. Jaké ohromné bolesti
plynou ze života ve společnosti, o tom by mohli mluvit bratří,
které upadli do tyranie komunistické.

Konečně dobro samo je zdrojem bolesti. Dobrá vůle musí bojovat
více než zlá. Každý dobrý úkon važaduje oběť. Jakoby nějaká tajná
moc jej^zne možovala a znesnadňovala. Často vidíme, jak zlo hrde krá-
čí ulicemi, činí si veškerá práva, zatím co ~~dobro~~ se musí skrývat

někde
v koutečku jako ubohý sirotek.

Zdá se, jakoby duše se nemohla povznést výš bez bez utrpení. Bolest je rána dlátem, které dává formu balvanu. Každým vzletem, úsilím si působí bolest, a to zcela vědomě. Už staří filosofové pojímalí svědomí jako bolest a nikoli zcela neprávem. Jím si uvědomujeme bolest; a patří k člověku. Jinak bychom byli stále jako nezkušené, nemyslící děti - anebo ani ne lidé jako ti, kteří svědomí ubili. Vůbec radost z dobra musí být vykoupena utrpením, výkupné bolestí. I čisté radosti, které ~~žlyňou~~ skytá přátelství, manželství, povolání, pokoj, jsou jen tehdy drahocenná, když jsou promíšena ~~je~~ odříkáním. A to jsme ještě nevyčerpali všechny zdroje bolesti.

Je to zvláštní, ale je tomu tak, že bolest přichází ⁱ od Boha, nejvyššího dobra. Každý křesťan ví, že Bůh posílá bolesti jako své těžké posly ^{slohy} světla a lásky.. Sesílá je přímo dušu duše.

Hledání Boha a jeho lásky je spjato s bolestí, znamená ~~je~~ ustavičný zápas s Bohem, o Boha. Čím víc se duše Bohu přibližuje, tím větší je její bolest. Určité bolesti jakoby byly vyhrazeny těm, kteří Boha milují, a jsou jím milovány; ažkdy věčné světlo páliло duši, čím víc se tato k němu blíží. A to ještě nemluvíme o mystických stavech a zkušenostech duší vyvolených. Jisto je, že návštěvy Boha jakoby trhaly těsný závoj našeho smrtelného života. A ~~ene~~ duše blízkostí Boží ozářená, by je nedala za nic. Nejsou to vlastně bolesti, ale milosti, poslové Boží, zvestující život věčný.

A zde je už řešení pro všechny bolesti, ať trpí hříšník, nebo světec či jen jako člověk. ~~M~~áme vidět to dobro, které přináší, ne cítit ránu, ale vidět ^{onu} milující ruku, která nás zasáhla, pochopit Boží úmysly. Bolest je znamení, viditelné znamení transformace, přeměny. Proto je to chvíle drahocenná, která nesmí být prozaměněna. Bude pro nás jistě přeměnou, povznesením, když spojíme své utrpení s utrpením Spasitelem; pak jistě bude požehnáno, bude vykoupeno.

V dnešní čtvrtodine Týděn ve Vatikánu uslyšíte komunální exz

blahoslavení mučedníci. Dříve si poslechnete zprávy z kat. světa.

Kdyby někdo z vás byl dnes dopoledne na svatopetrském náměstí, jistě by ho překvapily dvě věci: především ~~daleko~~^{u těch dneb} více lidí než jindy ve svátek: autobusy, auta, motorky; ze všech západních států pocházely, nejrůznější světové jazyky byste slyšeli. ~~Běhly všechny dva: francouzština a čínská~~
~~všechny jazyky i čínské tváře tam byly: bohoslovci, kněží ale těž mnoho laiků.~~ A druhá věc, která byl vám oadla do očí, by byl obraz nad portálem do basiliky; kolem 11. hodiny byla s obrazu sňat přehoz, a na něm v zářícím ranním slunci se objevily 4 kněžské postavy v rochetě a s červenou štolou, s palmou v ruce; na hlavě biret se zlatým křížem na hranách. A kolem kněží čínské tváře, mladí i staří, muži i ženy. Podobný obraz byste viděli i uvnitř basilika nad hlavním oltářem v absidě za ~~S. Ignacem Mengem, S. Pavlem Benem, S. Augustinem Andellem a Románem~~ hrobem sv. Petra. V okamžiku, kdy byly oba obrazy odhaleny, bylo dokončeno uhl. oltáře čtení slavnostního breve, jímž se těmto 4 kněžím a jejich 52 druhům, zavražděným pro víru za t.zv. boxerského povstání r. 1900 v Číně, ~~se~~ přiznává čest oltáře. Ode dneška je budeme nazývat blahoslavenými, k jejich cti se smí se svolením sv. Stolice sloužit mše svatá; věřící k nim budou vzhlížet jako ke svým vzorům, budou je prosit o pomoc, o přímluvu, aby i oni našli v sobě sílu obětovat pro svou víru vše, opravdu vše.

56 čínských blahoslavených mučedníků položili svůj život v měsících červnu, červenci a srpnu 1900. Stali se obětí slepé nenávisti vůči všemu cizímu; za ~~se~~ totiž byla v těch neblahých měsících považována i ~~Církev, světová, nadnárodní~~ ~~Čínská církev~~ ~~misie~~ ~~kat~~ Církev, za výčili misionáři, prý dáblové ze západu. Ne, znala odcověd těch statečných raději zemřít, než zapřít Krista. Znamení k útoku dala císařovna Tsu-hsi: Všichni křesťané měli být udáni úřadům, vyhnáni ze svých usedlostí; jejich kostely a domy měly být bez milosti spáleny. Kdo by křesťany neudal měl být stížen stejným trestem jako křesťan. ~~Nazvala~~ ~~pro~~ boji proti křesťanům použila císařova především tajné sekty "Začatých pěstí"

Boxerů. Ti v četách projížděli městy i venkovem a všude rozsévali hrůzu, křesťanů.
oheň a smrt. Celkový počet jejich obětí se odhaduje na 30.000, většinou
na
19. července přijeli tito anarchisté do vesnice Ū-i. Nejdříve osvobodili své zajatce, a pak se vrhli na misijní stanici. Bez jakéhokoliv vyjednávání vtrhli až do kaple a na místě probodli dva misionáře P. Isoré a Andlauera, kteří kleceli u oltáře. Hlavy misionářů byly nabodnuty na kůl a vystaveny na výstrahu a na znamení vítězství ~~na~~ městské bráne.

P. Mangin a Denn byli zákeřně zabiti 20. července. Jejich město Ču kia ho, se z návodu civilních autorit stalo útočistěm obyvatelstva z celého okolí. Po 5 dnech obležení ~~se~~ město ~~boxerům~~ ^{pozdě} vzdalo. Více než 1300 křesťanů ^{hlavně žen ad} se uteklo do kostela. Před oltářem ~~křesťanů~~ seděli v kruhu katechistů P. Mangin a Denn a udělovali rozhřešení, a nabádali k odevzdanosti do vůle Boží. Do přeplněného kostela voadli boxerovi. Ozvaly se prvné výstřely. "V několika minutách bude me všichni v nebi", tišil P. Mangin. P. Denn se začal modlit vzbuzení lítosti, všichni se modlili s ním. Pak byl zasazen ~~výstřelem~~ r. Denn. Ještě naposled povstal, aby od svého spolubratra P. Mangina přijal rozhřešení. Nová rána a P. Denn byl mrtev. Potom byl zasažen P. Mangin. U paty kříže vydechl naposled.

Krvelační vrahy začali střílet do masy přítomných. Kolem kostela nakladli slámu a vše zapálili. Poslední modlitba ubohých obětí zanikala v praskání plamenů a v hroutícím se stropu. Trosky a popel kostela se stal prvním hrobem mučedníků.

Spolu s těmi 4 kněžími jezuity ~~bylo~~ ^{byly} prohlášeno blahoslavenými ještě 52 Číňanů: 17 mužů, 16 žen, 8 chlapců a jinochů, a 11 dívek, bohatých i chudých; někteří byli ještě katechumeny, křest krve je spojil s jejich Mistrem, Jen o několika z nich se zmíní: 20-tiletý Petra sváděl velitel boxerů, aby odpadl že se tak zachrání. "Zřekl byste se vy svého otce a matky? Ani já se nemohu zříci svého Stovřitele." Velitel se cítil odpovědí uražen a Petr byl sňat. Anna Wangová neměla ani 14 let. Nazývali ji čínskou Anežkou: již v mládí se zasvětila slibem čistoty. Třebas nejmladší napomínala a povzbuzovala své spoluvězně k vytrvalosti. Ničím se nedala svést aby odpadla.

Vánoční noviny

Barbara Tsuei, matka dvou kněží, katechetka Marie Fou, Katechista a lékař Josef Ma, který vytrval, i když všichni členové jeho rodiny odpadli, 17-tiletý Jan Ču, který volal: I kdybych měl zemřít zůstanu křesťanem. Suroví boxeři mysleli, že svým obětem vzali vše - a zatím jim dali korunu mučednictví. Dnes jim ji přiznala Církev.

Kromě slavné pontifikální mše svaté patří k obřadům blahořečení jestě večerní pobožnost za účasti nejvyšších círk. autorit. Dnešní pobožnosti se súčasnil sám sv. Otec Pius XII. Za radostného volání slávy byl nesen basilikou pořed obraz blahoslavených. Zvláště radostně pozdravovali sv. Otce Čínští (japanští a francouzští běhounci) katolíci a čínští misionáři, kteří pokračovali v díle svých 4 spolubratří: *silnou světou lásku*

5 biskupů a více než 40 misionářů, žijících dnes ve vyhnanství, mimo Čínu. Když se jásot radosti a vděčnosti utišil, zapívala capella Julia hymnus ke cti mučedníků, zakončený círk. modlitbou. Po svátostném požehnání přistoupila k sv. Otcí delegace postulatury, jež vedla proces blahořečení.

Vděčně děkovala Piu XII. za beatifikaci, a jako dar mu odevzdala kytici květů, spolu s ostatky nových blahoslavených.

A pak nastalo nové volání radosti, vděčnosti. Svatý Otec byl nesen nazpět lodí basiliky ke kapli Michelangelovy Piety. Ještě na osled udělil přítomným své požehnání. Žehnal s rozjatýma rukama celému světu, zvláště těm, kdo trpí protivenství pro spravedlnost, kdo (pro svou víru) musí obětovat materiální výhodu, lepší postavení, snad i osobní svobodu, žalář - i kdyby moderní Neronové a boxeři to své pronásledování nazvali nevím jakým jménem.

Všem těmto dnešním vyznavačům vyprošoval Kristův náměstek sílu a vytrvalost, dovést pro svou víru trpět a také umírat, - tak jak pro víru trpěli a zemřeli čínští mučedníci, kteří dnes byli prohlášeni blahoslavenými.

ústav pro studium
totalitních režimů

zdroj: noviny Učebniček, učební učivo, příručka a další použití

(dnes v poledne)
Svatý Otec Pius XII. pozdravil s okna své soukromé pracovny poutníky a
věřící, kteří se shromáždili na svatpetrském nádvoří. Svatý Otec ^{ve} několik
minut s úsměvem zdravil ~~všechny~~ ^a ~~zvl. z Francie,~~ jim dělil své apoštolské požehnání. Přítom-
ných bylo několik tisíc, ~~velk. mnoho~~ ^{velk.} přijeli do Říma na blahoreče-
ní svých krajana, ^{duo} ~~mužů~~ ^{mužů} a můčedníků v Číně.

Dnes v neděli slavila italská kat. akce dělníků Den sociální pomoci. Chtěla tak seznámit veřejnost s ~~tim~~^{mi učebnou} co koná pro blaho dělníků po stránce sociální a rekreační. Italské kat. akci dělníků zaslal svatý hřebecký sám sv. Otec. Vyslovil v něm přání, aby všichni dělníci se sdružili v řadách Katolické akce na obranu křesťnských hodnot ve světě práce.

Skupina katolických dětí z Bombaje v Indii poslala sv.Otci dar 60 rupií na dobročinné účely. Sv.Otec dětem za tento dar poděkoval.

Kolínský arcibiskup kard. Frings stanovil, že od 15. do 22. května se bude v jeho arcidiecézi konat t.zv. tokijský týden. Týden připomene a upevní kolinskou duchovní syazek, jenž poutá tokijskou arcidiecesi s Vojenskou.

Noční výslech)
V městě Karlsruhe v záp. Němcku je natáčen film podle stejnojmenného dra-
matu. Drama jedná o pronásledování Církve v zemích ujařmených komunismem,
a setkalo se s velkým úspěchem všude tam kde bylo předváděno: v Rakousku,
v Anglii, ve Spojených státech severoamerických, i v Indii. Představení
v Kolíně bylo přítomno 10.000 osob.

Polský týdeník *Słowo Powszechnne*, orgán pokrokových katolíků uveřejnil člá-

nek kněze Radosze pod názvem: "Pravda o kat.církvi v Polsku" Podle autora
církev ^{vítala} nejen že není pronásledována, nýbrž se těší naprosté svobodě a kve-
te. Článek je však překrucován ^{její zájem} faktā a vynechává to, co se mu nehodí, jako

na př. internaci primasa kard. Wyszinskeho. Kvete-li v Polsku Církev, není to zásluhou režimu, nýbrž že veřící jsou věrní své Církvi přes všechny šikany a pronásledování komunistů. Jaký je pravý cíl článku vidíme z toho, že polské velvyslanectví v Paříži jej dalo přeložit do francouzštiny a ve velkém počtu je šíří, aby tak byly vyvráceny zprávy o pravé situaci polské kat. Církve.

Biskup ~~Matej~~ Čule z Mostaru v Jugoslavii, trpící vážným případem tuberkulosy byl konečně převezen z vezení v Zenice do nemocnice v Sarajevu. I tam je pod přísným policejním dozorem, Směl ho navštívit jen gen.vikář z Sarajeva. Msgr Čule byl r.1948 odsouzen na 11 a půl roku žaláře pro t.zv.kolaboraci

--Unlčená Církev--Na okraj jedné pětiletky.

Z rávy:

papež P. XII.

reflex.

Včera v neděli Sv. Otec vstoupil o 6. hod. večer do basiliky Vatikánské, aby uctil nových 56 čínských mučedníků, kteří byli dopoledne slavně prohlášeni za blahoslavené. Mezi nimi jsou 4 franc. misionáři. Kýjimečně huséřady věřících vroubily cestu, jíž se Sv. Otec ubíral v průvodu hodnostářů. I aklamace lidu byla snad ještě nadšenější než jindy.. U papež. oltáře Sv. Otce přijal kard. arcikněz basilika ^{Kutná} fedeschini spolu s 12 kardinály. Svátostné požehnání udělil biskup z Kinghsien, z toho vikariátu, kde byli zavražděni mučedníci. Zde některá jména jich jménajak byla čtena v beatifikační buli.....+

Po obřadech Sv. Otec přijal od postulatora procesu P. Toxni/dary: umělecký reliktviář, kytici květů červených a bílých a životopisy nových blah. mučedníků. Velkou pozornost budila skupina nemocných stížených obrnou z francouzské nemocnice Rajmonda Poincarée. Zvlášť dojatě jim Sv. Otec žehnal. V apsidě na vyhrazených místech bylo 120-OC^o: Dominkánů s novým generálem P. Michaelem Brownem, kteří právě skončili svou gen. kapitulu. Hymnem Christus rex martyrum byl veřerní břad skončen.....+

V noci ze soboty na neděli byly v Moskvě slaveny ruské velikonoce, v atmosféře nové náboženské horlivosti. Právě o půlnoci se rozezvučelo všech 40 zvonů - víc jich nebylo ponecháno a zvěstovalo Kristovo vzkříšení. Jak oznamuje korespondent řím. listu Il Messagero z Moskvy-zástupy věřících se ubíraly ulicemi s tradičními rožnatými svícemi v rukou ke katedrále sv. Eulogia. Zpívali hymny k oslavě vzkříšeného Spasitele. Po obřadech, které vykonal patriarcha moskevský, se všichni zdravili: Christos Voskrese- Istina voskrese. Očitý svědek oznamuje, že tisíce věřících v mrazivé noci stály na ulicích nemohouce se vejít do chrámu a vytrvali po celé hodiny. A nebylito jen veteráni starého Ruska, nýbrž i mládež - bolšoj. Nikdo v té chvíli nemyslel na komunismus. A to po 37 letech systematického boje proti nábož. pověram. Ruské zachovali svou náboženskou víru přes všechny protivenství. Co jim zbylo ze všech slibů štastné společnosti pozemské? Dřevěné chatrče na periferii a konečně i ve vnitřním městě. a?nuží/žádá. Mlčky v nuzném oděvu tlumy se ubíraly se svícemi v rukou do chrámu - tak končí korespo moskevský řím. listu Il Messagero svou zprávu.

Msgr Rossi, italský předseda Mezinárodního hnutí Pax Christi - pro právý křesťanský mír - píše v nedělním Il Coridiano: "Vylučujeme především ona hnutí, která vztyčují prapor míru za propagačním účelem, která mají za cíl ~~všech~~ snáz potlačení všech svobod a ponížení lidské osoby.. Ti nemají práva, aby byli slyšeni, když mluví o míru. Hesla, která volají, jsou vylhaná. Nyní si, že mají monopol na ustavení míru v světě, a my prosíme Boha, aby nás uchránil takového míru, jehož by bylo dosaženo utlakem a který by byl garantován okovy a oprátkami." - To píše v nedělním řím. Il Coridiano - předseda Ital. mírového Hnutí Pax Christi. Msgr Rossi.

V USA je 154.055 řeholnic a t.j. třikrát víc než v r. 1900. Řeholníků je 25.431, dvakrát víc než v r. 1900. To pše Neyorský Times.

Na okraj jedné smutné pětiletky.

Bylo to právě ten týden po velikonocích jako letos-oná neblahá noc ze 13-14 dubna 1950. Tehdy kom. režim zlikvidoval během 2 hodin od půlnoci do 2 čtyři duch. rády.

Všechny kláštery nic netušících jesuitů, redemptoristů, františkánů a saleziánů v našich zemích byly přepadeny, řeholníci odvezeni a jízdní majetek klášterů vozkraden. Plán k onomu násilnému loupežnému činu byl předem do detailu připraven: v ulicích vypnut elektr.proud, přivezeni t.zv. vlastenečtí kněží, aby se ráno v kostelích mohlo pokračovat jakoby nic. Po zburcování řeholníků se zbraní v rukou byly provedeny výslechy představených stran majetku; jim totiž byl přisouzen těžší osud. Všichni byli odvezeni do předem připravených konventů v pohraničí vých. Německa, které se staly od té doby vězením a později přísně ztřeženým tábořem nucených prací.

Po tomto pokusu, který se neobešel zvláště na Slovensku bez incidentů-přesně za 14 dní byly podobným způsobem likvidovány všechny ostatní mužské kláštery. Jen někteří jedinci -obyčejně starci- byli ponecháni v domě či na faře, aby nejnutnější chod bohoslužeb nebyl přerušen. Tak as 3.000 řeholníků bylo v ČSR zlikvidováno. Z jich klášterů se stala kom. střediska ~~ne~~^{evangelické} domovy vlasteneckých kněží.

Tento násilnický čin, jakého se ani Hitler neodvážil, ~~výplň~~ vyvolal pobouření věřících a byl všeobecně odsuzován. (ebude někdo někdy zapomenuto)

Důvody, jež vedly tyranský režim k tomuto krutému zásahu, byly dvojího druhu: 1./ obohacení-konfiskace majetku a uměleckých památek, jaké byly po staletí střeženy a uchovávány v kláštorech třebas ve Vyšš. Brodě, na Strahově a na St. Brně. Zprávy ~~hlásily~~, že některé uměl. památky ~~byly~~ prodávány v aukcích ~~těba~~ v Mýláně. --Druhý důvod byl ideový: podlomit duchovní a mravní sílu katolicismu v našich zemích. Kláštery byly, jak známo, baštami duch. života a věrnosti Náměstku Kristovu. Tak měla být životní síla katolicismu podtata a ~~nadto~~ ~~získány~~ laciné, ~~otrocké~~ pracovní sily.

Tohoto barbarského, bezohledného činu nebude nikdy zapomenuto.
Jistě dojde k záčtování se ^{jeho} založovatele a zprodanici režimu, ^{nebořítku} ^{lišku} ~~budou voláni k zodpovědnosti. I jim bude jednou úzko.~~

Z oněch 5 let internace a někdy také týrání řeholníků ~~/něk/~~
za nehygienických poměrů povstanou i slavné annály hrdinnosti
~~řeholníků~~, neboť téměř všechni ^{řeholníci} ~~státečně~~ nesli svůj osud-duševně i
fysicky-nezlomeni a věrní svému povolání.

Podobně byly likvidovány i ženské řehole, především školské —
půl roku na to. Jich přest hování do pohraničí se už ~~nedalo~~ ^{nikoli}
způsobem ~~gangsterů~~ s lupičů, nýbrž veřejně. Zas nových 7.000 la-
ciných ~~sil~~ bylo získáno. I naše řeholnice-nyní tovární dělnice
udivovaly svou věrností povolání. Neodložily řeholního šatu, který
se ~~pirovánává~~ ~~ukřestním~~ rouchou. Nosily jej, pokud jen mohly, přes
různé šikany a svody.

Naše řehole byly potlačeny, ale jen na čas. Zas budou obnoveny, až
nastane pravý mír ve svobodě a ^spravedlnosti. Povstanou s novým
elánem, neboť jsou výkvětem Církve, patří k Církvi Kristově. Řeho-
le, ^{tuty} zvláštní ~~čivotní~~ stav s pevným životním rádem na základě pra-
videl a ~~ve~~ smyslu tří evangelických rad ^{vznikl} záhy ze starokres-
ťanského asketismu. Věrným následováním Krista byly školou dokon-
alosti a svatosti a byly organicky včleněny do církevního živo-
ta milosti.

Řeholní stav svou vznešenosťí lákal vždy duše, které se chtěly
zcela zasvětit Bohu a jeho službě. I dnes jistě Pán Bůh dává mi-
lost povolání mnoha velkomyslným duším v našich zemích, které jen
čekají na příležitost, ^{aby} ~~až~~ jej ~~uadem~~ ^{mohli} ~~prokázat~~ uvéstí ve skutek.
Zatím ať žijí ve smyslu evangelických rad v světě jako duše Bohu
zcela oddané a smírné.

Minulého roku l.V. Sv. Otec napsal okružní list, jež začíná slovy:
Sacra Virginitas-sv. paneství.panictví.Je určen kněžím, řeholní-
kům a řeholnicím a všem těm, které Pán bude zváti k tomuto ~~výšší-~~
mu stavu. Jeho slova jistě všechny povzbudí k věrnosti ideálu.
V encyklike se praví:"Sv. čistota představuje vrchol života z
Ducha.Paneství a panictví svou vysokou hodnotou převyšuje manž-
želství. Čisté manželství je sice posvěceno zvláštní svátosti.
Stav panický-panenský však je vyšší.Sv.Otcové považovali závazek
dokonalé čistoty za jakýsi žáru manželství,jímž duše je s Kris-
tem spojena.Porušení daného slova přirovnávali k nevěře manž..Panna
je ta ,která se B hu zasnoubila",prav. sv. ^{Aug.} ~~Napomata~~

Zprávy:

Zítra 20. dubna bude otevřena výstava děl Fra Angelika, umístěných v paláci Vatikánském - a to u příležitosti 5. výročí smrti tohoto význačného dominikánského umělce. Sám Sv. Otec ^{o 10 hod} zahájí výstavu proslovem, který bude vysílán vat. rozhlasem na kr. vl. 48,-41.-31.-25 nm

Dnes ráno bylo v Rímě gen. shromáždění misijních sdružení pro misijní spolupráci.. Byly přítomni zástupci 14 zemí. Předseda Svatého Msgre Sigismondi poukázal na cennou pomoc této všeobecné spolupráce ^{a kdyžmá} pro misionáře v jejich isolaci, načež sekretář Msgre Nigris podal zprávu o rozdělení finančních příspěvků, jichž bylo nasbíráno za rok 1954. 12,321.000 dol. - 800. dol. více než r. výše

valn.
23 zlatých medailí udělily italské obce židovské neisraelitům za pomoc v antisemitském útlaku za poslední války. Mezi vyznamenanými jsou také 4 katol. kněží a to: Msgre Vincenc BARADE, arc. sekretář z Turína za to že israelity přijímal, je ukryval, pomáhal jim k expatriaci ano i do vězení k nim spomoci pronikl. Druhý ^{vyznámen} vyznamenaný za charitativní pomoc je kapucín P. Benedetto Maria z franc. Riviery. ^{Kouček} don Francesco Repetto, arc. sekretář z Janova a don Carlo Salvi, rovněž z Jašova. - Slavnostní odevzdání medailí Svazem israelských obcí bylo v neděli v Miláně v divadle Alcione.

Bosí karmelitáni budou mít 27.4. v Rímě gen. kapitulu, na níž zvolí svého nového generála.

V Haagu cirkus von Hageberk prohlásil sv. Jana Bosco svým patrem a patronem všech artistů. Připravuje se velká slavnost, ^{Sám} biskup bude v hlavním stanu sloužit pontifikát, mší sv. Majitel cirkusu Willy von Hagenberk není katolík, jen jeho žena. Oba však jsou velkými ctířeli a obdivovateli sv. Don Bosca.

V Zurichu kantonální předseda Spolkové Rady se obrátil s výzvou na švýcarské protestanty, aby při volbách odevzdali svůj hlas jen přesvědčeným protestantům, kteří berou aktivní účast na církevním životě. Následující volební období bude prý důležité tím, že bude projednáván nový církevní zákon.

37
34
31
102

L. řepa

++ +

Světlo z Fatimy.

Fatimské poselství, tak časové a slibné, vyvolalo v život t.zv. Modrou Arámádu-Mezinárodní Sdružení, které má za cíl osvobození Ruska-válkou modliteb milosti a obrácení.

I v Itálii má toto hnutí svůj měsíčník ~~la~~ Luce di Fatima: Světlo z Fatimy. V posledním čísle je úvodní článek o vztahu mezi zjevením fatismkým a ~~x~~ divem v Syrakusách. Napsal jej biskup z Campagna v již. Itálii Msgre Palatuzzi. Čteme tam mimo jiné tyto ~~čád~~ věty:

- Tak poču -
 " Neposkrvnené a bolestné Srdce Mariino ~~ne~~ projevilo slzami v Syrakusách jakoby chtělo světu připomenouti poselství, které ona sama dala světu 13.VII 1917 ve Fatimě: Na konec mé Nep. Srdce bude triumfovat, Rusko se obrátí a bude mír na světě."

Je to snaď poslední velké upozornění, s nímž se Madona obrátila k světu právě v oktávě svého svátku Nep. Srdce. Snad poslední výzva Matky nebeské před uskutečněním Fatimského poselství. Toto se jistě splní, neboť Madona to řekla a brzy se splní. Tolik zájmení mezi národy tomu nasvědčuje. Nelze ovšem očekávat, že by něco tak velkého nastalo najednou, přes noc. Před tím duše i národy zažijí velké otřesy, nastanou takové události, jakých snad ještě na světě něbylo. — Biskup z Campagně pokračuje: "Všechno nasvědčuje tomu, že boj Imakulaty se satanem, započatý v protoevangeliu na počátku světa a pokračující během staletí, přichází do konečného stadia, schyluje se k rozhodující bitvě a tím k uskutečnění Fatimského poselství.

To potvrzuje i pláč Madony v Syrakusách. Ve Fatimě Maria Panna mluvila s velkým smutkem. V Syrakusách promluvila znova slovy slz. Proto však nejsme ještě pessimisty. Slzy Madony jsou výrazem bolesti a smíru; vycházejí z nesmírné lásky a milosrdenství. Jako slzy Spasitele a jeho krev způsobily vykoupení lidstva, tak i slzy Mariiny dosáhnou od téhož Spasitele ještě jednou spásu světa. A nastane *vítězství* všeobecné jaro křesťanského života na zemi. Fatimské poselství t.j. zasvěcení lidstva Nep. Srdci Mariinu ~~se~~ uskuteční.

Blízko je všeobecná obnova v Ježíši Kristu skrze Marii." *Tak poču všichni v Campagně k věrnosti a obrázení.*" *>+*
 Tak končí biskup Jos. Maria Pałuzzí z Campagně svůj úvodní článek v posledním čísle měsíčníku: *la Luce di Fatima.*

Sv. Otec dnešní situaci.

Papež Pius XII. promluvil k současným poměrům. Jasně ukazuje na východisko z dnešního mezinárodního mapjetí. Nejvyšší učitel lidstva to řekl jasně a jednoznačně, když v posledním svém vánočním poselství mluvil o koexistenci strachu; tento výraz vystihuje dnešní situaci. Přízrak války nesporně ohrožuje lidstvo. Jak jí předejít? Když vládcové národů budou hledět na tento strašný fakt jako na ~~úkonal~~ úkon mravního rádu, jehož porušení nikdy nezůstane nepotrestáno. I politikové a zvláště oni podléhají věčným mravním zákonům.

Otzáka míru a války je úzce spjata s náboženskými pravdami. Příčina všeho zla je v odloučení věcí od jejich původce a cíle. Jak papež Pius XII. řeší nebezpečnou situaci? Zde stěžejní věta: "Za současných okolností nelze jinak osvobodit svět od úzkostného přízraku nežli návratem k bázni Boží. To nikoho nepokořuje, a že chrání všechny před strašným zločinem, jakým je útočná válka." - Jistě to Sv. Otec vystihl. To ovšem předpokládá na jedné straně živou víru a obrácení na druhé straně, tedy splnění fatimského poselství. Do té doby úzkostný pocit strachu potrvá; neboť nélze věřit těm, kteří popírají jakoukoliv víru v Boha, když mluví o míru. Jejich mírová propaganda, záměrně prováděná, může být jen vhodným tahem, který má jitřit a měst myslí druhých.

Závěrečná slova Sv. Otce o míru a válce o koexistenci v strachu zní takto: "Dnešní koexistence...."

ústav pro studium
totalitních režimů

prů dnešním pořadu jsme pro vás připravili rozhovor "Pravda o Církvi ve vých. německu." Nejdříve si posl. zprávy vat. rozhlasu:

Svatý Otec Pius XII. zahájil dnes ráno ve vatikánských muzeích výstavu obrazů středověkého mistra a dominikánského řeholníka Fra Angelica, učil. 500. výročí smrti tohoto umělce. Ve svém příležitostném proslovu, vysílaném vat. rozhlasovou stanicí, sv. Otec podal důkaz svého obdivu uměleckému geniu Fra Angelica, který se dovedl pozvednout až nejvyšším mezi umění, tím že se nechal inspirovat tajemstvími víry; vymouť to hluboce náboženské a lidské poselství, které Fra Angelico kázal svým štětcem současným i budoucím generacím. A ty nikdy neunavuje rozjímání jeho mystických obrazů, v nichž krása a soulad jakoby překračovaly hranice lidského a otevřaly samo nebe. Sv. Otec pak vyzvedl několik charakteristických vlastností umění Fra Angelica: jeho uměleckou mluvu, z níž k nám mluví věčné poselství živého křesťanství a touha připodobnit se Bohu, věčné kráse; dalej svět jeho obrazů, z nichž dýše mír, svatost a radost. Závěrem své alocuce sv.

Otec dal mistra Fra Angelica za vzor dnešním umělcům. "Umění již samo v sobě je něco posvátného a má v sobě kus náboženství, protože je estetickou mluvou lidského ducha v sobě zdejší celistvou pravdu anebo ji alespoň neznetvořuje. Jestliže však umělec dá svému umění takový obsah a cíl, jako mu dal Fra Angelico, pak se on stane do jisté míry poslem samého Boha, protože bude zobrazovat jeho dokonalosti." Otevření výstavy obrazů Fra Angelic bylo přítomno 12 kardinálů, italský ministr výchovy Ermini, starosta města Florencie, kde se Fra Angelico narodil, prof. LaPira a římský kardinál, kde Fra Angelico zemřel, ing. Rebbeckini, generál dom. řádu P. Michael Browne.

Dnešní L. OR věnuje

padesátinám litoměřického biskupa

(dne 26. března)

salesiána Msgra Štepána Trochty. Msgr Trochta slavil toto své jubileum v paláci Posv. kongr. Síření víry pokračoval sjezd zástupců kněží, děl. Dnešní den byl věnován Dílu sv. Petra apoštola pro domorodý klerus.

sekretář tohoto díla, Gen. Kněžík

Msgr Signora, poukázal na to, že čtvrtina kněží, pracujících v misijních zemích je domorodého původu. Také v místních seminářích roste počet bohoslovce. Jen díky štedrému dobrodincům z křesťanských zemí mohou tyto semináře existovat a se rozvíjet.

(msgr. Kněžík)

V římském kostele Al Gesu bude zítra ve čtvrtek zakončeno triduum ke cti čínských mučedníků, kteří byli orohlášeni za blahoslavené minulou neděli.

Středoamerická republika Costa Rica zahájí v sobotu svůj eucharistický kongres, který byl odložen z února pro neklid v zemi. Sv. Otec ~~marcius~~ ^{Svým Legátem jmenoval} z Peru kard. Karla María della Torre. Heslem kongresu je "Alegria užívání hříchu". Poslední dva dny kongresu jsou státní svátky, Kongres zakončí svým rozhlasovým poselstvím z Vatikánu sám sv. Otec.

Také argentinský ministr obrany zdá se nesouhlasí s protináboženskou politikou presidenta Perona. Svým podřízeným dovolil zvolit pro děti skolu kterou oni uznají za nejlepší. V městě Kordoba se z protestu proti politice pres. Perona vzdal svého úřadu zemský soudce Coreas.

Skupina katolických uprchlíků v jižním vietnamu začala vydávat kat. denník Duong Song, Cesta života. V názvu, ^{C. i.} citíme ~~často~~ na jejich útěku a ^{nejí} na důvod útěku, aby ^{být} mohli svobodně žít podle svého náboženství. Denník je vydáván v nákladu 8 a půl tisíce exemplářů.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

první

Situaci katolické Církve ve východním Německu věnovala Lidová demokracie v Berlíně, Drážďanech, Lipsku v poslední době několik článků. Mluvilo se tam o kostelích vážně poškozených za války, které byly nyní obnoveny, prý štědrou podporou státu.

Tyto opravené kostely mají být důkazem, že v sov. pásmu Němcka vládne naprostá svoboda náboženská. Avšak zkušenost ne pouze několikadenního zájezdu ukazuje něco jiného. Ve vých. Německu Církev mlčí. Vládne tam komunismus, jemuž je náboženství zaúčtováním, nástrojem kapitalismu k zakrytí třídních rozdílů a k vykorisťování proletariátu, překážkou na cestě k pokroku, pokud zůstává komunismem reakcí. Proto komunismus vede všeude nelítostný boj proti jakémukoli náboženství. Jen v metodách tohoto boje se komunismus přizpůsobuje politickým okolnostem - a přizpůsobil se i ve východním Německu.

Sovětské pásmo Německa je nejzápadnější zemí sovětského světa; uzavření všeho vlivu západního světa a styk s ním není možný, ani nelze naprostě zabránit stku obyvatelstva východního Německa se západním obyvatelstvem. Ani nemohou zabránit, aby cizinci neviděli, co komunisté ve své zemi podnikají; již proto, že v srdci jejich území leží Berlín. Všechny tyto důvody, vedou k tomu, že metoda a intensita náboženského pronásledování v sov. pásmu Německa se podstatně liší od metod v jiných komunistických zemích.

A přece boj proti náboženství a zvl. proti katolické Církvi tam existuje. Nebojuje se otevřeně, nýbrž nenápadně, ve skrytu, za zády. Na rozdíl od ostatních zemí, se režim neobrací v prvé řadě proti kleru, nýbrž proti věřícím laikům. Vedou jej k tomu dva důvody: Boj proti kleru by byl ihned znám v celém svobodném světě; všechny diecése až na míšeňskou a zbytek mají své sídelní město v západním Německu. Vratislavské jsou totiž spravovány ze západního Německa. Také evangelická církev má celonárodní instituce, a usiluje ze všech sil, aby její jednota nebyla porušena hranicemi mezi okupačními pásmi, a druhý důvod: nikdy od dob reformace, ani za Hitlera, nebylo (tak silné) vědomí sounáležitosti dvou hlavních křesťanských Církví jako po r. 1945, a to právě v zemích, v nichž protestantismus vznikl. R. 1950 žily na sovětském území 2 miliony katolíků, hlavně přesídlenců z východu; tvořili 10% veškerého obyvatelstva.

Svornost evangelíků a katolíků v hájení společného křesťanského dědictví donutila komunisty, že dosud nesáhli k otevřenému násilí v boji proti náboženství. Výjimku zde tvoří osamoceně stojící sekta Svědků Jehovových, jejíž

příslušníci byli 4. října 1950 odsouzeni do žáláře, až na doživotí; a pak byly prý naváděli k sabotáži a konali vyzvedačskou službu evangelické sdružení Junge Gemeinde, Mladá obec, jež stihl podobný osud.

Hlavní úslí protináboženského boje ve výčtu. Německu je soustředěno na mládež: ta má být odcizena náboženství a vychovávána k ateismu. Byly zrušeny sbukromé školy, náboženství se smí vyučovat jen mimo normální rozvrh hodin a to na výslovnu žádost rodičů. Školní knihy jsou napsány v duchu komunistickém a ateistickém. Svaz německé mládeže, jehož členem musí být více méně každý žák a student, hlásá ateismus a zesmešňuje náboženství.

Každý věřící křesťan tedy musí být neustále na stráži. Na každý t.zv. vědecký vývod komunistického funkcionáře proti náboženství a Církvi, musí mít připravenu odpověď, obranný důkaz, i když mnohdy tato odpověď zůstane v jeho srdci (nevyslovena). V tomto ohni zrají noví vyznavači, a nejednou i tiší mučedníci: kdo se nedá konfirmovat, tomu se slibují materiální výhody; kdo vystoupí z církve, je povýšen, dostane podporu. Kdo zůstane věren Církvi a chodí do kostela, jen ztežka se dočká povýšení, nejednou musí počítat s přeložením na horší místo. Bohoslužby jsou povoleny, ale kdo se jich zúčastní je reakcionář, je vyděděnec komunistické společnosti. Sem musíme státem stranou i Svažem též zařadit mohutně organizovaná zasvěcení mládeže, přísně odsouzená katolickými biskupy, nově založené Společnosti pro šíření vědeckých, t.j. bezbožecích nauk, a chystaný zákon o rodinně, jež má být zrobita.

A přece trpící kat. Církev v sov. pásmu Německa je i Církev vítezící. Vedle jednotlivců, kteří podlehli hospodářskému a duševnímu tlaku režimu je daleko více těch, kdo i nadále stojí věrně pod Kristovým křížem: trpí, snáší, příkroří a materiální nevýhody, ale odevzdávají svou víru.

V kterési škole prvého stupně vykládal učitel, že Kristus vůbec neexistoval. "To není pravda," řekl mu přede vsemi 11-tiletý žáček. V Durynsku napadl komunistický učitel víru. Záci, téměř všichni katolíci, vstali a odešli.

Na schůzi rodičovského sdružení došlo k ostré výměně názorů, a učitel musej prohlásit, že k podobným útokům již nedojde.

Na škole druhého stupně v téžem městě v Durynsku ředitel dal odstranit ze třídy kříže. Tu ~~xx~~ žáci ^{polní letecký} sami ze svých úspor ~~si~~ koupili nový ^{lucu} a jej zavěsili. Ředitel školy jim vytýkal nesnášenlivost. Jeden z žádků povstal: "To není pravda, naprostá většina žáků chce mít ve třídě kříž" - Takové věci patří do ložnice a ne do třídy." * "Chceme mít kříž před očima i při studiu hrozi za obranu náboženství vyloučení ze studia a snad i žalař.

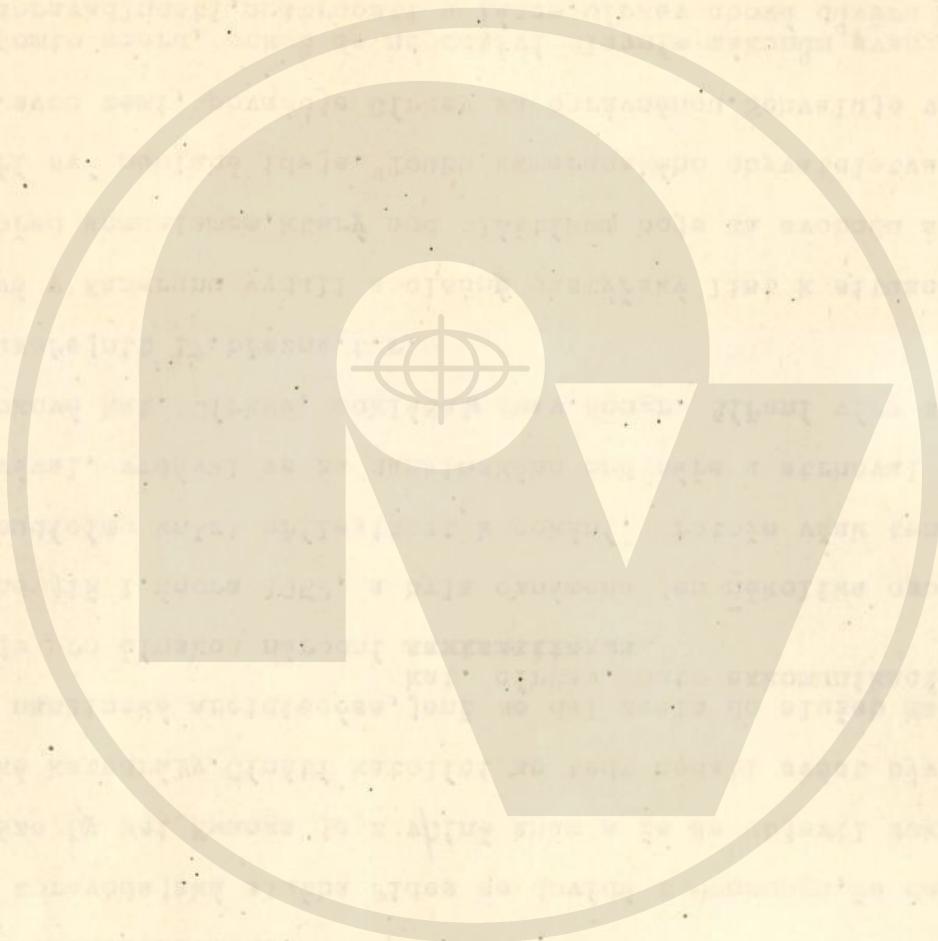
R. 1952 se konal v Berlíně kat. sjezd. Autobusy, zvláštní vlaky a letadly přijelo na něj 20.000 katolíků ze západního pásmu. Východodenně četí katolíci neměli nic k dispozici: zvláštní vlaky byly zakázány, nikdo si nebyl jist, zda nocleh ^{článku} projde všemi kontrolami, zda najde ~~xíkta xx~~ ^{Příšlo} jich více než 100.000.

Náboženský život ve východním Německu tedy kvete. Ale ne díky lidovědemokratickému režimu, nýbrž přes všechna nepřímá, ale zato tím zálučnější a nebezpečnější pronásledování.

Misijní zpravodajská služba Fides se dovídá z Hongkongu, že dekret exkomunikace kněze Ly Wei Kwanga je z výšiny znám a že se objevil dokonce na bráni nankinské katedrály. Čínskí katolíci se tedy nedali svést bývalým generálním vikářem nankinské arcidiecéze, jenž se dal zcela do služeb Mao Tse Tungových kat. církve. Touto exkomunikací a pracuje pro čínskou národní ~~xx~~ byl odkázán Ly pohroženo již 1. února 1952, a byla oznámena jen několika osobám, aby se tak dala bloudícímu knězi příležitost k pokání. Protože však tento ve svém omylu vytrvával, vydával se za nankinského ordináře a strhoval s sebou věřící do pokrovové kat. Církve, pokládal Posv. Kongr. Síření víry za nutné, dekret uveřejnit 17. března. t.r.

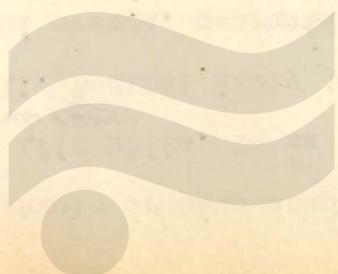
Biskupové v Kamerunu vydali společný pastýřský list k situaci v zemi. Zvl. varují před komunismem, který pod pláštíkem boje za svobodu a nezávislost země šíří své neblahé ideje. "Touhu kamerunského obyvatelstva soraovat nezávisle svou zemi, považuje Církev za oprávněnou. Schvaluje všechny iniciativy v tomto směru, pokud se neprotiví Hlavním zákonům evangelia totiž pravdě, spravedlnosti, opatrnosti a lásce. Církev chová důvěru ke každému. Katolík však musí dovést posuzovat politické strany podle zásad svého náboženství; nikdy nesmí podporovat ty politické strany, jež hlásají nenávist a násilí, které vyznávají materialismus a bezbožectví". Závěrem svého pastýřského listu kamerunští biskupové připomínají slova, jimiž komunismus odsoudili římské panežové. Těm, kdo ještě neopohlédli tvář komunismu má

být výstrahou smutný osud jenž stihl Čínu, Koreu a Vietnam v posledních letech.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

okamžitý *zde*
 --Dobrý pastýř - pro kněze: zprávy z domova a domovua řeč sv. Otce o umění.

Zprávy:

V těchto dnech Vat^y stát vydal pamětní pošt. známky k 12setletému výročí smrti sv. Bonifáce, jenž byl umučen r. 754 v zemi Frýsů. Známky představují apoštola Německa, jak drží knihu na srdci, probodeném dýkou; níže je zobrazeno opatství ve Fuldě, jím založené r. 744.

Nejbližší rozhlasová posležtví Sv. Otce budou: tuto neděli věřícím v jižní Rodesii u příležitosti ustavení círk. hierarchie s metropolitním sídlem v Salisbury. --Ve čtvrtek 28.IV. Sv. Otec zakončí svým rozhlasovým poselstvím II. euchar. kongres v Costa Rica, který se tam koná v hlavním městě San José za předsednictví kardinála legáta Karla Maria della Tore.

Vláda státu Honduras ve střední Americe nedovolila, aby se na jejím území konal sjezd mládeže kom. zaměření, jak to už před tím učinilo Chile a Brazílie. Rovněž i činnost komunistů je v Honduras zakázána zákonem.

mezinárodní
LII. kongres esperantistů se bude konati v Rio de Janeiro současně s Mezinárodním euchar. kongresem. Na programu jsou náboženské obřady s kázáním v esperantu.

zahraniční
 Z Australie hlásí naše krajanka, kterak tam kněží káží na ulicích: v jedné ruce kříž a v druhé austral. vlajku. Jsou to bojovníci, kteří varují lid před dáslem nevěry a materialist. komunismu - tak píše *ukázka emigrantu*.

Zprávy z domova: V olom. arcidiecesi vyšlo nové vydání zpěvníku: "Boží cesta." Toto vydání není zdokonaleno, nýbrž spíše znetvořeno. Velmi bolestně se mnohých dotýká, že některé písni jsou tam zkomoleny, sloky vynechány na př. v písni: "Boha my chceme. Papež, hymna, kterou lidé tak nadšeně zpívají, je ~~zde~~ zcela oponuta. Modlitby jsou téměř úplně vynechány. Z listní zůstaly jen loretánské. I v tom se jeví neblahý zásah totalit. nevěreckého režimu ve sféru náboženského svědomí.

l' Osserv. R. vzpomíná životního jubilea našeho biskupa Dr Trochty. V článku byl načrtnut profil bisk. Trochty, který končí takto: "Dalo se předvídat, že osobnost takového formátu musela být brzy vyloučena. Msgr. Trochta byl odsouzen. Slavný vězen z Dachau byl lidu představen jako viník a zločinec. Lid však dávno ví, že nepřemožitelný borec víry je dobrý pastýř, který ochotně dává život svůj za ovce své. Dnes onen lid trpělivě čeká a modlí se za návrat svobody. Své prosby a modlitby vysílá i za svého pastýře v okovech. Tak končí svůj vzpomínkový článek o biskupu Trochtovi dnešní *l' Osserv. R.*

Vzakz našim kněžím. Jako nás naplňuje obdivem věrnost a stálost mnohých našich kněží, tak zas naše prosby jsou k Bohu vysílány za některé slabé, aby nepřizvukovali bezbožecnému režimu.

Sv. Otec o umění středověkého Mistra Fra Angelico.

Včera byla otevřena výstava děl fra Angelica u příležitosti pět set letého výročí ~~úmrtí~~ jeho smrti. Je umístěna v loggiích Raffaelových. Sám papež Pius XII. výstavu ~~zahajil~~^{obrazil} příležitostným proslovem.

Podáme nejprve životopisná data slavného renesančního malíře, předchůdce Perugginho a Raffaela. Fra Angelico, vlastní jménem Quido/lino/ se narodil r. 1387 ve Vicchio, kraji florentském. Vstoupil k dominikánům přísné observance ve Fiesole a přijal jméno fra Giovanni, k němuž jeho ctitelé připojili přívlastek Angel.. ~~a fortissimov~~ hold jeho svatosti a nebeské krásy jeho maleb. V Římě byl r. 1447; mezi tím zobrazen některé fresky na dómu v Orvietto. Zemřel r. 1455 a byl pochován v chrámu P. Marie sopra Minerva.^{Pausa} Těšil se přízni papežů Evžena IV. a Mikuláše V., který mu dal zhotoviti v onom chrámu náhrobek s nápisem: Non mihi laus sicut Appeles. Nebyl jsém jako Appeles-avšak v tom je má chvála, že jsem dal Tobě Kriste, co ~~esme, e~~ jsem získal."

Hlavní díla Fra Ang. jsou fresky v konventě sv. Marka ve Florencii, kaple nejsv. svátosti ve Vatikánu a kaple Mikuláše V. tamtéž. Tam je nyní vystavováno 56 jeho děl, z nichž nejznámější jsou: Zvěstování, Poslední soud, Zasnoubení Panny Marie, Madona s dítětem, Korunování P. Marie, -trním korunování a pohřeb Kristův, pokusení sv. Antonína, ~~setkání~~ setkání sv. Dominika se sv. Františkem..

Ve svém včerejším proslovu Sv. Otec ~~vyzvedl~~ náboženské a lidské poselství fra Ang.. Dále zval dnešní umělce k vyššímu pojetí uměleckého povolání. Vzdal svůj obdiv geniu fra Ang. slovy: "Vystoupil na nejvyšší mety umění, svou inspiraci povznesl k vrcholkům víry a svým štětcem hlásal své poselství hlučoce náboženské a lidské současným i budoucím generacím, které budou vždy zahledeny v mystické vise, kde krása a harmonie se povznášejí nad vrcholky lidského a otvírají skulinu nebe."

Na to Sv. Otec poukázal na charakteristické rysy umění fra Ang. ~~je jedinec~~^{Jedná se} chtěl vštípit pravdy víry a to tím, že přesvědčoval duchy

val duchy silou krásy. ~~Dal~~^{Jeho} chtěl taktéž přivésti věřící k pěstění ~~středověkých~~ křesťanských ctností; proto představoval půvabné příklady k následování. Právě tím se stalo jeho dílo nepomíjejícím poselstvím živého křestanství. Bylo tak vysoce lidské, poněvadž bylo založeno na lidstvo přetvářející náboženské moci.

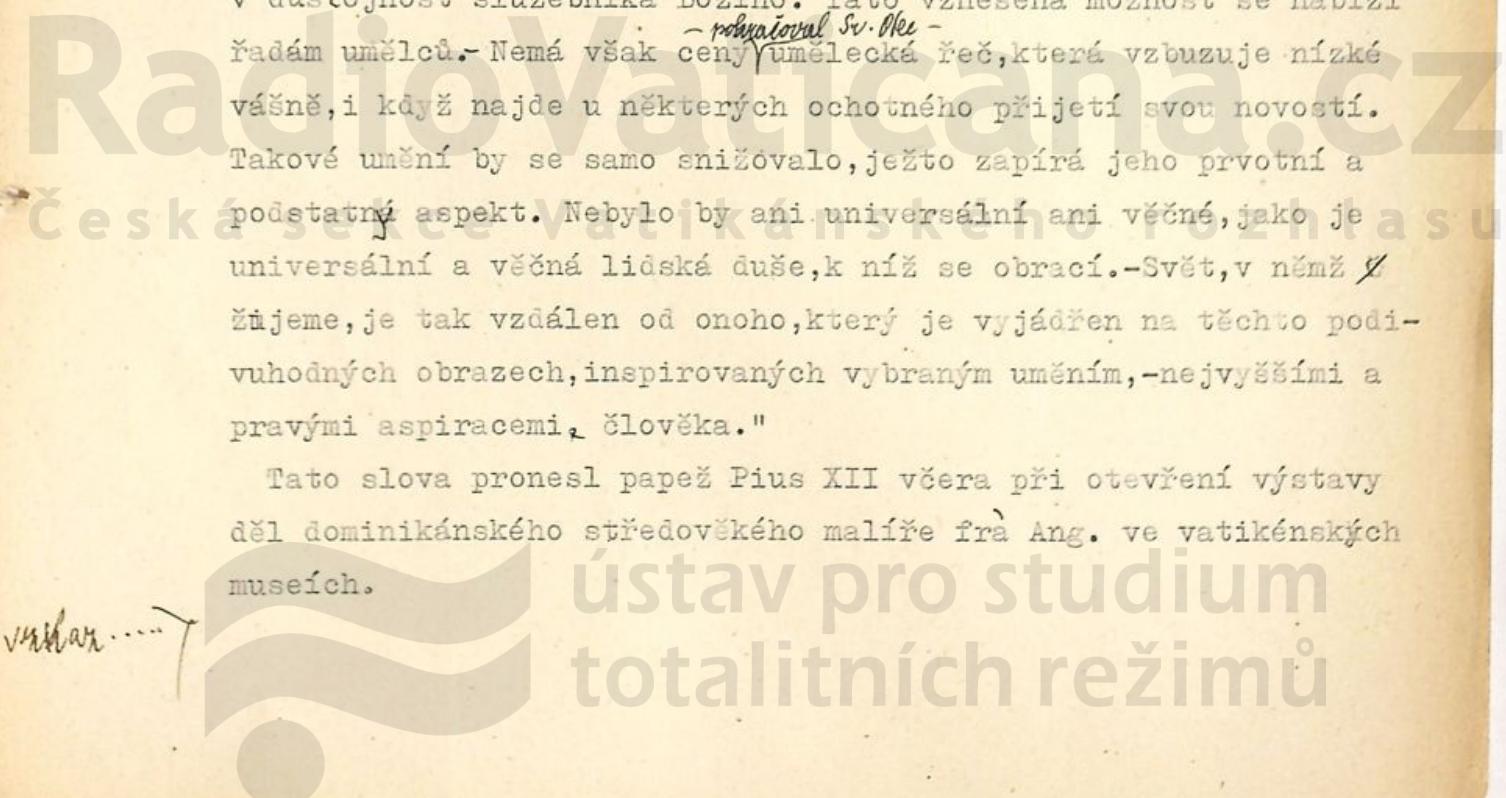
~~Nabídka~~
Každý člověk přichází ve styk s Bohem a jeho tajemstvím; stává se podobným jeho svatosti, kráse a blaženosti. - člověkem podle původních úmyslů stvořitelových. Fra Ang. vytváří typ člověka, jaký má být, podobného andělům: vyrovnaného, jasného a dokonalého. Tento vzor člověka a křestana je tak vzácný v lidském životě; je však pro každého ideálem, zvoucím k následování. Onen sladký, blažený svět ~~český~~ může začít ve skrytu duší; a těm jej náš umělec předkládá a zve je, aby doň vešly. V té výzvě spodní po selství fra Angelikova díla."

Na to Sv. Otec se obrací k dnešnímu umění. Připouští, že jeho přímé poslání nemusí být etické a náboženské. Avšak estetická řeč lidského ducha, jakožto výraz a zrcadlení ~~zplně~~ pravdy, je svatá a náboženská. Tlumočí totiž dílo Boží. Bude-li umění svým námětem a účelem podobném omoumu fra Angelica, povznese se v důstojnost služebníka Božího. Tato vzděšená možnost se nabízí řadám umělců. - ~~pohajoval~~ ^{Sv. Otec} Nemá však ceny umělecká řeč, která vzbuzuje nízké vášně, i když najde u některých ochotného přijetí svou novostí. Takové umění by se samo snižovalo, ježto zapírá jeho první a podstatný aspekt. Nebylo by ani univerzální ani věčné, jako je univerzální a věčná lidská duše, k níž se obrací. - Svět, v němž žijeme, je tak vzdálen od onoho, který je vyjádřen na těchto podivuhodných obrazech, inspirovaných vybraným uměním, - nejvyššími a pravými aspiracemi člověka."

Tato slova pronesl papež Pius XII včera při otevření výstavy děl dominikánského středověkého malíře fra Ang. ve vatikánských museích.

22. IV. u příležitosti
obnovení výstavy obrazů
fra Angelica p. S. T.
přinášíme k jednu
výsledku výstavy.

~~Nabídka~~

výstava....

Dnešní náš pořad věnujeme svátku pražského biskupa a mučedníka sv.Vojtěcha.
vám přečteme hl. části

Po zprávách z kat. světa ~~xxix~~^{xxxi} studie prof.Fr.Dvorníka

Jako vždy ve středu, v pátek a v neděli, ~~je~~^{je} ~~nes~~^{nes} v boledne sv.Otec Pius XII.

~~římské~~

pozdravil s okna své soukromé pracovny/poutníky a turisty, kteří se shromáž
dili na svatopetrském náměstí, aby přijali jeho apoštolské požehnání.

V neděli ráno udělí sv.Otec zvláštní slavnostní audienci členům Papežské
akademie věd. K svým vznešeným hostům, neslavnějším to mužům vědy západní-
ho světa, sv.Otec ~~Otec~~ pronese příležitostnou alocuci. Pap. akademie věd
pořádá počínaje pondělím svůj studijní týden na téma: "Problém mikroelementů
a jejich funkce v životě roztlin i živočichů".

V kostele Al Gesu v Římě se konaly ~~zádušní~~^{dnešní} bohoslužby za španělského jezuitu
P.Petra Leturiu, profesora, děkana a zakladatele fakulty církevních dějin
při papežské universitě Gregoriáně. P.Leturia proslul především svými spisy
a studiemi o zakladateli svého řádu sv.Ignáci z Loyoly.

V Bandungu v Indonésii zasedají státníci 30 zemí Asie a Afriky, zastupující
snad polovinu obyvatelstva zeměkoule. Kromě problémů kolonialismu a podmlu-
ví se i o nebezpečích míru. Jasně bylo poukázáno na novodobý komunistický
kolonialismus a na nebezpečí, jež tato bezbožecká ideologie může mít na
další vývoj ~~celého světa~~^{zastoupených zemí}. Všichni si jistě přejí, aby tato konference
znamenala nový ~~útok~~^{krok} průmyslový a technický ~~svobodě~~^{prosperitati} oněch národů, přejí
si též aby všem ukázala nutnost triumfu království milosti v pravé svobodě

Německá zpr.služba KNA přináší slova zástupce min.předsedy Nuschke, že smír
~~(při vystoupení sv. liturgie Greifswalde)~~ mezi komunismem a křesťanstvím není možný. Ministr Nuschke též dodal, že
prozatím stále přece jen třeba hledat styčné body mezi obojím životním
názorem, a to především co do otázky socialní a v řešení problému míru.

Biskup z Akry na Zlatonosném pobřeží v Africe Mgr. Bowers prohlásil, že
pro katolíky rasový problém neexistuje. V jeho misii pracuje svorně 50 kně-
ží, 7 je černé pleti. Některí bílí misionáři se těší velké vážnosti i ve
veřejném životě. Diecéze Akra má rozlohu km, z milionu 300.000 obyv.
je 43.000 katolíků.

7.kvetna se bude konat v městě Newark ve státě N.J. velká, manifestače Modré
armády P.Marie Fatimské. ~~členů~~^{Tento} této mírumilovná armáda ~~je~~^{se} asi 5 mil. v 33
státech. Všichni se modlí denně růženec a konají pokání aby vyprosili obrá-
cení Ruska a mír ve světě. Armáda udeluje každý rok zvl. odměnu za vynikají-
cí službu k dosažení vítězství nad komunismem a světového míru. Letošní
odměna bude udělena protugalskému premiéru Salazarovi.

+ --Nedělní zvony--Duch pro mluvu:Dobrý pastýř

Zprávy:

Jako každoročně i letos na svátek sv. Jiří, patrona mezinárodního skautingu, byly uspořádány srazy skautů v jednotlivých ~~zdejších~~ krajích Italie ~~a církevní~~ i stavovské oslavě. V Miláně na př. celebroval mši sv. pro skauty z Lombardie arc. Msgre Montini, jenž se pak odbral do jejich hlavního stanu.

Svaz křesť. dělníků ital., slaví letos 10 let svého formálního ustavení. Proto papež Pius XII. přijme zas poprvé v audienci velké zástupy a pronese k nim příležitostnou řeč. Bude to 1.V. po poledni a to na náměstí svatopetrském, poněvadž audience se zúčastní as 100000 dělníků. z celé Italie. Při té příležitosti jednotlivé provinční Svazy odevzdají ~~své~~ symbolické dary-plody své práce-průmyslové i zemědělské a to jednak na důkaz oddanosti společnému Otci a ^{Tesu} na důkaz bratrské solidarity, neboť ~~svoj~~ Otec jimi podělí ty dělníky, kteří žijí v nedostatku.

Právě vyšla Acta Apostolicae Sedis - úřední orgán vatikánský. Do-vidáme se tam o 2 zajímavých novinkách. Rubriky pro recitování breviáře budou zjednodušeny a to od 1.I. 56. Zatím ještě liturgická komise pracuje na návrzích, které biskupové podali Sv. Otci. 2./ ~~Acta~~ ^{Acta} ~~Acta~~ ^{Acta} je uvěřejněno breve, jímž se chrám P. Marie Růžen-

cové ve Fatimě povyšuje na basiliku.
Svaz katol. nemocnic v Kanadě uveřejnil v jazyku anglickém i francouzském morální kodex pro lékařský, ošetřovací a správní personál nemocnic. Kodex obsahuje směrnice pro lékařské a chirurgické léčení, dále o použití léků, jak zacházeti s duševně chorými a jak poskytnouti nemocným duchovní pomoc.

P. Gorre celebroval mši sv. právě ve franz. létadle právě nad horským pohořím Tademait v Alžírsku.

Dne 30.4. odcestují z Antverp první 3 kněží do Latin. Ameriky. Jsou to první plody latinské koleje, která se ustavila v Lonani lon. r. 1954, aby přispěla Jižní Amerikce, kde je velký nedostatek kněží. Na 4.174 obyvatele připadá 1 kněz, zatím co v Belgii 1 kněz připadá na 569 obyvatel.

Duch promluvu: o dobrém pastýři.

Dr př! Minulé neděle bylo v Římě blahořečení 56 čínských mučedníků-kněží i laiků-. Noviny o nich referovali pod titulem: "Obětovaní pastýři - oběti uprostřed stádce.Několik dní po té tý tež noviny psaly o našem biskupu Dr Trochtovi takto:"Obviněný, od souzené bezbozeckým nežimem:věřící však vědí, že byl dobrým pastýřem,který dává život svůj za ovce své".-

Vy víte dobrě,kolik bylo v dějinách takových dobrých pastýřů, kteří kteří vskutku položili život svůj za ovce své.Ovčince jsou zbrocený krvi pastýřů,pastviny rumění krvácejícími ranami pastýřů;země je posvěcena mrtvolami pastýřů.

Všichni tito šli ve šlépějích toho, který se nazval Dobrým pastýřem-Ježíšem Kristem.Svým výkupným dílem,svou smrtí na kříži to nejlépe projevil.A to vše k vůli nám.-"Byli jste jako ovce bloudící,ale nyní jste se obrátili ku pastýři a biskupu t.j. strážci-svých duší!"-volá sv. Petr,první nejvyšší pastýř stádce Krista.Splnilo se,co už Hospodin sliboval v St. Zákoně u Exech. proroka:"Ustanovím nad vámi jediného pastýře,který vás bude pásti."

Kristus Pán v dnešní parabole říká o dobrém pastýři,rýsuje výstižnými rysy svůj vznešený a něžný profil. (Dnešní) 2^a neděle- po velikonočních je neděle dobrého pastýře.-"Já jsem pastýř dobrý - tak začíná - Dobrý pastýř dává život za ovce své.Nájemník jehož nejsou ovce vlastní,vida vlka ,opouští je a utíká;nezáleží mu na ovcích..-Já jsem pastýř dobrý-pokračuje Pán- znám své a znají mne moje. Mám ještě jiné ovce,které nejsou z tohoto ovčince;také ty musím přivésti a hlas můj slyšeti budou a bude jeden ovčinec a jeden pastýř.-Tak dobré tato slova chápal orientální lid,žijící na pastvinách.

Dobrý pastýř vede ovce po pastvinách dobrých,-zná své ovce a ony znají jeho,-konečně stráží je a dává život svůj za ovce své,když vlk lapá a rozhání ovce.. To je úkol dobrého pastýře. To jsou známky toho,jenž židí,spravuje stádce svéřené.Takové byli vždy dobrí pastýři,-dobrí kněží a biskupové,ustanovení prvním pastýřem,vyslaným od Boha.Znali své,chránili je a nasazovali za ně svůj život.

Lze je dobře rozeznati od pastýřů nepravých nájemníků, jimž nezáleží na ovcích. Nepojí je s nimi vřelá láska, nýbrž mzda a ~~te~~ vlastní prospěch. Ponechávají je vlkům na popas, utíkají, anebo dokonce jim je nadhánějí. — "Jaký to protiklad-volá sv. Augustin-Kéž dobrý Bůh nás osvítí, abychom nájemníky poznali a sami se jimi nestali!"

Pravého pastýře pojí s ovci s vřelá láska. Slova: znám své - jsou souznačná se slovy: miluji ~~je~~ své. Zná ~~x~~ své, ocenuje je, miluje ~~je~~ ^{Pán} jako své vlastnictví. To poznání a milování je účinné. Všem, které miluje, ~~Pán~~ vlévá svou milost a lásku, spojuje je se svým srdcem na přirozenou láskou. A tím vroucnější lásku jim vlévá, tím vroucněji ony ~~zav~~ jej milují. Ony poznávají svého pastýře jako dobrého, jediného pastýře svých duší. Je to poznání z lásky. "Znají mne moje" - je souznačné jako: milují mne. Vinou se ke mně jedinému v nerozlučné lásce a žádná zloba ~~ji~~ nezničí, neboť láska je silnější než smrt. Ta láska je magnetem nejvyšším dobrem; ona nás vede k nebi, k věčné spáse." /Sv. Aug./. - Znají mne moje, znají můj hlas, není jim cizí - to není jen řečnická ozdoba paraboly, to je skutečný fakt, vnitřní zážitek, zkušenost: znají mne moje.

Podobenství o d.p. není jen pro kněze. Především sice pro ně, aby nebyli nájemníky, aby znali své a milovali ty, které jim Pán svěřil. Parabola o d.p. je pro všechny věřící, ukazuje jakými mohou být, jaký má být jejich poměr ke Kristu, jich nejlepšímu pastýři.

Obraz Ježíše Krista ~~jak~~ kožto d.p. byl tak drahý křesťanům od prvních dob. Scény s postavou d.p. byly v křesťanském umění toli-krát znázorňovány už od katakomb. ~~Byl to~~ ~~d.p.~~ jedem z nejoblíbenějších námětů starokřesťanského umění ~~byl~~ jak tóny své písatalky láká své ovečky aneb nese jednotlivé na svých ramenou. Před těmito obrazy v katakombách - tedy u hrobů mučedníků - byla konána bohoslužba a koná se dosud. A tu věřící takřka cítí, jak Pán shromašduje své a vede je po žirných duchovních pastvách.

Božský pastýř ustanovil místo sebe pastýře jiné. Pastýřský úřad zůstává v Církvi dál a stále. Kolik biskupů, kolik dobrých kněží, kolik dobrých pastýřů. Právem pohlížíte na své biskupy, uvězněné nebo odstraněné jako na své dobré pastýře. Jich osud to potvrzuje. ~~Jejíčka/páštka/pečení//~~

Jejich násilně odloučení od stádce rovná se jakoby smrti.

Byli by (ji) ochotni podstoupit, kdyby bylo třeba.

A ~~ťerec~~^{tak} nejste bez pastýřů. Hledíte na ně kdes daleko držené, s úctou a láskou, a připomínáte si jejich poslední slova, jejich pokyny a výslovy. A ~~ťím~~^{tak} jste věrní božskému pastýři.

A kdybyste byli zbaveni všech biskupů a kněží, přece vám zůstane ten, který dnešní podobenství proslovil, vždyť slíbil: "Já jsem s vámi po všechny dny!" Sílí a těší vás láskou a milostí. Obratě se proto celým srdcem k pastýři a biskupu svých duší, s podobnou důvěrou jako starozákonného muže Božího, který v žalmu 22. vyslovil, vyzpíval svou důvěru a oddanost Hospodinu. Náš mistr ~~Ad~~ Dvořák označil žalm zhudebnil. Znáte dobře ~~ta~~ biblickou písničku: "Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatku. Před pastvách zelených pase mne; k vodám tichým mne přivodí. Duši moi občesuje; vodi mne po stezkách spravedlnosti pro jméno své." - Byť se dostalo jítí přes údolí smrti, nebudu se bát zlého. Nebo Ty se mnou jsi. A prut tvůj a hůl tvá, tot mne potěšuje."

Nesmíme ovšem zapomínati ani na onen stesk, na ono přání Ježíšovo, jímž skončil svou parabolu: "Mám ještě jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince; také ty musím přivést a hlas můj slyšeti budou." Aby Církev vzrůstala, aby ovčinec Kristův pod vedením božského pastýře se stále šířil - to budiž úsilovnou snahou všech, kdo okoušeji požehnání rodiny Boží, ~~sílu~~^{úry} a lásky pastýře pastýřů.

I to, co leží za ohradou vlastní nepatrné pastviny, má být předmětem našich sjednocovacích snah. To také můžete mít na zřeteli ~~v~~ za železnou ohradou. Tolik kolísajících a padlých je kolem vás. Snad čekají na někoho, kdo je pozvedne, povzbudí a pozve, aby všichni vyzlobili milosrdenství dobrého pastýře, jak to hlásá římskokatolický dnešní neděle: Milosrdenství Páně plná je země, Aleluja.

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešní čtvrtodine, po obvyklých zprávách z kat. světa uslyšíte komentář: "Svatý Otec Pius XII. k členům Papežské akademie věd."

Svatý Otec Pius XII. udělil dnes ráno slavnostní audienci členům papežské akademie věd a těm vědcům, kteří budou přítomni v studijním týdnu pořádaném papežskou akademii. Předmětem studia budou t.zv. mikroelementy, t.j. ty chemické prvky - jako iodum, draslík atd., které se vyskytují v nepatrém možství, a přecemají nesmírný význam na zdárný vývoj jak rostlin tak i živočichů (opět v odkazování v první výzdobě).

K svým učeným hostům pronesl sv. Otec delší alocuci, pak udělil všem své apoštolské požehnání, a nakonec pozdravil osobně každého z přítomných jak akademiků tak i ostatních vědců. Dříve než si všimneme blíže alocuce Pia XII., povíme si něco o Papežské akademii.

Papežská akademie věd je nejstarší vědeckou společností v celé Evropě. R. 1603 člen bohaté římské rodiny Frederico Cesi svolal své učené přátele v Společně nejen/ jakýsi kroužek; kde disutovalo o přírodních vědách, nýbrž usilovali je přivést v soulad s filosofií, s praktickým životem. "Stvořenými věcmi se přiblížit k jejich Stvořiteli, to je náš cíl", píše zakladatel a první předseda Cesi. Ve znaku měli bystrozrakého rysa, odtud lat. název Lynceorum Academia.

Jedním z členů Akademie, jejímž protektorem byl papež, byl i Galileo Galilei. Akademie se stala slavnou v celé Evropě, bohužel smrtí Cesioho upadla; později papež Benito XIV. ji obnovil jako Academiam novarum rysum, ale s malým úspěchem, protože liberalismus sířící se za jeho pontifikátu považoval víru s vědu za neslučitelné. Za zakladatele pap. Akademie v dnešní formě můžeme považovat Pieta XI. Ten vydal 28. října 1936 motu proprio "In multis solaciis" dal Akademii nové stanovy, jmenoval prvých jejích 70 členů. "Věda, jež je pravé poznání myslí neodporuje pravdám víry", čteme v jmenovaném motu proprio. S jedné strany dějiny ukazují, že římské papežové ano i sama Církev podporovala vždy/bádání učenců, a to též ve vědách zvaných experimentálních; - s druhé strany tyto vědy ochotně razily cestu k zajištění pokladu nebeské pravdy, svěřené Církvi. Víra a věda nejen že se od sebe nemohou líšit, učil Vat. koncil,

nýbrž naopak si navzájem pomáhají; rozum odhaluje základní pravdy víry, a osvícený světlem víry vzdělává vědu o Bohu; víra zase osvobozuje rozum od omylů, a chrání před nimi, a jej obohacuje novým mnohostranným poznáním.

Tato slova se stala jakoby heslem akademie: věda a víra patří k sobě. A ve shodě s tímto heslem jsou voleni a jmenováni akademiké ^{ci}. Pocházejí ze všech národů, ze všech oborů přírodních věd, k rozličným náboženským vyznáním: všichni společně hájí, že věda vede k Bohu. Akademie má členy rádné, nadpočetné, mezi tyto patří ředitel pap. hvězdárny, prefekt tajného vat. archivu, vatikánské knihovny a ředitel lateránského etnologického musea - dále členy čestné - tímto čestným členem byl před lety kard. Eugenio Pacelli, dnešní papež Pius XII., a konečně členy korespondující; mezi korespondující členy Pap. akademie před její reformou r. 1936 patřil i ^{od r. 1929} profesor na radio logickém ústavě Frant. Běhounek. Rádným členem byl na př. Alex Carell, biolog a lékař, vynálezce Vilém Marconi, biolog Max Planck; profesor fysiologie na německé universitě v Praze Tschermak-Seysenegg, fysik lord Rutherford of Nelson, vynálezce penicilinu Sir Alexander Fleming. Z žijících členů jistě známe Emila Piccarda, biologa a rektora Kat. university v Miláně františkána P. Gemelliho. Práve min. týden jmenoval sv. Otec 14 nových akademiků: 3 jsou

Němci, 3 Švýcaři, 2 Francouzi, 1 Ir, 2 Kanaďan, 1 Fin, Uruquajec a Američan; 3 jsou lékaři, ^{po domu} matematikové, 2 fysikové, biologové, chemikové a 1 astrolog.

Jistě jeným zde nejsou všechni, mezi následující členy a vyznáním - Absolventi, dr. Niehans, který si považoval za největší štěstí v životě, že směl ošetřovat sv. Otce za jeho nemoci min. roku a letos, a fysik Louis de Böglie z Paříže.

Jako téměř všechny učené akademie i Papežská akademie se schází jen vyjimečně

Alež: Jsou ve vzájemném styku prostřednictvím stáleho sekretariátu u sv. Stolice. ^{Upravil: Sekretář sv. Stolice je kardinál prof. Pietro Salviucci.}

P slední zasedání se konalo o rakovině; příští týden, jak jsme řekli, o ^{oněch} významu a funkci některých chem. ^{určit} organismů. ^{lze říct, že všechny muži v organismu; lze říct, že všechny muži v organismu}

Účastníky tohoto zasedání sv. Otec Pius XII. přijal v slavnostní audienci:

"Vítáme vás, páновé, členové papěžské akademie věd, v tomto našem domě, jehož brány byly vždy dokořán otevřeny mužům umění věd. Váš život je zasvěcen studiu přírodních jevů, a tak vám dovoluje den co den pozorovat zblízka a

vysvětlovat ta údivná ^{lopatky} věci, jež Nejvyšší uložil do podstaty věcí. Stvořený svět je zjevení moudrosti a dobrivosti Boží, protože všechny veci od ~~Božího~~ přijaly ^{bytí} a vyzařují jeho velikost. Každé jsoucno je jakoby Boží slovo, nesoucí v sobě znamení jakési základní abecedy; ^{nebo vlasti} totíž ony přirozené a obecně platné zákony odvozené ze zákonů a z harmonie[!] ještě vyšších. Jejich šíři a vlastnosti samého Boha hledí ve věcech odhalit lidská mysl. ^{Dílo} "Stvoření jsou slova pravdy, jež samy v sobě neobsahují protiv ani nejasnosti. Vždy spolu souvisejí, i když je ^{nauč} casto těžké pochopit je pro jejich hloubku; vždy však odpovídají vyšším požadavkům rozumu. Příroda se před vám otevírá jako tajemná ale i úžasná kniha, jež chce být přelistovana stránku za stránkou, čtena po pořádku, čtena s tohoto pokračovat dál, tak aby každý krok vpřed znamenal pokračování předešlého, jež opravoval, a tak postupoval bez ustání k světu vždy hlubšího pochopení."

To je poslání vědců, mají odhalovat úmysly Boží, ^{upřísněně} vykládat knihu ^{přesnely} pravdy, vysvětlovat její obsah a cinit závěry užitečné pro obecné blaho. K tomuto úkolu vyzýval sv. Otec především přítomné akademiky, aby vždy vědu spojoval s praktickým denním životem, aby z ní restili ~~ne~~ životnímu názoru a správným pohledu na svět a na život, nespokojujíc se jen s tím co vidí a zachycuje ^{dovolit vyučovat} ^{pravdu. Nejde} v přírodě. Jste vykladači přírody, (buďte však i učiteli, kteří ukazují svým bratřím zázraky rozseté ve vesmíru; vy je vidíte ^{Lépe} než ostatní) jakoby shrnutý v jedné knize. Většina lidí se nemůže oddat rozjímání přírody; ze smysly ověřitelných jevů si odnášení jen povrchní dojmy. Naproti tomu vy, kteří hledíte proniknout dílo stvoření, stáváte se učiteli dychtivými zvěstovat krásu, moc a dokonalost v ^{pravdu} skrytou, a dát ji okoušet i druhým. Učte je dívat se kolem sebe, chápat a milovat stvořený svět, tak aby podiv nad tak velkými divy přivedl lidi na kolena a pozval jejich mysl kdy se klaní Stvořiteli a Původci. Nezoronevěřte se nikdy této vznešeným myšlenkám, této nadejím. Běda tem, kdo nesprávně předkládanou vědu svádějí lidí z ^{pravdy} cesty spásy. Tito lidé jsou jako kameny, jež ^{plní} ^{zde} vhodila na cestu jíž krají lidské pokolení. ~~jsou~~ ^{jsou} překážky, na něž naráží rozum při hledání pravdy.

Máte v rukou mocný nástroj, abyste činili dobro. Buďte si vědomi nevypověditelných radostí, jež vásobíte druhým, když před nimi odhalujete tajemství

přírody a je učíte chápáat její skrytý soulad. Srdce i oči vašich posluchačů
visí na vašich slovech a jsou ochotni s vámi zazpívat jeden hymnus chvály
a díku Bohu Stvořiteli."

(dnes v poledne)
Svatý Otec Pius XIII. pozdravil s okna své soukromé pracovny římské poutníky
a turisty, kteří se shromáždili na svatopetrském nádvoří. Svatý Otec setrval
nakonec udělil všem ~~toho den pro všechny křesťany~~ své apoštolské požehnání. (Přítomný
několik minut u okna a ~~zdejší~~) sv. Otci.
ných bylo více než 50.000, pocházeli téměř ze všech západních států. Počet-
ná byla skuína člen sdržení křest, it. dělníků, které právě koná v Rímě svůj
sjezd. Tento sjezd bude zakončen 1. května mohutnou manifestací věrnosti.

V Paříži se konalo výroční zasedání mezin. sdružení Chórových zpěváčků.

Zasedání minulého roku se konalo právě před rokem v Rímě.

kard Roques, varovali avé
Arcibiskup z ~~Rennes~~ a biskup z Angers Msgr. Chappouie ~~xxxx~~ dicesány
před nebezpečím indiferentismu a neposlušnosti vůči Církvi. Jen kat. Církev
dovede vyřešit problem výchovy lidské společnosti, ~~první cíle, další zálež.~~ a to svou moudrostí,
rovnováhou a souladem vnitřníh.

Na hoře Sinai, na místě kde podle zbožné tradice Bůh dal Mojžíšovi desatero
sloužil P. Krebs mši svatou. P. Krebs je druhý lat. kněz, který na ~~tom místě~~
sloužil za posl. 1500 let mši svatou. protože hora Sinai je majetkem r. trav. Car
Město a kanton Ženeva, kde kdysi Kalvíń kázal reformaci má dnes stejný počet
katolíků jako protestantů: 100.000 protestantů a 91. katolíků.

Katolické školy ve Spojených státech severoamrických navštěvuje více než
4 miliony žáků a studentů. Očekává se, že za 10 let jich bude 5 milionů.

v. s. A. nov. Katolické školy tedy stojí před dvojím velkým problémem: školní budovy ~~u~~ institutum a vhodné učitele a profesory.

Poslychače důstojné pány upozorňujeme na významný dekret Rosv. Kongregace
universit. bull. o sl. bce a. kde obřadů, jimž se z jednodušší rubriky breviaře a mše svaté. Doslovny text
pondělním dekretu můžete vyslechnout v našem latinském vysílání, počínaje příštím
pondělím ráno, deset minut před devátou. Program je opakován v pondělí odp.
o tři čtvrtiny na šest večer, a výterý o čtvrt na jedenáct rovněž večer.
Upozornete na tato naše latinská vysílání své známé, kněze.

~~U~~-Cesmrnice S.Otce o pravé vědě.

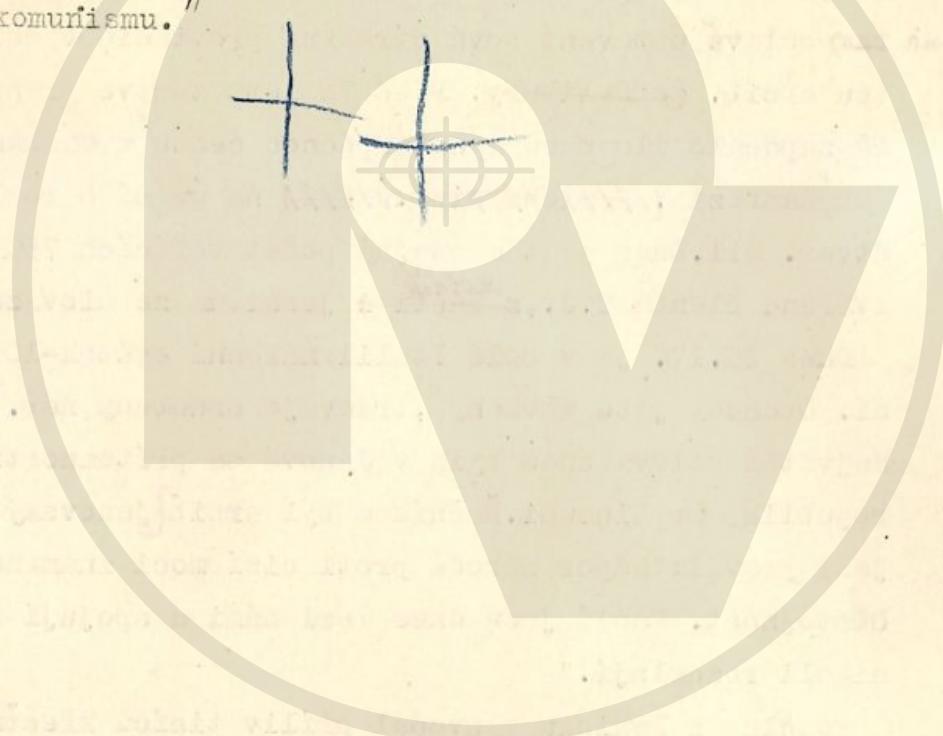
Zprávy:

Včera Sv. Otec pronesl rozhl. poselství věřícím jižní Rodesie, kteří byli shromážděni se svými pastýři v ~~Salisbury~~^{místk}.~~Byla~~
~~na tam~~ oslavě ustavení nové církevní provincie v čele s metropolitou arcib. ~~ze~~ ^x Salibury. Před 70 lety terpve prvních 11 misionářů započalo dlouhou a nebezpečnou cestu z Grahamstown na jihu až ^K Zambezi (~~Afrika/asijská~~) na území o rozloze 750.000 štver. mil. Dnes je tam stejný počet věřících 750.000 misie je svěřena členům T.J., ~~eas~~^{místk} jesuitů ze slov.zemí.

Dnes 25.IV. je v celé Italii národní svátek-10 let osvobození. Obchody jsou zavřeny, tramvaje ozdobeny nár. trikolory. Největší oslava snad byla v Janově za přítomnosti presidenta republiky Dr Einaudi. Řečníkem byl arcib. janovský kard. Siri, jenž pravil: "Odpor národa proti cizí moci znamená jeho mravní důstojnost. Padlí jsou dnes mezi námi a spojují živé, ~~nikoléi~~ nikoli rozdělují."

Rozhlas z Pekingu vyzvedal příliv tisíců křesťanů ke bohoslužbám o velikonocích v hlavním městě. Tvrzení. Radio Pekinko o nábož. svobodě uvedl na pravou míru kard. Griffin ve Westmin. katedrále ~~posled~~^{nejprve} min. neděle. Pravil: "Neučinilo na nás žádného dojmu hlášení čín. rozhlasu o nábož. svobodě. Nedáme se tím oklamat. Jakákoliv ~~propaganda~~ svoboda nábož. v oněch zemích jest jen propaganda, která může zapůsobit na vzáhlé politiky, neznámé pravého stavu věcí. Nechť mluví fakta. Ve 144 diecesích, ~~ve některých~~ je Čína rozdělena, 7 biskupů bylo zprovozeno se světa a 5 jich je ještě v žaláři; 78 jich bylo prostě ze země vyhnáno... V r. 1949 bylo v Číně as 5.000 misionářů /3.000 kněží-2.000 SS a 500 bří/. Dnes tam zbylo 37 kněží, 26 SS a 3 čínští bří. Co se stalo s ostatními? 106 cizích kněží bylo zavražděno, ~~to = jist~~ jichž datum a místo smrti je nám známo. 198 kněží je ve vězení a to ~~jsou jen statusek~~ ^{jen} z 51 diecesí. V některých městech z důvodů polit. jsou povoleny někohoslužy, jinak však v celé zemi ~~(jsou) spochečné modlitby zakazany pod významem~~ Pravil kard. Griffin ve Westmin, katedrále.

Na kongresu zemědělců v Quatemale arc. Msgre Rossel Arelano prohlásil: Kalvarie, kterou přetrpěla naše vlast, pochází z dob diktatury, inspirované Credem zednářským. Tak po 70 let bylo zabráněno spasitelné práci Církve. Laicismus a protiklerikální liberalismus připravily terén komunismu."

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

O pravé vědě.

Po celé oblasti zemí, ujařmených komunismem, se ozývá jedno, jakoby osvobožující, okřídlené slovo: Věda, přírodní vědy, vědecký názor na svět. Tož po sýpoří ~~ma~~ nahradit náboženství, vysvětlit všechny záhadu ~~z~~^{užla}, zhamená blaho lidstva. Víte, že to není pravda, že to není ani pravá věda ona komunistická; ~~násob~~ je rovněž ujařmenou služkou ath. režimu, oplývající výmysly a padělky zcela podle kom. taktiky.

Co je pravá věda, jaký je její význam, jaké jsou její cíle, to vyjádřil ve včerejším proslovu papež Pius XII. při zahájení kongresu Papež. Akademie věd. Měl před sebou vědce světového jména, jen ze 14 nově jmenovaných je 7 nositelů Nobelovy ceny. Nejsou všichni katolíci, jsou to muži seriosní a vynikající. Před tak vzácným publikem, k němuž se přidružil i diplom. sbor a četní hosté, Sv. Otec ocenoval a chválil vědecké vynálezy jako prostředek k odhalování pravdy. Nejvyšší úkol vědců pak jest vést lidi k poznání velikosti a harmonie Božího stvoření.

Ve Vědecké allocuci papeže Pia XII. má věřící křestan vodítko, jak hledět na přírodu, na vynálezy všech oboru vědních a jak lidský duch je má chápát v celku jich organisače. Konečně také, jak opovržení hodné je zneužití vědy. Příroda jest jakoby Božím slovo. Každý jev přírodní je znaménkem, částí základní abecedy. Přírodní, universální zákony pak jsou odvozeny ze zákonů a harmonií ještě vyšších, v nichž je lidská mysl může odhalit celou plnost absolutna. Stvořený svět je zjevení Boží moudrosti a jeho dobroty. Od něho všechny věci obdržely své bytí a tím také zrcadlí Boží velikost. Vědcové vysvětlují díly, které Pán vtiskl ve skutečnost věcí. Nechme však mluviti Sv. Otce.:

Na to Pius XII pojednává o výsledcích jednotlivých věd: - astronomie, která se snaží vysvětlit původ hvězdné energie, neb geologie, která chce metodou radioaktivní zjistit stáří nerostů. Radiotechnice se podařilo vytvořit elektromagnetické vlny, jimiž jsou odhalovány poklady skryté v zemi. Genetika dále zjištěním určitých buněčných komplexů skýtá aspekty vitálních vloh.

Lidský duch však spěje k poznání vždy dokonalejšímu, - k jasnosti ještě větší. Experimentální věda, ~~systém~~ ^{vysvětlojící} jez se sakká, na smyslovém

poznání, vnější přírody, není s to rozřešit ony problemy.

Aby odhalila pravdu, která uniká smyslům, potřebuje světla. A tím světlem je filosofie, věda ~~zakonů, generálních, když~~ platných pro veškerou bytí. Ta přichází na pomoc lidskému duchu, který si žádá živé jednoty svého poznání, universální syntese svého myšlení. Onou jednotící silou je pak je filosofie - svou universálností, jasnou silou, sou hloubkou a svým absolutním charakterem.

Mezi filosofií a vědou přírodní -praví dále Sv. Otec - nasta-
tala bohužel od jisté doby rozluka. Povstala nikoli z přírody samé, nýbrž historickou nahodilostí a vlivem lidí, kteří neměli vždy dobré vůle nebo náležité kompetence. Jimi vykonstruované hypotesy se proto nyní také bortí. Tak třeba teorie mechanistic-
ká. Svět není jedním velkým strojem, složeným z nesčetných mal-
lých strojů, spojených ~~spolu~~ Na její místo nastupuje vědecký idealismus, který rozhodujícího činitele vidí v jednajících sub-
jektu.

Jen v stálém kontaktu s filosofií kritického realismu, kterou byla vždy filosofia perennis - vědy přírodní dopřejí k pohledu na svět, jenž uspokojí tužbý ducha po pravdě. Sv. Otec takto vynízí vědce k hledání souvislostí pomocí zdravé filo-
sofie:

Na konec nejvyšší učitel vyslovuje své běda nad těmi, kteří předkládají lidu falešnou vědu a tak jej odvádějí od pravé ~~cesty~~
cesty. - "Jsou jakoby kameny - praví - vržené v cestu lidskému pokole-
ní. Jsou překážkou, přes niž duchové klopýtají v hledání ~~pravdy~~
pravdy."

To byl obsah alocuče, ^{kterou} ~~Sv.~~ Otec včera proslovil k povolaným vědcům. Tím také naznačil všem lidem dobré vůle správnou cestu na poli vědy; - je v správném poměru, ve spojení vědy a víry.

ústav pro studium
totalitních režimů

--časovou úvahu o komun. a řešení mezinář. napjeté.

Zprávy:

Dnes ráno v paláci Vatikán posv. kongregace obřadů konala poradu, při níž kardinálové a prelati kongregace hovořili o procesu blahořeční těchto sluhů Božích: P. Damiána de Veuster, misionáře z kongr. Srdce Páně- Frant. CRUSATZ, kněze z kongregace misionářů Nep. Pany Marie, zabitého in odium fidei.---Dále byly podány zprávy o spisech P. Maxm. Kolbe, polského Minority a S. Marie de Incarnacione, reformátorky SS Betlemských.

Životp. data těchto kandidátů blahořečení: 1./ P. Daminán de Veuster naroz. 1840. v Tremeloo u Lovaně; ordinován na Honolu. 1873 vstoupil do nemocnice malomocných na ostrově Molokai, kde po 16 let vykonával charitativní činnost u malomocných a zemřel jako hrdina lásky 15. IV. 1889. -2./ P. Fr. CRUSATZ, naroz. v Seva ve Španělsku, 1831. Vstoupil do kongregace Synů Nep. P. Marie. Byl horlivým misionářem. Dával mnoho lid. misí v Španělsku. Byl zavražděn v mis. domě několika revolucionáři. --3./ P. Max. Kolb, polský minorita, Mar. v Lodzi r. 1894. Byl velkým cíttitelem P. Marie Nep. Založil u Warszawy město Niepokalanow, skončil v koncentračním táboře Osviecimi, kde působil svým slovem i příkladem jako apoštol lásky. Teprve nyní přichází úřední zpráva o smrti P. Mariána Schallera, emauzského benediktina z Prahy. Je v světě znám jako průkopník liturgického hnutí a jako překladatel Římského misionáře. Zemřel v 63 letech a je pochován na Vyšehradě.

Na Slovensku někteří kněží z duchovní zprávy jsou překládání, úřadem pro círk. záležitosti překládání daleko od svého působiště. Tak jsou trestáni zejména kněží, kteří se v přímyslových střediscích věnovali mládeži.

++

ústav pro studium
totalitních režimů

V čem je podstata kom.-V čem je řešení světov. konfliktu .

Kom. není politickou stranou, poněvadž ~~kyzy~~ přijde k moci, všechny jiné strany potlačí. Kom. není ani v prvé řadě hospodářský systém. Hospodářská stránka jest jen nástavba životní filosofie komunismu.

Klíč ke ~~mu.~~, k porozumění jeho projevů, počinů a úmyslů , je filosofie kom.^{Také}. Jejím otcem pak je Karel Marx. Každé dítě ví, a musí vědět tam u vás, že základem kom^u a nové společnosti je dialekt.materiálismus a že pochází od Marxe a Lenina.

Jak k němu dospěl ten, jenž byl stoupencem Hegla. Psal doktorskou tesu o jeho filosofii v Berlíně. Heglovou filosofií byl idealismus, ~~jenž~~^{Také} jedinou skutečnost^u ~~je~~ universální ide~~e~~:tato myšlenka, onen rozum je tvůrcem hmotného světa, umění, státu i náboženství. Byl to ovšem DIALEKTICKÝ idealismus.Tím onen německý filosof rozuměl oposici, kontradikci, protiklad.Jen tak prý roste každá myšlenka. Jednomu ~~u~~ tvrzení odporuje druhé a vzniká třetí, jenž obě usmíruje, řeší. Není to správný názor; ale z jedné chyby ~~u~~ vznikají i další.

Marx četl r. 1841 knihu Feurbachova: Podstata křesťanství.-Byl to útok na Heglovu idealismus. Feurbacha lze zváti otcem materialismu, neboť popřel jakoukoliv myšlenku; není ani duch ani Bůh, jen hmota. Člověk je, co jí-tak to krátce a vtipně vyjádřil v německém jazyku. "To je skvělá myšlenka", řekl si Marx a Heglovu dialektiku aplikoval na hmotu. Nepotřebujem ~~hmotu~~ Boha, abychom vysvětlili hmotu. Ta je v ustavičném pohybu; je neustálý vývoj v světě, ve vesmíru. Všude je protiklad, odpor, oposice a odtud také všechno povstává: svět, dějiny i společnost.

To je filosofie komunismu. Vyjádřená prostými slovy zní takto: Skutečnost je revoluční. Její podstatou je konflikt a napětí.Tuto filosofii Marx přenesl i na pole sociální.Ta ho zas inspiroval ~~za~~ francouzský socialista Proudhon, jenž viděl největší problem v majetku, ve vlastnictví. K. Marx ^{pře}nesl svou dialektiku i na společnost. Je rozpor mezi těmi, kteří něco vlastní a kteří majetku nemají. Odtud pochází napětí. Společnost je revoluční, Historii světa tvoří boj 2 tříd: kapitálu a práce. ^{Boj s konci,} Bude konci boje, až společnost bude beztrídní, až zavládne komunismus.Dějiny musejí být znova psány

v tom smyslu. Všechno se vysvělí třídní nenávistí. Zde pak není místa pro lidské ctnosti jako je soucit a slitování. Je třeba neúprosného boje, dokud kom. neovládne svět. A jak potom kom. zplodí opak? Jak dojde k vyšší synthesis? Německý žid - filosof dále rozvinuje svůj program.

Přirozenost lidskou - praví - zkazily 2 věci: majetek a náboženství. Soukromé vlastnictví, poněvadž člověk ~~je~~ podřízen zaměstnanci, ~~náboženstvímu~~ ~~je~~ člověk podřízen Bohu. Proto nového člověka stvoříme, když zkonzumujeme veškeren majetek a ~~když~~ budeme pronásledovat náboženství. Tak konfiskace a ~~je~~ atheismus jsou v komunismu vnitřně spojeny. Marx sám to napsal: Komunismus začíná tam, kde začíná atheismus.

Komunistická beztřídní společnost musí nutně zničit lidskou svobodu; potřebuje jen otroky. ~~Dospělou duši, ke~~ Vezme lidem záruky svobody ~~jsou z h~~ hospodářské a duchovní. První je soukromé vlastnictví. Člověk nesmí mít nic, co by mohl zvát svým. Duchovní zárukoval svobody člověka pak je ~~jeho~~ duše. ~~člověka~~. Díky náboženství/duše je vnitřním vlastnictvím člověka. Ta ho činí neodvislým od pozemského tyrania a politického diktatora. Komunismus zotročí člověka jednoduše tím, že mu vezme tyto záruky svobody. ~~Před~~ důsledně u vás doma jako i jinde ~~zároveň~~ ~~je~~ ~~komunismus~~ ~~ší se~~ soukromý majetek a šíří se atheismus, pronásleduje se Círekev. To jsou 2 základní pojmy, podstavy komunismu. ~~Kdo~~ myslí, že je to jeho národního hospodářský nebo politický systém, nezná komunismus.

Tím se také vysvětlí vše, nejen co se dalo u vás a jinde, ale co se děje ~~je~~ v světě a co se bude dít. To je klíč k vysvětlení, k porozumění komunismu. Vyvolává sváry, zmatky, robroje a občanské války. Musí tak činit, to je jeho základní princip. I když ~~dělá~~ některou chvíli beránka či dokonce anděla, za chvíli ~~je~~ to ~~čábel~~. Kdyby západní politikové věděli více o dialektickém materialismu, nedali by se oklamat jeho taktikou, když ~~zasedají~~ s nimi za mírový stůl. Museli by vědět, že Sověty nemohou přispět k míru. Musejí nutně vyvolávat rozbroje a převraty.

Nutno si také přiznat s hanbou, a kéž by i se ~~stydě~~ lítostí, že komunismus je výtvořem ~~západní~~ padní civilisace. Jeho filosofie ~~je~~ výběrem a snůškou všeho toho nízkého-deistického, racionalistického,

atheistického myšlení 18 a 19. věku. Je výtvorem západního světa a zároveň soudem nad ním. Tento vyvolal zlé duchy, kteří se na nás nyní vrhají a nás rdousí.

Je zároveň i výzvou k západu. Strom západní civilisace ~~je~~ ~~je~~ vyrostl z křesťanství a nelze jej udržet bez kořenů. Skutečné řešení světového konfliktu je v obrácení jak Ruska tak i západu - k praktické službě Boha, jenž je učinil velkým. Uzel mezinárodního napětí se rozuzlí, když svět nalezne Boha a přijme Toho, jenž je Řešta, Pravda a Život.

— *Slyšeli? — nevadí.
Jíté několik veršů a králové ženské.*

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu uslyšíte rozhovor: Komunistické zasvěcení mládeže ve vých. Němcku" a pak poznámku: Konference v Bandungu. Dříve si poslechněte zpr.v.r.

Svatý Otec Pius XII. jmenoval Stálou komisi pro církevní archivy v Italii. Komise je bezprostředně podřízena kard.archiváři a prefektu tajného vat.

Prefekt Posv.kongregace seminářů a universit kard. Josef Pizzardo slaví v těchto dnech své stříbrné biskupské jubileum. Jubilujícímu prelátu zaslal (archiv) blahopřejný vlastnoruční list sám sv.Otec.

V městě San Jose ve středomerické republice Costa Rica se koná tento týden ~~míru~~ eucharistický sjezd, za předsednictví kard.legáta Kříže Maria della Torre ~~arc.~~ z Quita z Peru. Euch. sjezd zakončí zítra večer italského času rozhlasovým poselstvím ~~sám~~ sv.Otec Pius XII.

Nedělního průvodu křesťanského sdružení ~~kat.~~ dělníků Římem, který bude zakončen manifestací věrnosti sv.Otci a proslovem Pia XII. na svatopetrském náměstí se súčastní na 150.000 ~~dělníků~~. Při té příležitosti budou odevzdány sv.Otci symbolické dary jednotlivých dílnických skupin.

Na území německé spolkové republiky si ~~téměř~~ za min. rok 100.000 katolíků vykonalo uzavřené duchovní cvičení. Nejvíce exercitantů hlásí münsterská diecése, dále mnichovská a kolínská. Za 10 let od konce druhé světové války vyslalo Německo do zámořských misíí 1456 misionářů: 388 kněží, 30 bohoslovů, 113 bratrů laiků a 908 řeh.sester. Do misíí též odjelo 17 lékařů a řada diplomovaných ošetřovatelek, aby své schoopnosti věnovaly práci za rozšíření Kristova království.

V Tilburgu v Holandsku se bude konat od 3. do 5. června mezinárodní kongres o theologii a pastoralce Božskému Srdci Páně. Kongres bude oslavou 100. výročí založení kongregace misionářů Nejsvětějšího Srdce Páně.

Z Číny byl vypuzen franc.jezuita P.Real. Vypráví, že ve věznění byl až 10 hodin denně točit žeprourem a tak ~~byl~~ mlýnským kamenem. Jihokorejští ordináři konali svou výroční konferenci v Seulu za předsednictví správce ap.delegatury Msgra quinslana. Msgr quinslan blahopřál celé korejské Církvi k její práci za rok 1954. Velký počet škol a kostelů bylo opraveno anebo znova postaveno, vzrostl počet konvertit a také kněžských a řh. povolání. Byl přijat návrh zakoupit terén, na němž mezi 1801-79 bylo sumučeno pro víru asi 5.000 Koreanů. Bude tam postavena svatyně na památku korejských mučedníků, jak ~~bych~~ z min. století tak i těch, kteří pro svou víru položili život za nedávné komunistické okupace.

Své posluchače upozorňujeme na misijní úmysl na měsíc květen: Za růst kněžských povolání na Filipínách. O 17 milionů katolíků se tam stará jen 2 a půl tisíce kněží. Na jednoho kněze tedy připadá 8-10.000 katolíků.

Situaci kat. Církve ve východním Německu jsme věnovali naše ~~minulé~~^{úplně} střežené ~~deční~~^{vysílání} vysílání. Ve vých. německu vládne komunismus, a proto i tam je každé náboženství potlačováno a pronásledováno, i když jinými metodami než v ostatních zemích, jež úpí pod komunistickým jhem. Praktickým příkladem pronásledování náboženství nám budou obřady t.zv. zasvěcení mládeže, ~~propagované a podporované~~ všem stranou, znárodněnými závody a spolky. Proti těmto obřadům ~~odváženě~~^{si} protestovali jak katoličtí tak i evangeličtí ~~představitelé~~^{aktivisté}.

Jméno zasvěcení mládeže nás mimoděk přenáší do sféry náboženství, a každý zde tuší touhu napodobit katolické svátosti nebo alespoň svátostiny.

Zasvěcení není nic nového: znali je již starí Germáni jako téměř všechny primitivní národy; na přechodu mezi dětstvím a mužným věkem vedli jinochy do ústraní, a tam je uváděli, zasvěcovali do života. Idey starých Germánů znova vyvolali k životu ~~volnomyšlenkáři~~^{němečtí} 19. století, a to nezákladem materialismu Feuerbacha, Haeckla a ostatních soc. demokratů té doby. Hitler

~~rozpustil~~ spolky volnomyšlenkářů, ale zasvěcení pro svou mládež ponechal.

si zasvěcení přizpůsobuje 10 let po pádu Hitlera ~~ještě~~^{jí} komunisté: ponechávají pohanský ráz a citu lásky k vlasti.

využívají ~~základ~~ a touhy být uveden mezi dospělé členy společnosti. Je vynecháno vše, co by mohlo připomínat náboženství, zůstává jen pohanský bezbožecí a materialistický duch. Protináboženský a komunistický ráz je dovedně zastřen, zdůrazňuje se humanita a láska k vlasti. Zasvěcení organizuje zvláštní výbor, ~~ne strana ani stát~~. Mládež prý se zasvěcení účast zapomeňme vsak, že členy ~~vezde~~ svobodně; ~~nesmí~~ výboru jsou nejvyšší členové strany a zvl. vedoucí Svobodné něm. mládeže.

Slova zasvěcení jsou na první pohled neškodná: Jinoch či děvče přísahá, že bude připraven ~~vynaložit~~ všechny své síly v boji za sjednocené, pokojné, demokratické a nezávislé Německo, že bude budovat šťastný ~~a život~~^{a budoucnost světa} a hájit ekonomický, vědecký a umělecký pokrok. "Ano, to přísaháme," odoovídají ~~základ~~ zasvěcení, nato políbí rudý prapor, jako posvátný symbol, a poklečují před ním. - Ale posvátného v celém obřadu není nic víc. Mladíci to ~~vezde~~ dobré. Tak jim to vyložili instruktoři v 10 přípravných hodinách, kde se

mluvilo o vzniku vesmíru, člověka, o vývoji lidské společnosti, o vývoji života na zemi a podobných tématech, a to podle dialektického bezbožeckého materialismu. Náboženství a víra je již předem označena za mytologii nebo mytologické představy. Autory jsou sovětí a marxističtí ideologové a propagandisté. Se slovem Bůh nebo křesťanství se nikdy nesetkáme v jejich pravém očenání. "Moderní ~~xxx~~, píše časopis Mladý svět z 25. února, se zakládají na předpokladu, že svět má nadpřirozenou příčinu. Učí, že ~~xxx~~ byl stvořen z ničeho. Marxisticke filosofie však učí, že svět je věčný, že je nekonečný v prostoru i v čase, že hmota se vyvíjí zama od sebe a že nemá svůj původ ve vnější příčině, v duchu ~~xxx~~ Bohu. Objev zákona o zachování a udržení energie, pravil Engels, vyhladil poslední stopu ideje o ~~xxx~~ stvořiteli ~~e~~ mimo přírodu". Tolik časopis jednotné východoněm. mládeže Mladý svět o světovém názoru těch, kdo se účastní zasvěcení.

Po těchto slovech chápeme, že kat. biskupové zasvěcení museli odsoudit: učinili tak společným prohlášením z 5. března. Zasvěcení je vyznání materialistického životního názoru ~~názory~~ o člověku, vesmíru a náboženství, které se tam hlásají. Každý křesťan, který se účastní ~~xxx~~ zasvěcení, zapírá svou víru, dopouští se těžkého hříchu, a dává veřejné pohoršení. Naše mládež byla zasvěcena Bohu při sv. křtu a biřmování. Tam uznali Boha za svého Stvořitele a Vykupitele, nemohou se tedy přihlásit k vyznání ~~za~~ materialistickému, jež popírá Boha a Vykoupení, aniž by se provinili proti svému křestnímu slibu." (Vých. Německa) Biskupové pak rozhodli, aby všem, kdo se jakýmkoliv způsobem účastní obřadu zasvěcení, byly ~~xxx~~ ^{ve} instruktorům, členům výborů, rodičům, jinochům a dívкам. K svátostem smějí znova přistoupit, když před duch. správce dvěma svědky odvolali svůj omyl, a ~~xx~~ ^{napravili} pohoršení. Závěrem biskupové předpisují, aby v dobe, kdy se budou konat zasvěcení, t.j. kolem 2. neděle po Velikonocích, byla v kat. kostelích organizována slavnost veřejného obnovení slibu složeného při svatém křtu a při biřmování. Všichni věřící ^{bez výjimky} ~~hat~~ (44. Německa) se mají horlivě modlit k Bohu o sílu, aby jak rodiče tak i jejich děti vyšly vítězne z tohoto boje o vlastní víru.

To byl rozhovor "Obřad zasvěcení mládeže ve vých. Německu" Tento rozhovor jsme vysílali jako informaci o pravém stavu Církve v lidovědem. ném. republice.

Konference v Bandungu

24. dubna skončila svá sezení konference zástupců 29 zemí Asie a Afriky. I když praktické výsledky nejsou mimořádné, přece jen konference má historický význam. I účastníci si toho byli vědomi, a mezinárodní tisk na to také upozornil. Někteří snad kritisovali s trochou ironie zvyky při konferenci a politické metody delegátů, rozdílné od toho, nač jsme zvyklí na západě. Východní mentalita je pružná, diplomatická, ale při tom i praktická a nevylučuje ani obchodní zájmy.

Pozornost katolíků byla též obrácena k Bandungu; v zastoupených zemích žije 32 mil. katolíků, a pak duch kat. Církve je svetový, nadnárodní. Problémy, o nichž se diskutovalo, měly charakter lidský, všeobecný, a nejdnoútvorily jako by ozvěnu toho, co nedávno prohlásil Pius XII. V Bandungu se setkaly národy, jež včera byly podřízené jiným národům. Znamená tedy v dějinách Afriky a Asie civilisací vzájemný styk národů nový významný milník. Dějiny ~~zivnosti~~ učí, že ~~zivnosti~~ tvorí vždy východisko k novému kulturnímu, sociálnímu a ekonomickému pokroku. Rozpor mezi národy zastoupenými v Bandungu jsou ještě značné, ale konec končí setkaly se navzájem a objevily jeden druhého. Společná přání ~~zivnosti~~ vyrovnávají ~~zivnosti~~ body, a připravila cestu k svetovému společenství lidí, mezi nimiž i tyto národy Asie a Afriky chtějí mít stejná práva.

Církve si váží tohoto zvýšeného úsilí upevnit a rozšířit svazky, jež pojí navzájem velkou lidskou rodinu.

Než právě proto nesmíme zapomenout slov sv. Otce ve vánocním poselství: když mluvil o problémech rozděleného světa, dotkl se ne bez úzkosti přehnaného nationalismu. Sobectví brání volné výměně statků, a evropské národy daly zde špatný příklad jiným rasám. Proti nadějím, jež probudila konference v Bandung stojí sklon k tomuto přehnanému nationalismu, který by chtěl uzavřít své státní hranice, a to právě ve chvíli, kdy ekonomický, technický, kulturní život naprostě žádá jednotu světovou.

Je přirozené, že mladé národy Asie a Afriky bojují za svou národní jednotu.

Bohužel tento boj se může stat nezdravým. Nejeden delegát v Bangungu použil ostrého nationalismu jako politické metody; naštěstí v závěrečných resolucích převládla ~~mírnější~~ strana. Bylo respektováno mezinárodní právo, a to dodává důvěru našemu očekávání do budoucna.

*It-gos! Zpráva
Mírová koučka v ČSR
Kázání v ČSR.*

S posledním číslem měsíčníku Duchovní Pastýř, který vydává Celost. mírový výbor kat. Duchovenstva, v ČSR, byla rozeslána jako příloha a tištěná kázání na Boží Hod velik. a na další 2 neděle. Všechna 3 kázání obsahují tytéž motivy: hřimání proti vykořisťovatelům, válečným štváčům a sem tam chválí na "nový rád, tak blízký křesťanskému smýšlení". Jakoby tato kázání psal polit. agitator a nesou přece podpisy kanovníků. Vskutku evangelium, poličecky vykládané-hodné Mírového výboru.--Když už se káže o válce, o tomto, výsměchu křesťanství, jak se tam praví, tedy věřící by čekali něco víc-celý křesťanský názor, zejména poukaz na příčiny, války. Války jsou na světě, poněvadž je hřich na světě, poněvadž je útlak, nespravedlnost, potlačování lidských práv, převracení morálky-vůbec pronásledování křesťanství, které se nedá maskovat opravou katedrál a kostelů; - to připravuje válku. Proti tomu je třeba hřimat a ne zlu přizvukovat.- Pravý motiv velikonočních kázání podává liturgie: Kristus Pán zmrtvýchvstal, vykoupil nás z hříchu-k novému životu. Bratří jestliže jste povstali s Kristem, těch věcí hledejte, které jsou s vrchu, kde je Kristijs, o to pečujte, co je s vrchu. To je opravdu katolická kázání, čisté evangelium.-To věřící také očekávají a všichni toho potřebují. Mírový Výbor, kat. duch však jakoby o tom nevěděl aneb o tom mluvit nesměl? — *Zpráva Komunita o Mírové!*

Měsíční úmysl Apošt. modlitby na měsíc květen:- aby byla oceněna krása panenství-panictví podle křesťanské trádice.

Zpráva z Kongresu spirituálů v Římě.

V Římě se právě koná II. sjezd spirituálů všech seminářů italských, a to ve velkém sále vys. učiliště SS Maria SS Assunza. Účastní se ho as 300 spirituálů-Dirrettori spirituali (jak tu říkají), i cizí hosté a hodnostáři jako na př. svět. biskup z Malines v Belgii Msgre Juemems a dále zástupcové círk.kolejí.

Sjezd zahájil v pondělí prefekt posv. kongregace sem. a universit kard. Pizzardo. Rady se konají o podstatných otázkách duch. výchozí kandidátů kněžství. Sám Sv. Otec zaslal kongresu skrze subst. Msgre del Aqua list, v němž vybízí spirituály, aby zkušenou rukou uprostřed

V Římě [v noci ze středy na čtvrtok] zemřel tit. arcibiskup z Lenntopolis v Pamfyliei Msgre František Beretti, farář basiliky sv.Petra, ve věku 77 let. Msgre Beretti byl spolužákem v bohosloví nynějšího sv.Otce Pia XII. Pohřeb se bude konat ze svatopetrské basiliky v sobotu ráno.

Vatikánská rozhlasová stanice vysílá po celý měsíc květen mše svatou slouženou v blízkosti hrobu sv.Petra, s krátkým mariánským rozjímáním v italské řeči. Mše svatá je vysílána v 7 hodin ráno na obvyklých vlnách.

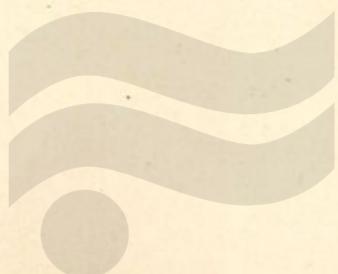
Na území západního Berlína byl posvěcen nový kostel sv. Ottomana. V letech měsících budou v zápo. Berlíně otevřeny další dva katolické kostely.

Kajícího průvodu ulicemi Madridu, obětovaného za Umlčenou církev se súčastnilo na 120.000 věřících. V čele průvodu kráceli diplomatictí zástupci exilových vlád národů, dnes pod komunistickým jhem. Madridský biskup Msgre Garcia Lahiguerra promluvil o pronásledování, v jakém musí žít 73 milionů katolíků.

~~česká~~ povídka německé katolické spisovatelky Gertrudy von le Fort "Poslední na popravišti" byla přeložena do japonštiny. Díla Gertrudy von le Fort jsou nyní přeložena do 52 řečí. Novela "Poslední na popravišti" jedná o mučednické smrti skušiny pařížských karmelitek za francouzské revoluce.

Generál františkánů P. Augustin Szepinski dle právě ve Vídni, aby byl přitomen konference františkánských provinciálů německých zemí. P. Sepinski je představeným

xxxxxx 26.000 františkánů, rozdelených do 94 provincií a 2.500 konventů. 10 ^{Rakov} františkánů ^{už 10)} je arcibiskupů a 79 biskupů.

ústav pro studium
totalitních režimů

uprostřed nebezpečí moderního ~~systéma~~ života vedli jinochy, kteří jsou nadějí svatyně a vychovávali je vždy lépe k životu modlitby, oběti a činu tak, aby se z nich staly vzory státce. Dnes se žádá, aby kněz byl -ne úředník, nýbrž apoštol, který lidu dává především Ježíše Krista.

Prefekt posv. kongregace seminářů rozvádí dále ona nebezpečí, s/nivízí/sé/sétkání/ jež ohrožuje výchovu bohoslovce dnes. Jsou to hesla, jako že bohoslovec musí pozbaat svět a jeho zabavy, což je v rozporu s tradičním učením, zvláště s naukou o prvopočátečním hříchu; další nebezpečí hrozí se strany evolucionistů a psachoanalytiků.

Následovaly 2 přednášky profesorů asketiky z Angelika a Gregoriány. Dominikán P. Filip mluvil o povaze, předmětu, o nutnosti a mezech duch. vedení. Jesuita P. Truhlář - jugoslovan - zas o životě v milosti, který předpokláca podstavu fysickou. Mluvil o usměrnění vášní, o atmosféře v semináři a doporučoval návštěvu nemocnic, sirotčinců a tržnic za vedení spirituála. - V čilé děbatě, jež se na to rozvinula, zasáhli četní spiriutálové, podle vatik. listu i P. Tomáš Špidlík z Nepomucena. -

- Zpráva o zjednodušení spirituálu v R. abuvalci

O zjednodušení rubrik. ~~revíra~~

~~zprávě v. 1. I. 56~~

Důležitá zpráva pro kněze! Poslední číslo Acta Ap. Sedis z 22. IV.

uveřejnilo dekret, jímž sse zjednoduší rubriky pro recitování brevíře. Žádali o to mnozí biskupové, neboť kněží-zvláště z duch. správy bývají přetíženi novými úkoly apoštolátu tak, že se sotva mohou v klidu pomodlit officium. ~~Výnos vejde v platnost od 1. I. 56~~

Papež ^{PEPA} svěřil tento úkol zvláštní odborné komisi. Prefekt posv. kongregace obřadů kard. Cicognani předložil ^{práv} její návrhy Sv. Otců k schválení. Byly potvrzeny a jsou nyní uveřejněny publikovány s platností od 1. I. 56. Nejdělná se o reformu breviáře, který má být zachován tak, jak je, i když se znova bude tisknout. Jen rubriky jsou zjednodušeny.

Upozorníme na hlavní změny v několika bodech:

1./ Ritus semiduplex se ruší; mění se na simplex. (Zůstává tedy duplex a simplex.) ~~Liturgie, v = myší oslavu v Kalendách, sedm, v slavnici zato rubrika simplex + vysílhouc vyzváním bavlosuším; tato v povídání na dny.~~

2./ Neděle adventní a postní se povýšují na I. classis. ^{ak do neděle} ^{a mají pravomoci fakticky být využity} Ostatní neděle, jež byly dnes smd, povýšují se na dyp. ~~Rituálny rytík ne využívají officium v mnoha většinou, která s něm málo srovnatelná, mimo výjimky, mimo výjimky mimo výjimky s využitím~~

5.5.

3. / Vigiliae se redukují. Privilegiatae jsou jen 2: Nativitatis a Pentecostes. Vigiliae communes zůstávají jen 5: Nanebevstoupení Páně, nanebevzteí P. Marie, sv. Jana Křtitele, - sv. Petra a Pavla a sv. Vavřince.. Ostatní se ruší. Foto grati se nauticijpij

4. / Z oktáv zůstavají jen 3: vánocní, velikonoční a svatodušní dny v oktávě se povýšují na dny v oltářové věci. Vigilie v oltáři, nepravidelné, už mnoho, o náboženství, už výše vysoké

5. / Svátky, které byly dosud simplex, se redukují na komemoraci bez historické lekce.

6. / Komemorace mají být nejvýš 3. O nedělích a svátcích I. cl. a oktávách privilegovaných není žádná komem. O svátcích II. cl. se dospívá.

7. / Officium začíná prostě: Domine labia mea aperies-neb Deus in adiutorium meum intende-bez Pater. Ave. Končí pak versikulem: Fideliū animae. Po kompletáři závěrečné modlitby: Sacrocanctae - jsou zachovány.

8. / Preces feriales jsou jen o kvatembrových dnech a to při nešporách a laudech; všechny ostatní jsou vynechány.

9. / Suffragium sanctorum a Commemoratio crucis se vynechává. - Symbolum Athanasianum se recituje jen o svátku nejsv. Trojice.

10. / První nešpory mají pouze svátky I. a II. cl. a neděle.

L Jsou také některé změny v rubrikách mše sv.:

Tak orace: Fidelium, nařízená v 1. volnou ferii odpadá.

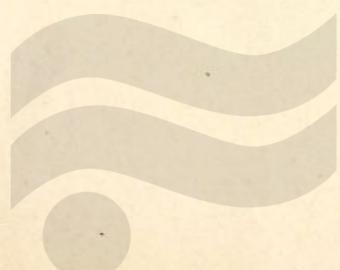
Sequence Dies irae jest jen při mši sv. : in die obitus neb praesente cadavere a 2.XI.

Credo se říká jako dosud; o votivních slavných msích sv. jen když jsou zpívány.

Poslední evang. je vždy initium s. Ioannis-kromě Božího Hodu vám - a o Květné neděli.

To jsou hlavní změny v rubrikách, k nimž se ještě častěji vrátíme.

Příští čtvrtek nadiktujeme některé v plném úředním znění.

ústav pro studium
totalitních režimů

platnost od
1956

Po zprávách vat. rozhlasu uslyšíte několik myšlenek k všeobecnému úmyslu
Apoštola modlitby na měsíc květen, s/závěrem list z kalendáře 28.duben'50

Svatý Otec Pius XII. zakončil španělským rozhlasovým poselstvím euch.sjezd
katolíků středoamerické republiky Costa Rica. Sv.Otec pravil, že s radostí
se obrací k tamějším věřícím, kteří po nedávných neklidných dnech se nyní
sešli kolem Eucharistie, znamení jednoty a svazku lásky. / Pius XII. se pak
dotkl hlavního tématu kongresu: Posvěcení rodin Eucharistií. "Těžko by se
dalo najít lepší rozřešení problemů, jež tází dnešní svět, neboť kromě vněj
ších prostředků třeba obnovit duši, vrátit se k bezvýhradnému zachovávání
křesťanského zákona; a tato obnova se musí uskutečnit především v rodinách
Chraňte si proto své rodiny, aby byly i nadále zahradou, v níž pučí a kve
tou nejkrásnější křesťanské ctnosti. Abyste toho dosáhli ztežka najdete
vhodnější prostředek než je eucharistická zbožnost a zvl. časté sv.přijímání
jež dá světlo duši a sílu vůli, jež vychovává svědomí k upřímnosti a k pra
dě, jež zadržuje možná zbloudění a pojí členy rodiny navzájem, rodiny v ná
rod a národy v jednotný svorný svět, v jednot objetí, jež je silnější než
všechna žádostivost, ménější než sobeckost a trvanlivější než jakákoliv
jiná moc a velikost." Závěrem svého poselství sv.Otec vyzval katolíky repub
liky Costa Rica k modlitbě za vítězství lásky, bratrství a křesátnské sv
losti.

Generální kapitula řádu bosých karmelitánů, jež právě zasedá v Rímě, zvo
líla novým generálním představeným janovského rodáka P. Anastasia od sv.
Růžence. Řád bosých karmelitánů, který cítá 3.433 profesů, má za cíl život
rozjímaní a apostolátu, misie mezi nevěřícími a úctu k r. Marii Karmelské.

Do Říma se sjíždějí italští kat. dělníci, aby oslavili 10 let trvání svého
sdružení, jež je částí it.kat.akce. Závěrečného shromáždění v neděli na
Piazza del Popolo se súčastní na 150.000 kat.dělníků. V pátek odpoledne pořádají
na svatopetrském náměstí hold věrnosti sv.Otcí, jemu odevzdají symbolické
dary, ovoce to své práce. Pius XII. pak k dělníkům promluví. Své poslání
upozorňujeme, že tato manifestace věrnosti dělníků sv.Otcí a Čírkvi bude
vysílána vat. rozhlasem; ~~zprávami~~ od čtrvta na šest odp. na obvykl.vlnách.

Výstava obrazů středověkého mistra Fra Angelica v vat. museích se teší
velké pozornosti Římanů i cizinců, milovníků umění, takže návštěvní hodí
ny musely být prodlouženy. Dovídáme se, že ~~zde~~ výstava ~~zde~~ byla rozmozena
o další 3 obrazy; jeden z dílů z Berlína, z muzea cis.Fr
richa.

O svá odušních svátcích se bude konat v Lubecku v sev. Německu diecésní
sjezd kat.mládeže. Očekávají se hosté z osnabrücké diecéze, dále z Holandska
a ze Skandinávských zemí. Při sjezdu bude odhalena pamětní deska 3 lubeckým
kněžím, kteří byli r.1943 popraveni nacisty.

U příležitosti v německo-polského předství východoněmecký deník Nová Doba se šíří o opravách vratislavského domu, aby tak dokázal národní svobodu v kom. Poslku, V této čísle je o novém socialistickém městě Nova Huta, vybaveném koncertními sály, dětskými domovy, školami, nemocnicemi; o kostelu se však nezmínuje. Je totiž známo, že katolíci města Nova Huta musí chodit na bohoslužby až 10 km daleko do Krakova.

4 Sdružení polských kněží bý.vězňů konalo v Czenstochově sjezd, na oslavu
10. výročí ^{krize} osvobození z ^{ústředního} konc.táboru. 28.dubna po pontifikální mši svaté , cele
brované biskupem Msgre Korzynskim, býv. vězněm, účastníci navštívili ^{toto} osvěn
čimský tábor a pomodlili se u cely, kde 14.srpna 1941 zemrel minorita P.
Maxmilian Kolbe. Právě tento týden se v Rímě jednalo o ~~zájmeno~~^{reliji} procesu blahořečení
tohoto mučedníka lásky blíženské.

Aby si katolíci vážili stavu panictví, tak zní všeobecný úmysl Apoštola modlitby na měsíc květen. Tvoří vlastně modlitbu za kněžská a řeholní povolání, jichž jakoby podmínkou je práve celibát a panenství. Na obhajobu těchto hodnot naší víry napsal práve před rokem Pius XII. encykliku Sacra virginitas. Sv. Otec nejdříve připomíná tradiční učení, založené na evangeliu, nauce apoštola a církevních Otců: stav ustavičné čistoty, k němuž se zavazují zvláštním slibem muži i ženy pro Boží království, předcí sám v sobě stav manželský, jak vnitřní dokonalostí, tak i užitkem, který po staletí přináší Církvi. Ti, kdo se takto zasvěcují Bohu, jsou volni od pozemských starostí a mohou se věnovat plně nebeským věcem a službě svým bližním. "Kdo nemá manželku, je starostlivý o věci Paně, jak by se líbil Pánu." A žena nevdatná a panna je starostlivá o věci Páně, aby byla svatá na těle i na duši. Ale když se provdá, je starostlivá o věci světské, jak by se líbil mužovi, a už je rozdělena. "Paníkové a pannы napodobují svým životem život Kristův a Mariin, svolávají na lidstvo svými modlitbami a obětmi Boží milosti. A jak zkušenost dosvědčuje, jejich oběť z nich učinila vychovatele a vychovatelky mládeže, kterým rodiče s důvěrou svěřují své děti; nemocní v nich nalézají ošetřovatele a ošetřovatelky, obětavé až k hrdinství, starci a stařenky ve stínu jejich lásky mohou prožívat klidný podzim života. Kristus je snoubenec a Církev snoubenka těchto duší, které uprostřed hmota ského světa jsou živými svědky víry, lásky a úplného spolehnutí se na neviditelného Boha a na statky nadpřirozené.

Není tedy divu, že komunisté nenávidí řeholní stav a hledí si zotročit stav kněžský, potud pokud budou náboženství ještě trpět. Každý klášter je tvrzí nadpřirozena, teprve církevního organismu překážka pro šíření bezbožectví. Proto kláštery a řehole musely zmizet.

Bohužel řehole a řeholní povolání nemají nepřátele pouze v řadách bojujících bezbožníků. Setkávají se s nepochopením i u katolíků: I dnešní lidé mohou ovládat pohlavní pud po celý život bez újmy na zdraví a bez skodlivých poruch nervového systému. Lidská osobnost se může plně rozvinout a dosáhnout

mužského. Převedení encykliky Svaté Vny. vyd. m. n.

své dokonalosti i mimo manželství. Není pravda, že by manželský život účinněji pomáhal k osobní svatosti, než "osamocenost srdce" řeholní sestry nebo kněze; A rovněž není pravda, že dnes Církev potřebuje více dobrých muzů a žen v manželství a ve světě, než zasvěcených duší v klášterech. Konečně ani tyto osoby v klášterech nežijí jakoby mimo lidskou společnost. Naopak konají důležité socialní poslání. "Což nejsou úzce spojeny s bolestmi a ubohostmi nemocných a potřebných ty svaté panny, které venují svůj život službě chudých a nemocných, bez ohledu na jejich původ, sociální postavení? Což s nimi necítí, jako by byly jejich skutečné matky? A totéž platí o kněžích. Podle příkladu Božského Mistra Ježíše pastýřem, který zná své ovce a je jmenem volá. Z ustavičné dokonalé čistoty pochází ta poslední pohnutka, proč tito kněží, řeholníci a řeholní sestry se věnují všem a všechny milují jako Krista samého. A také ti, kdo žijí rozjímavý život, velmi mnoho přispívají k dobru Církve, tímže obětují za spásu duši nejen své modlitby, nýbrž i sebe sama. Ba co více, protože se za nynější okolnosti věnují apoštola a skutku lásky, i z toho důvodu zasluhují převelké chvály. Naprosto se tedy nemůže říci, že jsou mimo lidskou společnost: dvojím způsobem přece přispívají k jejímu užitku."

Tolik Pius XII. o významu panictví a panenství ve své encykli. Sacra Virg. Panenství a panictví je zkušením kamenem víry, víry v hodnoty neviditelné a nadpřirozené, v skutečnost vykoupení a v nutnost vykoupení světa i těla. Kdo žijí v ustavičné čistotě dokazují svým životem, že křesťan již přemohl svět. I prostí věřící chtejí vidět toto vítězství a okoušet jeho krásu. Jestliže svět ztratil sorávné oceňení panenského stavu, stalo se tak protože ztratil pojem vykoupení. Uvědomme si znovu cenu panického a panenského stavu. Važme si těch, kdo si tento svatý stav zvolili za svůj úděl, a v něm slouží Bohu ať jak po farní duchovenstvó nebo v klášterích. A zvl. těmto řeholníkům, dnes trpícím pronásledování, právě protože byli živými svědky těch neviditelných statků, pomáhejme za všech sil ulehčit jim jejich kříž. A konečně modleme se, především rodičové, aby Bůh našel připravena srdce naší české mládeže, až jednou na ně zaklepáta požádá, aby i oni šli sloužit mu láskou celou a nerozdělenou.

Lis z hledáčku

Poznámka za zprávami: 28.dubna 1950

jediný zbyvající

Tedy

Právě před 5 lety byla v Prešově na vých. Slovensku zničena řeckokatolická diecéze. ^{u nás} měla 321.000 věřících, 416 kostelů, 241 far, 341 kněží, a velký počet ^{nejen} řeholních a dobročinných domů. Církev vedl biskup Msgr. ~~Románsky~~

Petr Gojdič spolu se svým světícím biskupem Msgr. Bailem Hopko.

Příchod komunistů na Slovensko nevěstil nic dobrého pro řeckokat. Církev.

Jako na Ukrajině, na Bile Rusi, v Rumunsku a ~~v~~ Podkarpatské Rusi, i zde měli se katolíci po dobrém nebo po zlém odtrhnout od Říma a přidat k Moskvě.

Hned od r. 1946 byla ruská pravoslavná Církev v Československu protežována všemi možnými způsoby. Jednalo se o nepatrnu menšinu: 20.000 věřících, většinou přistěhovalců, s 20 kněžími. Jejich předsavitelem byl metropolita Eleftherios poslaný z Moskvy. R. 1949 byli jmenováni další 2 biskupové, jeden se sídlem v Olomouci pro Moravu a druhý, pro Slovensko, v Prešově. v tomto městě

Právě ~~zastavěna~~, duchovním to středisku řeckokatolické církve vých.

Slovenska se mělo dokonat její zničení. 28. dubna 1950 bylo svoláno do Prešova shromáždění t.zv. delegátů kněží i věřících. Většinou byli svezeni násilím nebo lstí; řeklo se jim, že jedou na mírovou manifestaci. Fotografie ze zasedání ukazuje kolem předsednického stolu 30 osob: 25 z nich jsou laici, komunisté. Nad stolem čteme nápis: "Slované, bojte se Říma".

Na stěně trojramenný kříž, obraz moskevského patriarchy Alexeje, pražského metropolity Eleutheria, a konečně obrazy Stalina a Gottwalda.

Toto shromáždění ~~se~~ odvážilo přetrhnout jednotu s Římem, podepsanou ~~právě~~ před 300 lety ^{právě} v Užhorodě, a požádalo patriarchu Alexeje, aby celou církev přijal pod svou jurisdikci. Téhož dne byl zatčen biskup Msgr. Gojdič, protože s přetržením jednoty s Římem nesouhlasil. Rok na to byl odsouzen na doživotí do žáláře. Podobně byli zatčeni a deportováni světící biskup Msgr. Basil Hopko, 120 kněží, řeholníci i řeholní sestry. Řeckokatolická

Církev není uznávána státem, všichni její věřící jsou vystaveni krutému pronásledování. Tak vypadá praktický případ ~~zastavěná~~ svobody vyznání, vyhlášené československou ústavou.

Křížová cesta celé řeckokat. diecéze prešovské trvá dál. Její utrpení a modlitby kat. sveta jsou vsak zárukou slavného vzkříšení.

~~+--Neděl. zvony : Duch. promluvu.~~ *Léka proti*

Zprávy:

Dne 1.V.-zítra v neděli bude velká audience, kterou Sv. Otec udělí as 150.000 ital. dělníků a dělnic ze kř. Sdružení Ital-dělníků zkráceně ACLI podle začátečních ~~slo~~písmen-Associazione Christiane Lavoratori Italiani. Z celé Italie přijíždějí do svého hlavního města k oslavě 10 letího trvání. Zítra se odeberou průvodem od Kolossea na náměstí svatopetrské, kam přibudou as k 5 hod. 0 1/4 na 6. Sv Otec je oslovení z vnější loggie basiliky a po té setoupí, aby požehnal a přijal jejich dary-plody to jich práve. Rozdělí je pak nemajetným jejich vratřím. Slavnost bude vysílána Vat. rozhlasem také s komentářem českým. Začátek o čtvrt 6. na frekvenci 48.-41.-31.25 m.

Řím. časopisy se rozepisují o velkém dělnickém hnutí katol. dělníků Ital, které se utvořily právě před 10 r. Základ k ustavení dal sám ~~Sv. papá~~ Pius XII svým proslovem 11. III. 45, který byl jakoby křtem nového Svazu. Nazval dělnické odbočky-buňkami moder. křest. apoštola. Do té doby byli kř. dělníci sdruženi v jedné ~~Všeobecné~~ sdružení, kde převládali socialisté. Dnes hnutí ACLI je jedno z nejsilnějších, jak to ostatně potvrdí zítřejší přehlídka.

Další Mezinár. Katol. Charita vyzvala všechny katolíky, aby přispěli s pomocí postiženým ve Volo v Řecku. 50.000 obyvatel je tam bez přístřeší, mezi nimi i tisíce dětí.

Vzhledem k opětovným útokům proti křest. misionářům v Indii arc. z Nagpuru Msgre Souza se obrátil zvláštním listem na min. předsedu Nehru, vněmž jej žádal o zastavení útoků, které se opakují zvláště v některých krajích.

++

ústav pro studium
totalitních režimů

Křesťanství
Neč. Duch. promluva: o bolesti.

Dě. př! - "Vy budete kvíleti a plakati, ale svět se bude radovati. Vy se budete rmoutiti, ale váš zármutek se obrátí v radost. Žená když rodí, má zármutek, neboť přišla hodina její. Když však porodila dítko, už nepamatuje na bolest pro radost, že se narodil člověk na svět. Tak vy máte nyní zármutek, avšak opět vás uzřím a radovati se bude srdce vaše." - Těmi slovy Kristus Pán těšil své učeňníky, když s nimi naposled večeřel.

Vskutku-údělem lidským člověka, a zvláště učedníků Kristových je bolest, odříkání. Mají zármutek ještě větší než jiní, poněvadž jsou pronásledování pro jméno Kristovo. Je to vše však jen na chvíli. Karta se obrátí. Jen maličko a uzříte mne... praví Pán.

A pro tu malíčkovou chvíli, která se nám zdá někdy tak dlouhá, zde několik rad, jak onu bolest už zde na zemi obrátit v radost, jak jí využít aneb ji aspoň zmírnit.

Poněvadž bolest ^{vyrůstá} ~~vyvra~~ z vnitřních kořenů naší bytosti, je třeba mít především na zřeteli, že vysvobození z bolesti nemůže přijít z vnějšku; slabou náplastí je světký blahobyt, pozemské štěstí. Bolest je třeba postihnout a léčit z nitra; ^{jen} mravním úsilím ji vypleníme. Znovuzrození z bolesti, jako znovuzrození z hříchu, se dokonává v nitru. K tomu je třeba našeho ^{osobního} usíří a ovšem i daru milosti, jež přichází od Spasitele.

V čem však spočívá naše, která přináší osvobození? Slovem: ^{Přij-} ~~ji~~ ^{ji} ~~zavrat~~ mout ji, ano: přijmout bolest. Malomocný vzdor, zlobný pokus ^{nezp-} přetrhá pouta. Ba má v zápětí ještě větší trest. Pán Ježíš v zahradě Olivetské se modlil: Buď vše Tvá. - A hle, anděl sestoupil s nebe a posiloval ho. - Prometeovská revolta bolest nepřemůže. Zde opravdu stateční a velkomyslné jsou oni tiší duchem; tří také evangelium prohlašuje za blažené. Uzavřít se ve své bolesti a vidět žádný jiný problem, to není řešení problemu bolesti; takové lidé jsou si sami největší záhadou.

Jiný způsob, vyšší stupeň, jak se osvobodit z bolesti, je PŘEMĚNIT ji, v jinou, vyšší formu blaženosti. Každá bolest může ~~vskutku~~ být vyhubena, neb je vskutku vyšší radostí. Jako kopule, která se klene

~~TK~~
heroismus se vrátila do jiných děl. Tým jiných je možno vyslat naprostou nadostí. Velká je plodnost bolesti, rozsáhlý je její apostolát. Její záseky jsou s B. svými už v jednotce, svým vztahem v světě - jádro světského duchovního moudřete a bolesti. Jejich vztah k světu stoupá k B. v růstavici. Možné je zpátky důstřed. To prohlásila, takto odpovídala sv. Katerina říkající:
*...
...
...
...*

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

nad ~~Kopou~~^{na} svatyní ~~ztemnělou~~^{zad} svatyně milosti, tak i vyšší radost zahaluje a obklopuje naši bolest. Bolest je opravdu schopná přeměny; je to prvek velmi tvárlivý. Má-li jej víra k disposici, vytvoří z bolesti duchovní radost. Ovšem jen víra, víra v neviditelné věci, a poklady, upřímná ~~tužba~~^{zádání} Krista a jeho pokladů milostí - může nás povznést na vrcholky. Sublimací bolesti hříšný člověk stává se světcem a zofalec nabývá jasné myslí. Svatí znali ono tajemství, jak vyvodit takové poklady ze svých duchovních bolestí. Bolesť umocňuje lidské vlohy, šíří je takřka do nekonečna. To se týká ovšem jen duší hlubokých. Prázdné a povrchní duše nejsou s schopné takové transformace bolesti. Avšak lidé velkých ideálů, ~~až~~ vznešených tužeb, lidé, kteří mají vůli k obětem, tedy praví křesťné-mají možnost svrhnout bolest, zničit ji svrchovanou měrou.

~~T~~ Jak se ona přeměna, sublimace bolesti dokonává? Silou Kristovou. Kristus Pán ~~sílo~~^{moci} Boží dokonal vykoupení, ~~vzav~~^{lidé} bolesti a slabosti na se a zničil je ~~potupnou~~^{vykupnou} smrtí na kříži. Od té chvíle naše bolestia utrpení jsou zbožštěny v jeho osobě. Milosti naší duchovní hly ~~svy nařízen~~^{volají} k Bohu o milosrdenství a stávají se nesrovnatelnými prostředky osobní svatosti, zdrojem plodného záření na celou vykoupenou Církev, zárodkiem věčné slávy.

V plánu Božím, který se klene od věčnosti do věčnosti, utrpení má charakter přechodný, ~~ne~~ cenu ~~pouze~~^{jen} relatiivní, ~~jen~~ jako nutná, a ~~víck~~ prozatimní etapa, aby duše mohla dosáhnou -příkladem a následováním Krista-království nesmrtelné slávy a nepomíjejícího pokoje.

Jedině tyto věčné perspektivy mohou dát smysl bolesti a učinit ji přijatelnou. A jedině láska připojená k bolesti, může ji ozlatit milostí a slávou, a dát jí veškerou cenu, přeměnit její vrozenou trpkost v duchovní radost. Utrpení přestane jedenkrát vykonávat ponuré božské poslání, a láska pak zvěční na věky jeho zásluhu.

Tento život pozemský, plný bolestí, je temný jako porod, který předchází zrození. Naše srdce není s to, aby pocítilo, naše oči nejsou s to, aby spatřily, to co přijde. Hodina dokonání se však blíží-nezadržitelně. Dosud je temno, nemůžeme vidět ani úsvit rána ani zář vzdálených oňů, jež jsou jakoby mlhou zahaleny. ~~Práv~~/ Znamení však, která předcházejí parusii, jsou zde, dokonání je přede dvěma.

dveřmi. Snad nadd všemi věcmi a ději, které nás obklopují, vztahují se jakoby neviditelné ruce, které piší na všechny stěny poslední poseltství, poslední slová, jimiž končí Apokalypse: Hle. obnovuji všechny věci." - Výkupná činnost Kristova, korunovaná vstupem do blaženosti těch, kteří se Krista úplnou odevzdaností víry přidrželi, ~~bude korunována~~ - vstupem do blaženosti, kde nebude ani pláče ani bolesti, poněvadž první věci pominuly.. - Maličko a opět uzříte mne.

++

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Velikonoční poselství sv. Otce Pia XII. 10. dubna 1955.

Surrexit. Vstal z mrtvých (Mat.28,6), tak znělo ono radostné poselství, jež anděl oznámil zbožným ženám u prázdného hrobu Spasitele z-a svitu velikonočního jitru. Totéž vítězné zvolání stejně jako Kristovo přislíbení, že bude vždy se svou Církvi - jak to ostatně prokázala staletí (viz Mat.28,20) - chtěli bychom jeho jménem opakovati jako velikonoční pozdravení vám všem, milovaní synové a dcery, kteří jste se shromázdili zde z města Říma, jehož jsme biskupem, z Italie a z tolika krajů světa. Kéž pronikne do vaší duše blaživá útěcha a nebeský pokoj, vyzařující a z Božského Spasitele, ~~Krá~~ naplní vaši mysl, vaše srdce i vaši vůli. Kristus vstal z mrtvých a žije uprostřed nás. Není jistější pravdy, není ~~nic~~ ^{náprava} útěsnějšího v tomto našem pozemském vyhnanství nežli tato dvojí skutečnost, která je základem jistoty naší víry a naděje ve všelikou záchrannu.

Kristus vstal z mrtvých. Tato dějinná skutečnost září bez jakéhokoliv stínu pochyb. Její záře je stvrzena živým svědectvím Církve; neboť ta by jistě neodolala tří ^{náprava} staletí, kdyby Kristus nevstal z mrtvých.

Kristus žije uprostřed nás. Skutečnost činorodého žívota v Církvi září oslnujícím světlem. Vy sami jste toho svědky. Tato Církev nemůže být výsledek lidských plánů, protože je nepřítelkou nezřízených náklonností a je protonenáviděna světem. A přece existuje dál; vždyť přece žije v ní Ten, jenž obnovuje její životní svežest a její mládí. Sám ~~je~~ ^{vtělený} a zmrtvýchvstalý Boh se v ní skrývá, a neustále vlévá lidstvu nový chny vnitřní život. Všem, kdo v něho věří, činí účastnými své pravdy, své milosti a svého pokoje.

Pro křesťana osvíceného pravdou zmrtvýchvstání víta znamená život, život plný a opravdový ve společenství s Kristem v Církvi.

Veřící člověk tedy nemůže ve svém nitru odlučovat náboženství od živo-nesmyslenskýta, aniž by smrtelně rozpoltíl vlastní bytost, aniž by jako ~~ne~~ zvrátil dílo Boží.

Vel pos. sv. Otce 1955

2

Nechť je tedy vaše víra živá, horoucí a uvedená v praktický život, tak aby náboženství dennímu životu udávalo směr, a život aby byl u ustavičným úkonem bohoslužby. Opravdu, čím hlouběji je křesťan zakotven ve víře, tím odhadlaněji bude plnit své životní povinnosti, tím účinnější budou dílo, jeho ~~úkoly~~ když k tomu připraven a povolán, má zastávat vysoké úřady a plnit ty povinnosti, jež směřují k sociálnímu blahu, k veřejnému řádu a k mírovému soužití národní.

Nechť tedy, milovaní synové a dcery, s velikonoční radostí je posíleno ve všech vás pevné přesvědčení, že náboženství je nepostradatelnou podmínkou pravého života, a že jen z účinné součinnosti obou - náboženství i života - vzejde vyřešení malých i velkých problémů, jež tísňivě doléhají na dnešní lidstvo.

■ Aby tomu tak opravdu bylo, a aby radost ze zmrtvýchvstání nezanikla večerem tohoto dne, nýbrž se změnila v pevnou naději, k tomu vyprošujeme na Vykupiteli, Vítězi nad smrtí, hojnou jeho milosti.

Nechť naše požehnání doletí ke všem lidem dobré vůle, tak aby vždy více rostl jejich počet a oni byli dobrým kvasem pravdy a spravedlnosti.

Nechť dospěje ke všem, ~~kterí~~ žijí v pravé víře, aby v ní vytrvali, a jí sílení se povznašeli k stále vyšší dokonalosti. Zvláště pak nechť naše požehnání doletí k těm, kteří pro svou věrnost Kristu a Církvi trpí pronásledování, k těm, kteří jsou nespravedlivě odsouzeni k nouzi a strádání, k těm, kteří jsou vytrženi z kruhu svých drahých, k vyháncům, k internovaným a k uvězněným. S obzvláštní láskou svého srdce jim žehnáme, aby se zraky upřenými na Božského Spasitele snášeli vždy s vnitřním klidem tak velké nesnáze a aby zůstali duševně nezlomeni. Nechť obětuje svá utrpení právě za své pronásledovatele, aby je tak získali pro Boha. Nechť jejich oběť se stane semenem hojně žně pravého křesťanského štěstí.

Se srdcem plným úzkosti o osud tolika národů, nad nimiž se ještě vznáší mrak nejisté budoucnosti, žehnáme rovněž i všem těm, jichž činnost rozhoduje o blahu lidstva a o záchráně duší, a v jejichž rukou spocívá

Vel. pos. sv. Otce 1955

3

úžasná moc, buď k tomu cíli přispět anebo jemu zasadit těžkou ránu.

Žehnáme jim, aby neuzavírali bránu dílu Božímu, nýbrž ji otevírali dokořán; žehnáme jim, aby na obou ~~zeměkoulkách~~^{štavnách} v duchu upřímné ochoty em k trvalé dohodě uzavřeli smlouvy, jež ~~az~~ zaručí mír, jež budou začátkem k postupnému odzbrojení a tak ušetří lidstvo zkáz nové války. Žehnáme jim, aby v jednotlivých státech vydávali zákony a nařízení směrující k obecnému blahu, zákony, jež mají v úctě lidskou důstojnost a svobodu k dobrému, zákony, jež podporují sociální spravedlnost a blíženskou lásku, tak aby v jejich zemích mohly plně kvést křesťanské ctnosti, základ to veškerého blahobytu.

Dobře víme, že vědecké bádání zaujímá v životě národů a dokonce i v politice vždy větší a významnější místo. Děkujeme Pánu, že obrátil mysl lidí k pokojným a mírovým plánům. S opravovým zájmem jsme pozorovali nejnovější objevy, když se totiž po několika pokusech na pevnině podařilo užít atomové energie k pohánění lodi, a tím zapojit tuto sílu do služeb člověka, nikoli k jeho zkáze. Tím více si přejeme, a nebe o to vzýváme, aby v budoucnu člověk dovedl těchto sil stále více užívat k svému prospěchu a je vždy lépe ovládal. Je nám známo, jak takové bádání je zdlouhavé, nesnadné, namáhavé a nebezpečné. A přece povzbuzujeme muže vědy a dobré vůle, aby s chutí a s důvěrou pokračovali v teoretickém i praktickém studiu přístrojů a užitkových hmot tak, aby bylo dosaženo větší produkce této energie, a to snazším způsobem.

Uleví se tím tíži potřeb a nedostatku, kde je toho nejvíce zapotřebí.

Prosíme všemohoucího Boha o světlo a o pomoc pro tuto práci, která kromě vědeckého užitku může přispět značnou měrou lidem i mravům. Rovněž však Boha vroucně prosíme, aby tak velká a vznešená snaha nezměnila se veškeren rád.

v démonickou sílu, která by zvrátila vše.

S touž důvěrou a zájmem sledujeme i mnohá jiná bádání, jež směrujících k studiu účinků ~~četných~~^{jež e} nám známým druhům záření mají na rostlinstvo, na jejich růst, plody a na možnosti jejich udržení. Tím se může přispět

Vel. pos. sv. Otce Pia XIII. 1955

4

k vyřešení problémů výživy, tak významných v životě lidí. I proto to stva
průzkumy vyprošujeme od Pána Boha onu pomoc, bez níž každá lidská
námaha ~~námah~~ je marná. Protože však toto bádání se dotýká žárlivě přírodou
střežené oblasti života, rádi bychom ještě jednou důrazně ~~jí~~ upozor-
nilí na možná nebezpečí, jež předvírá genetika. Tato nebezpečí by mohla
nastat, kdyby se sáhlo na tajemství života, a to nějakým neopatrnným
zákrokem nebo násilnou přeměnou existenčních podmínek, na příklad
působením činitelů jako zvýšené radioaktivní záření, neznáme totiž
ještě hranici biologické jistoty. Hrůzy zrůd, a co horšího, neprozkou-
matelné vnitrní narušení pokladů dědičných vlastností by znamenaly, že
sama příroda se vzepřela proti takovému násilnému činu.

Naše lásku plné požehnání posíláme konečně velkému zástupu chudých a opuštěných. Třebas rozptýleni po celém světě, jsou našemu srdci nejbliže. Žehnáme rodinám, které nemají ~~nicého~~ ani to nejnutnější; žehnáme nemocným, trpícím v nemocnicích, sanatoriích a v klinikách, žehnáme ubohým vězňům v žalářích, a mšem ostatním, jež stihla bolest. Nechť jim vzejde hojná útěcha a účinná pomoc od milosrdenství Božího a od lásky dobrých lidí. Bůh vší milosti, jenž vás povolal skrze Ježíše Krista k své věčné slávě, nechť vás zdokonalí, utvrdí a upevní. Jemu sláva a moc na věky věků.

Amen. (1 Petr 5,10).

Rím, 10. dubna 1955

Slyšeli jste veliký papír o. XIII.
který procestoval světa B. Karel W.
dřív mi měl dřívka větu ve Vídni!

ústav pro studium
totalitních režimů